

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

לפני כב' השופט רחמים כהן

תובעת : ענת קם

נגד

- נתבעים :
1. הוצאת עיתון ה"הארץ" בע"מ
 2. אורי בלאו
 3. עמוס שוקן
 4. אבי זילברברג

נוכחים :

התובעת וב"כ, עוה"ד אילן בומבך ויריב רוני

ב"כ הנתבעים, עוה"ד זאב לינאוונד, טל ליבליך, נדב אלון ודור ליאוונד

הדיון מוקלט ע"י מר יוסי כספי מחברת סטנוגרמה

פרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

עו"ד בומבך : אדוני, בתיק הזה היה הליך של גילוי מסמכים, הליך מפורט, באנו, אפילו היינו צריכים לנהל כאן הליך בפני בית המשפט הנכבד והיה גילוי מסמכים מפורט. בסופו של דבר, אנחנו מקבלים תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבעים ויש שם הרבה ראיות שלא גולו, הרבה חומרים שלא היו ואנחנו מבקשים להתעלם מהם לחלוטין, לא לשאול אותם, לא לצרף אותם, שהם לא יהיו חלק מהעניין כיוון שאנחנו לא יכולנו להתייחס אליהם בתצהירים שלנו. כמובן שזוהי פרקטיקה שאיננה ראויה, אפילו לא ביקשו אורכה, לא ביקשו להגיש תצהירים משלימים בגילוי מסמכים, ככה באו וצירפו as is וקיבלנו את זה רק לפני ימים אחדים וכזאת לא יעשה. זו לא הפרקטיקה הנוהגת בבית המשפט הנכבד. זה דבר אחד.

דבר שני אדוני, אדוני נתן החלטה גם כן לפני כמה ימים לגבי פלטים של שיחות שניהלה התובעת ואנחנו לא קיבלנו את הפלטים האלה, ואנחנו כמובן מבקשים לקבל את זה בטרם היא תישאל עליהם, בטרם היא צריכה להתמודד איתם כיוון שגם זו פרקטיקה לא ראויה וגם על זה יש פסיקה אדונית ואני יכול להפנות את אדוני לים של פסיקה, אבל פסה"ד שבאמת אותו מצטטים הלך ושוב בפסיקה, זה פס"ד של כבי' השופט בעז אוקון ומצטטים כל הזמן בפסקי דין, במקור זה היה תיק ת"א 30154/94

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עזבון המנוחה חורשידי נ' בית אבות גאולה בע"מ ושם אמרו, רוצים לעשות, לצרף,
2 איך הוא אומר שם? מסמכים מושמעים או כל מיני דברים שקשורים לשיחות בין
3 הצדדים עצמם, אין שום בעיה, תן להם שהות מתאימה לפני. אי אפשר היום לבוא
4 ולהפתיע.
5 לכן אני מבקש לאור שני נדבכי הבקשה שלנו, שאדוני ייתן החלטה.
6 עו"ד ז. ליאונד: קודם כל אין פה כל הפתעה. ההחלטה של כבודו היתה עוד לפני די הרבה זמן, שכל
7 צד יגיש תיק מוצגים עם כל המסמכים שהוא מבקש להסתמך עליהם. זאת היתה
8 ההחלטה. רובם ככולם של המסמכים זה חקירות של השב"כ, של הגברת קם בשב"כ,
9 חקירות שלה במשטרה, חקירות שלה בבתי המשפט, זה רוב רובם של המסמכים.
10 ראיונות שלה בתקשורת. דברים שהיא יודעת אותם היטב. לא הוצאנו איזשהו שפן
11 מהכובע, זה הכל דברים שנמצאים בידיעתה. ובכן, חברי גם לא פירט ואמר איזה
12 דברים הפתיעו אותו. הרי כל העניין הוא לנהל את התיק, כפי שבית המשפט קבע,
13 שכל צד יגיש תיק מוצגים שעליו הוא מבקש להסתמך במהלך הדיון. כפי שחברי כתב
14 בהודעה שלו כשהוא הגיש את תיק המוצגים שלו, הוא כתב שם שהוא מגיש את
15 התצהיר עם נספחים שלו, עוד מספר אסמכתאות ועוד ביקש והוסיף ואמר שעוד הוא
16 יבקש, עוד לצרף דברים ככל שיהיו. בדרך הזאת, בדיוק באותה דרך אנחנו הלכנו,
17 אבל בעוד שהוא הציג מסמכים שאנחנו לא ערכנו אותם, את המסמכים שהיא עשתה,
18 שהיא נחקרה, שהיא הביאה, הוא לא הציג, אז אנחנו פשוט הצגנו את כל המסמכים.
19 זה הכל מסמכים שלא שנויים במחלוקת. זה הכל ככה כתבי בית-דין, פסקי-דין של
20 בית המשפט המחוזי, בית המשפט העליון, עדויות שלה במשטרה, עדויות שלה
21 בשב"כ, הכל כתוב, הכל ידוע, אין פה שום דבר שמפתיע, כלום. אבל אף מסמך. אלא
22 אם כן חברי יבוא ויגיד יש לי בעיה עם מסמך מסוים. אז אין לי בעיה. בוא נשמע מה
23 הבעיה. כי הרי אי אפשר לנהל,
24 כב' השופט: הבנתי אדוני,
25 עו"ד ז. ליאונד: זאת היתה השיטה, תיק מוצגים.
26 כב' השופט: מה עם הפלטים?
27 עו"ד ז. ליאונד: סליחה, עם הפלטים? הפלטים, חברי אף רץ לבית המשפט וביקש לקבל את הפלטים
28 גם כי בפלאפון לא נתנו לו. לא שאני לא נתתי לו והוא לא ביקש ממני. בית המשפט
29 אמר לנו להגיב תוך 3 ימים. אנחנו נתנו תגובה ואמרנו שאנחנו חושבים, לאור
30 האמירה הגורפת שלה בתצהיר בבית משפט,
31 כב' השופט: כן, קראתי את הדברים אדוני.
32 עו"ד ז. ליאונד: אז לכן אדוני קבע,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 כב' השופט : הפלטים פה?
2 עו"ד ז. ליאונד : בוודאי.
3 כב' השופט : גם של סלקום וגם של,
4 עו"ד ז. ליאונד : לא. אז עכשיו כך, כפי שהיתה טעות בפלאפון, בסלקום, אדוני תיקן, הרי בסלקום
5 היתה טעות אחרת, דווקא המספר שלה איכשהו בהחלטה היה שונה מאשר בבקשה.
6 כב' השופט : טעות שלי או טעות שלכם?
7 עו"ד ז. ליאונד : לא טעות שלנו. בטח לא טעות של בית משפט. אז אלה הפלטים.
8 כב' השופט : בסדר אדוני,
9 עו"ד ז. ליאונד : זה לא מצב שמישהו ביקש ממני, הוא ביקש מבית משפט, התבקשנו להגיב הגבנו ובית
10 משפט נתן החלטה שאמרנו שהעניין הוא העיתוי.
11 עו"ד בומבך : טוב, אדוני אני רוצה להשיב על הדברים שאומר חברי.
12 כב' השופט : את הפלטים אני נותן לך אדוני.
13 עו"ד בומבך : כן, נו, אז אני עכשיו צריך להסתכל עליהם דקה לפני הדיון? זה הזמן שבו התובעת
14 צריכה לראות אותם? זו דרך התנהגות ראויה?
15 כב' השופט : אדוני, בבקשה, קח את התדפיס. זה אותו דבר שלושותם?
16 עו"ד ז. ליאונד : אחד בשבילנו, נתתי את כולם.
17 כב' השופט : יש פה ארבעה עותקים. תבדוק שזה אותו דבר.
18 עו"ד בומבך : אז יש לי גם בקשה אדוני. אז יש לי אם כך,
19 כב' השופט : אדוני, היא לא תישאל על זה לפני ההפסקה.
20 עו"ד בומבך : לא, לא רק לפני ההפסקה, יש לה עוד דיון בדיון הבא, אז בדיון הבא היא תוכל לבוא
21 לראות את זה לא בלחץ,
22 כב' השופט : לא צריכה להיות בעיה.
23 עו"ד ז. ליאונד : למה?
24 עו"ד בומבך : דבר שני אדוני, לגבי החלק הראשון של הבקשה, אני שמעתי פה בקשב רב את דברי
25 חברי ואני כמובן מברך על הצטרפותו לתיק של עו"ד ליאונד, ידידי משכבר, אבל אני
26 רוצה להפנות לתקנה 114א' לתקנות,
27 כב' השופט : אדוני, אם יש לך בעיה עם נספח ספציפי תפנה לנספח הספציפי,
28 כן, אני עכשיו אגיד אותו, אני עכשיו אפנה אותו.
29 כב' השופט : אבל לא כרגע אדוני, חבל על הזמן.
30 עו"ד בומבך : אבל חברי הכין פה יופי של הקלטות, אני רוצה להתנגד כרגע.
31 כב' השופט : אדוני, אם היא תישאל על מסמך שאתה מתנגד לו, אז תטען.
32 עו"ד בומבך : גם אם היא לא תישאל, אני מבקש פשוט,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 כב' השופט : אז לפני התצהירים שלהם אדוני, זה לא הזמן, חבל על הזמן, בוא נתחיל עם החקירה.
2 העדים שלהם ייחקרו בעוד חודש,
3 עו"ד בומבך : אין בעיה, אני רק אומר שתקנה 114 א' צריכה להראות הצדק סביר מבחינתם למה
4 לא עשו את זה,
5 כב' השופט : כן, אבל צריך להתייחס למסמכים ספציפיים,
6 עו"ד ז. ליאונד : אבל היתה החלטה של בית משפט להגיש תיק מוצגים, אז זה לא בדיוק כך.
7 עו"ד בומבך : תיק המוצגים לא,
8 כב' השופט : אדוני, כל מסמך יידון לגופו אם גילו, לא גילו.
9 עו"ד ז. ליאונד : אני רק רוצה להזכיר שחברי, עם כל הכבוד, אנחנו בעמדת הנחיתות, כי חברי מבקש
10 להזמין עדים, לדעתי בלי הסבר מספיק, שבכלל לא הגישו תצהירים, אז איך אני מכין
11 את התצהירים שלי כשאני לא יודע מה העדים שלו מעידים?
12 כב' השופט : אדוני, המסמכים יידונו לגופם, אם זה חקירות של הגברת,
13 עו"ד ז. ליאונד : המצב שלי הרבה הרבה יותר מסובך.
14 כב' השופט : אם זה הודעות של הגברת או חקירות, הרי אי אפשר להתנגד למסמך.
15 עו"ד ז. ליאונד : ברור שזה חקירות של הגברת.
16 כב' השופט : אלא אם כן זה מסמך לא קביל,
17 עו"ד ז. ליאונד : אבל אני מבין למה מתנגדים.
18 כב' השופט : כן, אז אפשר להתחיל?
19 עו"ד בומבך : כן.
20 כב' השופט : גברת קס, אני מזהיר אותך לומר את האמת ואת כל האמת, שאם לא כן תהיי צפויה
21 לעונשים הקבועים בחוק. חקירה נגדית.
22 עו"ד ז. ליאונד : כבודו הפלטים מסומנים כחלק, אולי נעשה את זה מספר רציף לתיק המוצגים.
23 כב' השופט : לא אדוני, אנחנו נעשה את זה מה שמוגש לבית המשפט או נ' או ת'.
24 עו"ד ז. ליאונד : אה, אוקיי, בסדר, אז אני אבקש רק שזה יסומן.
25 כב' השופט : הפלטים מחברת פלאפון מתקבלים ומסומנים 1/1.
26 עו"ד בומבך : אני מתנגד אדוני, עוד לא ניתנה החלטה שזה יצורף כראיה, זה הופק בשלב מאוד
27 מאוחר, אנחנו מתנגדים לצירוף של זה כרגע. אפשר לצרף את זה באמצעות העד
28 רלוונטי.
29 כב' השופט : מי העד הרלוונטי?
30 עו"ד בומבך : לא יודע. אני צריך לראות את זה זמן, יש על זה פסיקה אדוני.
31 כב' השופט : אדוני, זה כרגע מוגש, אם יש לך התנגדויות תביא אותם.
32 עו"ד בומבך : אז אני אכן מתנגד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : תטען.
- 2 כב' השופט : כן בבקשה.
- 3 עו"ד בומבך : אדוני, תקנה 114א', אולי באמת צריך להזכיר פה מושכלות ראשונים, כיוון שמ-
- 4 114א' אומרת מתי אפשר להגיש מוצגים שלא היו, שלא היו, אני אראה בדיוק את
- 5 לשון התקנה אדוני, 114 א' אומרת ככה: "בעל דין שאינו מגלה מסמך שיש לגלותו
- 6 לפי תקנה 112, לא יהיה רשאי להגיש את המסמך כראיה מטעמו בתור תובענה, אלא
- 7 ברשות שנתן בית המשפט לכך שנוכח כי היה לבעל הדין הצדק סביר למחדלו. הרשה
- 8 בית המשפט את הגשת המסמך, רשאי הוא להורות בכל הנוגע להוצאות ולעניינים
- 9 אחרים".
- 10 אין פה שום הצדק סביר, לא באים ומסבירים למה זה עכשיו, למה זה נעשה עכשיו.
- 11 אנחנו לא אמורים להיות מופתעים מהדברים האלה. אדוני בא ואמר גם שיאשרו
- 12 ויתנו סיפק לבוא ולראות את המוצג הזה לפני הזמן, אז אני מבקש שזה לא יוגש
- 13 כרגע, אלא אחרי שהיא תראה, אחרי שהיא תבחן, יכול להיות שיש כאן התנגדות
- 14 לגופו, עוד לא ראינו את המסמך הזה, קיבלנו את זה רק עכשיו.
- 15 אדוני, אם תהיה לך התנגדות לגופה תטען אותה יותר מאוחר או מחר אדוני, המסמך
- 16 הזה התקבל, אדוני המסמך הזה התקבל לפני כמה ימים וזה הצדק מספיק טוב כדי
- 17 להגיש אותו היום. תבדוק את המסמך אדוני, אם יש לך התנגדות מהותית למסמך
- 18 אז תביע אותה מחר בבוקר.
- 19 עו"ד בומבך : אז אני מציע שיתנו לנו את האפשרות ואנחנו נגיב,
- 20 כב' השופט : לא אדוני, אני ברגע זה נתתי לך אפשרות לטעון,
- 21 עו"ד ז. ליאונד : כבודו יש פה איזה שיבוש בתפיסה, חברי שוכח שאנחנו הגשנו בקשה לבית המשפט,
- 22 חברי, סליחה עוד משפט,
- 23 כב' השופט : אדוני, חבל על הזמן אדוני,
- 24 עו"ד ז. ליאונד : לא, הם התנגדו,
- 25 כב' השופט : הם עוד לא התנגדו, הוא יתנגד מחר.
- 26 עו"ד ז. ליאונד : לא, לא, אבל בעניין הזה כבר היה דיון, לא, סליחה, בעניין הזה, סליחה, אנחנו ביקשנו,
- 27 לאור האמירה שלה שמסוף שנת 2008 היא לא שוחחה עם מר בלאו, אנחנו ביקשנו
- 28 מביתה משפט שיביא את הפלטים. בסה"כ זה פלטים שאצלה, זה שיחות שהיא
- 29 עשתה, היא התנגדה בתוקף. אנחנו הגשנו תשובה ובית המשפט נתן החלטה מנומקת
- 30 למה צריך את הפלטים. מה זה הפלטים? זה שיחות שהיא קיימה בתיק שהוא הכי
- 31 רלוונטי שהיא אומרת לא דיברתי. אני לא יכול להראות,
- 32 כב' השופט : אדוני, התכנסנו פה לחקירות נגדיות,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : כן, אבל חברי מתנגד שאתחיל לחקור.
- 2 כב' השופט : הוא לא מתנגד כרגע, הוא יבדוק את זה ויתנגד מחר ואז תטען מחר. בואו נתחיל
- 3 בחקירות.
- 4 עו"ד בומבך : מחרתיים.
- 5 כב' השופט : מחרתיים. בדיון הבא.
- 6
- 7
- 8 **העדה גב' ענת קס, משיבה בחקירה נגדית לעו"ד זאב ליאונד:**
- 9 עו"ד ז. ליאונד : גברת קס, מתי את פגשת את אורי בלאו לראשונה?
- 10 ת : למיטב זכרוני, בכנס של ועד עיתוני הארץ בבת סוקולוב ביום שישי בבוקר בספטמבר או
- 11 אוקטובר 2008.
- 12 ש : **ספטמבר או אוקטובר 2008. ואז שוחחתם ביניכם, כן?**
- 13 ת : שוחחנו בינינו שיחה די ראשוני ובסיסית בתיווך של חבר משותף שהכיר בינינו.
- 14 ש : **סליחה?**
- 15 ת : אני אומרת שדיברנו שיחה קצרה ובסיסית וראשונית בתיווך של חבר משותף שהכיר בינינו.
- 16 ש : **על איזה עניינים, איך קראת לזה "סמול-טוק"?**
- 17 ת : זה הוא קרא לזה "סמול-טוק".
- 18 ש : **ואיך את קוראת לזה?**
- 19 ת : כלום, שיחת היכרות.
- 20 ש : **את סיפרת לו שאת רוצה לתת לו חומר?**
- 21 ת : בשלב הזה לא.
- 22 ש : **שום דבר. ובשלב הזה את נתת את מספר הטלפון שלך?**
- 23 ת : אני לא זוכרת אם זה היה ממש בשיחה הזאת או אחרי שהאירוע שאליו הגענו שנינו הסתיים,
- 24 אבל זה היה ביום הזה. יכול להיות שאפילו, אני מנסה להיזכר שאפילו מיד בתום האירוע
- 25 פשוט המשכנו את היום שלנו ביחד אז אפילו לא היינו צריכים להחליף טלפונים בשלב הזה,
- 26 אולי רק בסוף הנסיעה לירושלים. אני לא באמת זוכרת כרגע. זה היה כנראה באותו,
- 27 ש : **אבל הוא אומר משהו אחר והוא תומך את זה בפלטי הטלפון שלך, שאתם הסתמסרתם בשעה**
- 28 **16:00 אחרי הכנס, והוא אומר שאתם בכנס דיברתם שאתם תיסעו ביחד לירושלים, אז נתת**
- 29 **לו את הטלפונים, את הטלפון שלך ואז הוא יצר איתך תיאום לגבי האופן שתצטרפי אליו**
- 30 **לנסיעה לירושלים.**
- 31 ת : אז כנראה שזה מה שהיה, אני אומרת שוב, אני לא לגמרי זוכרת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: ז"א שכשהוא שלח לך SMS מן הסתם את נתת לו את מספר הטלפון, אחרת הוא לא יכול
2 לסמס לך נכון?
3 ת: נכון.
4 ש: ואת השבת לו ותיאמתם פגישה והוא אסף אותך.
5 ת: נכון.
6 ש: האיסוף שלך היה אחר הצהריים, נכון?
7 ת: כן.
8 ש: בעוד שהכנס היה בבוקר, נכון?
9 ת: נכון.
10 ש: הסתיים לקראת הצהריים אבל הוא היה בבוקר? נכון. את עושה אם הראש, זה לא נקלט.
11 ת: אני מתנצלת, נכון.
12 ש: ואז אתם נסעתם ביחד, כן?
13 ת: אוקיי.
14 ש: את כשנפגשת איתו, את כבר ידעת מי זה אורי בלאו נכון?
15 ת: נכון.
16 ש: מה ידעת על אורי בלאו?
17 ת: שהוא עיתונאי ב"הארץ" ושזה עיתון שההורים שלי היו מנויים אליו הרבה שנים. ידעתי שהוא
18 פרסם כתבות ותחקירים בכל מיני נושאים שלפעמים היה לי מעניין לקרוא. לא הכרתי אותו
19 אישית. לא ידעתי עליו כבן אדם שום דבר. הכרתי רק את העבודה העיתונאית שלו וזהו.
20 ש: את אומרת שאת בעצם לא הכרת אותו אישית, אך אמרת שהוא מפרסם תחקירים כולל
21 ציטוט מסמכים סודיים כאחת הסיבות למה פנית אליו, את זוכרת את זה?
22 ת: אני לא זוכרת שאמרתי לו את זה.
23 ש: את לא זוכרת אז אני אקרא לך,
24 ת: אני גם לא זוכרת,
25 ש: אני אקרא לך. בהליך הפלילי מה- 29.8.11 בעמ' 102 את אומרת כאן, אני אראה לך את
26 הפרוטוקול: "לא הכרתי אותו אישית אך הוא מפרסם תחקירים, כולל ציטוט מסמכים
27 סודיים", זוכרת את זה?
28 ת: אז אמרתי,
29 ש: את אמרת את זה?
30 ת: לא מתכחשת לאמירה, פשוט לא זכרתי את הנוסח המדויק.
31 ש: קצת קשה להתכחש לאמירה הזאת, אבל זה מה שהיה. מה את ידעת על צורת העבודה שלו?
32 ת: לא ידעתי עליה כלום, כי קראתי רק את התוצרים הסופיים שלו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- ש: אז למה בחקירה במשטרה את אומרת: "הכרתי את הכתבות שלו ואת צורת העבודה שלו.
חשבתי שהוא יוכל לטפל בצורה ראויה בחומרים ולכן העברתי לו".
- ת: אז אכן הכרתי את הכתבות שלו, כמו שאמרתי, הכרתי את תוצרי העבודה שלו. לגבי צורת
העבודה שלו, שוב, אני לא זוכרת מה בדיוק אמרתי במשטרה, אם זה מה שמופיע בפרוטוקול
אז כנראה שזה מה שנאמר.
- אני מניחה שהתכוונתי לזה שמקריאת צורת העבודה שלו, אז אני מכירה אותו כעיתונאי
בעיתון ישראלי שכפוף לצנזורה ומאשר את הפרסומים שלו בהתאם לחוק.
- ש: אבל איך את מתמודדת עם זה שכששאלו אותך למה כוונתך שהוא יודע לטפל בצורה ראויה
בחומרים הללו את עונה ככה: "ת: להביא לידיעת הציבור דברים מהותיים הנוגעים
לפעילות צה"ל בשטחים", זה מה שאמרתי. את ידעת שהוא מצטט מסמכים סודיים ואת
מוסיפה פה דבר נוסף, שהוא, לקחת אותו כי הוא יודע להביא לידיעת הציבור דברים
מהותיים הנוגעים לפעילות צה"ל בשטחים. את רוצה לראות את ההודעה?
- עו"ד בומבך: כן, אולי שתראי את כל,
ת: כן, אני מבקשת לראות בתשובה לאיזה שאלה,
דובר: רק באיזה עמוד?
עו"ד ז. ליאונד: זה בעמ', זה ב- 15.2.09 בעמ' 4.
כב' השופט: אם אפשר להפנות גם לתיק המוצגים אדוני.
עו"ד ז. ליאונד: כן.
כב' השופט: תפנה בבקשה לתיק המוצגים.
ת: אוקיי, עכשיו אני מבינה טוב יותר את שאלתך. אוקיי, אז אמרתי את הדברים האלה,
עו"ד ז. ליאונד: כן, תודה.
דובר: זה נספח 35 לתצהיר של בלאו,
עו"ד ז. ליאונד: נספח 30 ו-,
דובר: 35 לתצהיר של בלאו.
עו"ד ז. ליאונד: בישיבת בית המשפט המחוזי שהתקיימה ב- 29.8.11 את אומרת יותר מזה, את
אומרת שם ש"הוא כותב הרבה שנים כתבות רציניות מאוד, כולל כאלה שהובילו
להגשת כתבי אישום והיו לנו כמה מכרים משותפים שדיברו עליו טובות". את
מאשרת את הדברים שלך, נכון?
- ת: מאשרת.
ש: לפני שהעברת לו את החומרים, לפני שהעברת לו את החומרים איזה, את הדיסק און קי,
ת: דיסק און קי.
ש: איזה הכנות עשית בתוך הדיסק, איזה חומרים תכנתת להכניס פנימה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: למיטב זכרוני, לא היה איזשהו תכנון מוקדם ומסודר, פשוט העתקתי את כל מה שהיה על
2 הדיסק שלקחתי מהצבא והעברתי את זה as is.
- 3 ש: as is את אומרת, ככה את אומרת. ואני אומר לך שזה לא נכון, משום שאת אמרת בדיוק
4 דברים הפוכים בחקירה שלך בשב"כ. בחקירה שלך בשב"כ,
5 החקירה שלי בשב"כ לא היתה חקירה.
- 6 ש: תרשי לי רק להשלים את השאלה. בחקירה שלך בשב"כ שאלו אותך, רגע בוא רק נפנה
7 לתיק המוצגים, בנספח 23 לתצהיר בלאו זה מופיע את אומרת כך, שואלים אותך בשב"כ
8 במפורש: "סטיב: אז כן, עשית שם איזה מיון, זה לא אקראי?
9 ענת: עשיתי מיון, נכון. זה היה מיון ברמת העניין, לא ברמת הסיווג".
- 10 עו"ד בומבך: סליחה, איזה עמוד?
11 עו"ד ז. ליאונד: 23 לנספח בלאו. עשית מיון ואז את ממשיכה בהמשך ואומרת: "הדבר היחיד שלא
12 עבר, שואל אותך אדון חוקר סטיב, בשם סטיב, הדבר היחיד שלא עבר מלא זה מה
13 שנתת לאורי ששם עשית את הסיווג?
14 ת: כן, נכון".
- 15 ש: ז"א את בעצם לפני שנתת לו את החומר את לא העברת לו cut & paste כמו שניסית פה
16 לטעון והכנסת את כלה חומר, אלא פשוט עשית סינון של החומרים, נכון?
17 ת: קודם כל אני מבקשת לציין שהשיחה שלי בשב"כ לא היתה חקירה, הדברים שנאמרו שם לא
18 נאמרו בחקירה תחת אזהרה או ביעוץ משפטי, זה אחד.
- 19 שניים, באותו תשאול, באותה שיחה בשב"כ אני גם חזרתי ממה שאמרתי בדבר סינון
20 מסוים של מסמכים. אני לא זוכרת, אני לא יודעת איפה זה מופיע בדיוק בדברים שאמרתי.
21 יש התייחסות שלי לגבי נפח הדיסק ונפח הדיסק און קי, אם 700 מגה כן נכנסים בדיסק און
22 קי של גיגה או לא. וכן באיזשהו שלב היה לי ברור שלא עשיתי סינון. אני גם יכולה להראות
23 שמתוך הדברים שנמצאו בסוף אצל הדיסק און קי של אורי, שהועבר לאורי, יש לא מעט
24 דברים שאין בהם שום ענין, מה שמעיד שלא באמת נעשה סינון משמעותי. ומה שאמרתי
25 בשב"כ נאמר בהיעדר, מחוסר דיוק וזיכרון לקוי בשל חלוף הזמן מהאירוע.
- 26 ש: אני רוצה להזכיר לך שבשב"כ ההיפך, העמידו אותך על טעותך, ניסית להגיד שעשו cut &
27 paste והראו לך שאי אפשר היה להכניס בכלל את כל החומר לדיסק און קי, היה שם יותר
28 והוכיחו לך שבעצם היית חייבת לעשות את המיון ואז המשכת ואמרת ככה, ואני מפנה
29 לחקירה שלך מה- 22.12, נספח 24 לבלאו ואת אומרת ככה, שואלים אותך: "אמרת שאת
30 פתחת את התיקיות ואת קבעת את שמות התיקיות ואת המסמכים שיהיו בתוכן, למה בחרת
31 להעביר לאורי בלאו את שתיה תיקיות הללו?", ז"א בחרת את זה ולא דברים אחרים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ואת עונה: "כי הם הכילו כמות מספקת ומייצגת של החומרים והנושאים שרציתי להעביר
2 לידיעת הציבור באמצעות אורי בלאו".
3 גם כשהעדת במשטרה, את כבר היית באזהרה נכון, כבר אמרו לך שאת חשודה בריגול, נכון?
4 ת: נכון.
5 ש: ומה ההסבר כאן, אם פה את אומרת בדיוק מה שאמרת בשב"כ, אז כשאמרת במשטרה את
6 לא דייקת כמו שלא דייקת בשב"כ?
7 עו"ד בומבך: אולי תחזיקי את זה שיהיה בפנייך ההקשר.
8 עו"ד ז. ליאונד: אין שום בעיה עם ההקשר.
9 עו"ד בומבך: יש לך עוד העתק?
10 עו"ד ז. ליאונד: מה, של זה?
11 עו"ד בומבך: כן.
12 עו"ד ז. ליאונד: אני יכול לתת לך. בבקשה שיהיה לנגד עינייך.
13 ת: לשאלתך,
14 ש: לא, שמענו קודם שבשב"כ נראה לך שאפשר להגיד דברים לא מדויקים כי לא הזהירו אותך,
15 במשטרה כבר הזהירו אותך, זה כבר היה שבוע אחרי החקירה בשב"כ, שואלים אותך
16 דברים מאוד ברורים ואת אומרת דברים מאוד מאוד ברורים, אני ראיתי שיש כמות מספקת
17 ומייצגת של חומרים שרציתי להעביר לידיעת הציבור, זה מה שאת אומרת, זה בדיוק מה
18 שאת אומרת באמצעות אורי בלאו.
19 ת: החקירה שלי במשטרה.
20 ש: מה שאמרת פה הוא לא נכון?
21 ת: הוא נכון על בסיס מה שזכרתי באותו רגע שלימים הסתבר כלא מאוד מדויק, שוב, עברו יותר,
22 ש: רגע, אני רוצה להבין, היום את זוכרת פחות, יותר טוב ממה שזכרת אז אחרי, זו היתה
23 חקירה, אגב זו היתה חקירה שלישית בשב"כ וחקירה רביעית בכלל, סליחה, במשטרה,
24 היתה ראשונה בשב"כ ב- 15 לחודש, היתה עוד חקירה ב- 15 במשטרה, היתה חקירה,
25 תרשי לי, ב- 20 וזה אמרת ב- 22, היה לך מספיק זמן לחשוב על הכל,
26 עו"ד בומבך: אני מתנגד אדוני. אדוני יכול לראות את נספח 23 על החקירה בשב"כ, לראות את
27 השאלה שנשאלה, עוד לפני זה,
28 עו"ד ז. ליאונד: אני ב- 24,
29 עו"ד בומבך: גם קודם בשב"כ יראה רק את ההקשר, כל הזמן שואלים אותה על החקירה, אתה
30 שואל על המשטרה ועוד חוזר לשב"כ,
31 עו"ד ז. ליאונד: לא, אני שאלתי קודם על השב"כ,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבך : צריך לראות את ההקשר, את הקונטקסט של איך ששואלים, איך בדיוק היתה
2 מנוסחת השאלה, שאלה אחת לגמרי לא חדה, אדוני יראה את ההקשר ואפשר להבין
3 מזה.
- 4 עו"ד ז. ליאונד : אנחנו בחקירה נגדית, מדובר פה באמת הודעה במשטרה כשקודם הנימוק הראשון
5 שלה לשב"כ היה, לא ידעתי שזו חקירה, לא הזהירו אותי ולא שום דבר. שבוע אחרי
6 זה שואלים אותה שאלה, היא מחדדת עוד יותר את התשובה והיום היא מספרת
7 שהיא לא ידעה מה שהיא אמרה ומה שאז לא היה נכון ומה שהיא מספרת היום זה
8 נכון.
- 9 עו"ד בומבך : סליחה, זה לא ההקשר, ההקשר ששואלים, הדבר היחיד שלא עבר, ככה שואלים
10 בשב"כ, הדבר היחיד שלא עבר מלא זה מה שנתת לאורי ששם עשית את הסינון.
11 כב' השופט : תקראי בבקשה את העמוד הראשון של ההודעה במשטרה, יש שם התייחסות,
12 עו"ד ז. ליאונד : נספח 24,
13 כב' השופט : לשתי תיקיות, תיקייה של מסמכי רמטכ"ל וסיכומי דיונים ומשם זה מתחיל ונמשך.
14 ת : ראיתי ואני מבקשת להתייחס לזה, זה לא שאני היום זוכרת טוב יותר, זה שהיום אני יודעת
15 טוב יותר כי היום אני יודעת איזה דברים נתפסו על המחשב של אורי ואני לומדת מהם,
16 שכשנחקרתי במשטרה פשוט לא זכרתי את מלוא הדברים ואת היקף הדברים שהעברתי לו.
17 לא היה שם שום רצון לשקר. בוודאי שלא היה שם שקר מכוון. אבל החקירה במשטרה היתה
18 משוה כמו שנה וחצי אחרי שהעברתי לאורי את החומרים, אפילו זמן יותר ממושך אחרי
19 שהעברתי אותם מהדיסק שיצא מצה"ל לדיסק און קי, זה נטו דברים שלא זכרתי כי פשוט
20 לא התעסקתי בהם בכל התקופה הזאת. אז אם היו שם שתי תיקיות או שלוש תיקיות, זה
21 שרירותי לחלוטין.
- 22 עו"ד ז. ליאונד : לא. לא. הבעיה שלנו היא לא במספר התיקיות, גברת קס, הבעיה שלנו זה בעניין
23 שלך, שאת הכנת לו חומר כי רצית שהוא יפרסם את החומר הזה לציבור ובכלל זה,
24 עשית את החלוקה. אני לא נכנס כרגע לחלוקה שעשית, אבל לזה גם נגיע, לא זאת
25 השאלה.
- 26 ת : מעולם לא טענתי שלא העברתי לאורי את החומרים לשם פרסום הכתבה.
27 ש : אני לא מבין את התשובה שלך שאומרת, שהיום את יודעת יותר טוב מה היה. אני רוצה
28 להבין, אחרי החקירה שלך במשטרה החומר המשיך להיות אצלך, התכוונת וקראת אותו
29 לפני הדיון, את יודעת מה היום יותר טוב ממה שהיה אז?
30 ת : היום בוודאי שאני יודעת יותר טוב ממה,
31 ש : כן, למה, כי לקחת את כל החומר? אני רוצה להבין,
32 ת : על איזה חומר אתה מדבר?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- ש: את החומר שאת אומרת שמסרת לו, עברת עליו עכשיו ואז הבנת את כל התמונה שלא הבנת קודם, את רוצה להגיד לנו שהחומר עדיין אצלך?
ת: לא, זה ממש לא מה שאמרת.
- ש: אז איך יכולת לדעת יותר טוב על מה שהיה אז, כאשר אז עוד היה לך את החומר וכפי שהעדת, זכרת אותו גם טוב במקום אחר, תכף נגיע לזה, והיום את פתאום יודעת שזה מה שהיה כאשר מאז לא ראית בכלל את החומר?
ת: כי היום אני מכירה את החקירות של אורי,
ש: מכירה, זו התשובה, בלי לקרוא, בלי לראות.
ת: אוקיי, מכירה זה קראתי וראיתי את החקירות של אורי ואת הדברים שנאמרו שם,
ש: תראי לי איפה בחקירה של אורי הוא מפרך את מה שאת אומרת?
ת: אני לא מנסה להפריך את מה שאני אומרת,
ש: טוב, נעבור הלאה.
ת: אני יכולה בבקשה לסיים? מה שאני מנסה להגיד זה, שהדברים שנאמרו הן בשב"כ והן במשטרה, נאמרו על בסיס זיכרון לקוי ולא שום דבר מעבר לזה,
ש: זיכרון לקוי,
ת: שום שקר בזדון. ומה שאני יודעת היום ולא ידעתי בזמן החקירות שלי, זה הדברים שנמצאו בסוף בדיסק און קי של אורי, כפי שמפורט בחקירה שלו במשטרה, דש"בים, מסמכי יועמ"ש, מסמכי רמטכ"ל וכו', אתה בוודאי יכול למצוא את זה. אלה דברים שאני לא זכרתי לרמת החלוקה מה הועבר ומה לא.
ש: תשובה אבל לא לשאלה, עם כל הכבוד.
ת: אז מה השאלה?
ש: אז זהו, שאת לא יודעת מה השאלה. את נותנת את ה-speech בלי לשמוע את השאלה. לפי מה שאת אומרת, מה שאמרת בשב"כ ובמשטרה פשוט לא נכון, אוקיי, או לא מדויק אם נעדן את הדברים, נכון?
ת: אוקיי, לא מדויק.
ש: לא, לא אוקיי, האם זה נכון?
ת: נכון שלא דייקתי, לא בזדון.
ש: עזבי עכשיו את הזדון, אני מדבר על העובדות לא על הכוונות.
ת: אוקיי, נכון שלא דייקתי.
ש: לא דייקת. אבל אח"כ כבר היה משפט, הגעת לבית משפט נכון, הרי חקרו אותך כבר אחרי יותר משנה, כמעט שנתיים ב-2011, נחקרת חקירה נגדית על-ידי עו"ד פורר, נכון, את זה את זוכרת? זה יותר קרוב אלינו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: גם מאז עברו 5 שנים.
- 2 ש: אז את לא זוכרת? אני רוצה להבין, את לא זוכרת?
- 3 ת: אוקיי, מה השאלה: חקרתי על-ידי עו"ד פורר.
- 4 ש: אז שנחקרת על-ידי עו"ד פורר היא שאלה אותך, היא שאלה אותך מאוד ממוקדת
- 5 ואני מפנה לישיבת יום 29.8.11 של תפ"ח 10-01-17959 בעמ' 94,
- 6 עו"ד בומבך: איזה נספח זה?
- 7 עו"ד ליבליך: זה עמ' 187 לתיק המוצגים.
- 8 עו"ד ז. ליאונד: ואת אומרת דברים מאוד ברורים, היא שואלת אותך בחקירה נגדית שאלה מאוד
- 9 ברורה, כי אז גם אצלה התחלת להגיד, פה אמרתי אמת, שם לא אמרתי אמת, כאן
- 10 אמרתי אמת. שואלת אותך התובעת שאלה מאוד ברורה: "מבחינתך אמרת אמת
- 11 בחקירות?" וזאת השאלה.
- 12 ומה את עונה: "כן".
- 13 ז"א, בבית משפט אחרי כבר למעלה משנה וחצי את אומרת ש"כן, מה שאמרתי
- 14 בחקירות היה אמת". היום את רוצה אני מבין להביא גרסה שלישית שלא אמרת
- 15 אמת, לא במשטרה, לא בשב"כ ולא בבית המשפט, נכון?
- 16 ת: לא. אתה מעוות את הדברים שלי. עוה"ד שאלה אם מבחינתי אמרת אמת ואכן מבחינתי
- 17 אמרתי את האמת כפי שזכרתי אותה. לא ניסיתי לעוות שום דבר. לא ניסיתי לטבש שום דבר.
- 18 לא שיקרתי.
- 19 ש: שוב את חוזרת למניעים גברת קם,
- 20 ת: לא שיקרתי.
- 21 ש: גברת קם, אני לא שאלתי אותך אם שיקרת או לא, אני שאלתי אותך שאלות מאוד ברורות
- 22 והשאלה, האם מה שאמרת בחקירות היה אמת, את זה אמרת לבית המשפט, בחקירה לבית
- 23 המשפט בתיק הפלילי כשאת יודעת לקבל עונש מאסר או לפחות בטיעונים לאחר הרשעה,
- 24 אז על אחת כמה וכמה לא היה לי שום אינטרס לשקר בשלב הזה של החקירה.
- 25 ש: אז אמרת את האמת, שאמרת בחקירות את האמת, נכון, לא שיקרת?
- 26 ת: נכון.
- 27 ש: את אומרת שיקרת. לא שיקרת?
- 28 ת: לא שיקרתי. אמרתי את זה,
- 29 ש: יש עוד ענין שאצלך מעורפל עם הטלפונים. אני קראתי את הקלטת שלך בשב"כ ובקלטת
- 30 שניה של השב"כ עמ' 53 שזה נספח מס', קלטת שניה בתיק המוצגים בעמ' 53, את לא רוצה
- 31 לראות את זה?
- 32 ת: זה מולי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- ש: זה מולך, מצוין. אז את אומרת ככה: "הכרתי את בלאו בישיבת הועד, אח"כ נפגשנו באיזו
מסיבה שעלתה באגודת העיתונאים, הקימו משהו שנקרא חטיבה צעירה, ניסו לעשות
מהלך של צירוף עיתונאים צעירים וגריאטריה, כמו שהתבטאת, הלא רלוונטית והם עשו
מסיבה די נחמדה במועדון בת"א. הייתי שם ונפגשתי איתו שוב...". ז"א אחרי הועד,
עו"ד יריב: רגע, רגע, אתה הפנית לעמ' 53 וזה לא,
עו"ד ליבליך: עמ' 47 לתיק המוצגים.
עו"ד ז. ליאונד: 53 באישומים של השב"כ בכתב יד למעלה מצד שמאל. יש לה את זה?
ת: איזה נספח זה? קלטת שניה יש רק לי רק בנספח 7 ויש לי רק את זה.
ש: אז את אומרת "שם החלפנו מספרים" זה היה לפני שמסרת לו את החומר, נכון?
ת: כן, נכון.
ש: אז נכון, אז החלפתם מספרים, לפני שמסרת את החומר. את מספרת שבכלל היית בדירה
שלו בת"א לפני שהעברת לו את החומרים, את זוכרת את זה?
ת: בדירה שלו בת"א?
ש: כן, אני אפנה אותך לעמ',
ת: אוקיי, אני נזכרת, עברנו ליד,
ש: סליחה?
ת: אני נזכרת, לקח לי איזה שבריר שניה.
ש: אני אזכיר לך את השאלה, את אומרת שהיית בדירה בת"א לפני שהוא מסר לך את החומר.
ת: לפני שמסרתי לו את החומר.
ש: לפני שאת מסרת לו את החומר. תודה.
ת: כן, אני עכשיו נזכרת, בדרך לירושלים עברנו ליד הבית שלו, כלומר הוא היה צריך לקחת
משהו, אני חिकיתי באוטו, עברנו אחרי זה באיזה בר של חברים שלו, לא זוכרת איפה בדיוק
זה היה, ומשם נסענו לירושלים. לא נסענו ישר מהבית שלי אחרי שהוא אסף אותי.
ש: אז אני רוצה להבין, אז ההיכרות עם בלאו בישיבת הועד היתה, לפי שיטתך, אח"כ נפגשתם
באיזה מסיבה, ז"א היה פער בין הישיבה ובאיזושהי מסיבה בנסיבות אחרות נפגשתם?
ת: אני לא זוכרת את המסיבה הזאת.
ש: את זוכרת מה שכתבת פה?
ת: אני לא מתכחשת לזה, אני אומרת לך שוב שאני לא זוכרת.
ש: את לא מתכחשת שהחלפתם מספרי טלפון הרבה לפני שנתת לו את החומר?
ת: יכול להיות שנתתי לו כרטיס ביקור שלי מוואלה,
ש: כן, אבל שם יש מספר טלפון?
ת: שם יש מספר טלפון. כרטיסי ביקור חילקתי באותה תקופה בתפוצה די רחבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 : ש לא, לא, שאלתי עליו, לא על התפוצה של הכרטיסים שלך.
- 2 : ת זה היה הדבר הבא שרציתי להגיד, שיכול להיות שנתתי לו כרטיס שלי בלי שאני זוכרת את
- 3 : זה.
- 4 : ש את לא זוכרת. רגע, היום את לא זוכרת, אבל בשנת 2009 זכרת טוב מאוד ואמרת שזה נכון,
- 5 החלפנו מספרים.
- 6 : ת אז זה מה שאמרתי,
- 7 : ש מה אמרת?
- 8 : ת כנראה שזה מה שהיה.
- 9 : ש מה אמרת שזה היה או לא היה?
- 10 : ת הפרוטוקול לפניך,
- 11 : ש וזה היה לפני הפגישה?
- 12 : ת למיטב זכרוני, לא.
- 13 : ש אז זה היה אחרי הפגישה?
- 14 : ת לא, זה כתוב, הכרתי את בלאו בישיבת הועד הזאת, אח"כ נפגשנו באיזו מסיבה שעלתה ושם,
- 15 : ש ז"א היה פער בין הפגישה הראשונה איתו ובין המסיבה, נכון?
- 16 : ת כנראה שכן, ככה אני מבינה את מה שאני אומרת פה.
- 17 : ש לא, אל תביני, אני שואל מה היה.
- 18 : ת אבל אני לא זוכרת.
- 19 : ש היחיד שיכול להבין זה אנחנו, את היית שם.
- 20 : ת אני לא זוכרת מה היה,
- 21 : ש אבל אז זכרת?
- 22 : ת אני מדברת על אירוע לפני לא מעט שנים, אז כנראה שאז, ולכן אני מנסה להסביר את מה
- 23 שנאמר בדברים שלי פה ואני גם כאילו לא כל-כך מבינה מה זה משנה מתי החלפנו מספרים.
- 24 : ש אני לא מבין, אז זכרת יותר טוב מאשר היום נכון?
- 25 : ת אז לכן אני מתייחסת למה שאמרתי אז.
- 26 : ש אני שואל אם את מאשרת את מה שאמרת אז?
- 27 : ת אני מאשרת את מה שאמרתי אז, זה כתוב, אני לא יכולה להתכחש לזה.
- 28 : ש הבנתי. אז את קיבלת את המספר שלו לפני שמסרת לו את החומר, נכון?
- 29 : ת אתה שאלת עד עכשיו על המספר שלי, מתי נתתי לו את הטלפון שלי.
- 30 : ש אם נתת לו את המספר שלך לפני או לא?
- 31 : ת לא. אז שאלת על המספר שלו עכשיו. אני מבקשת שתהיה עקבי בשאלות שלך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש: אבל את אמרת החלפנו מספרים, גברת קס, גם את זה את לא זוכרת? אמרת החלפנו
1 מספרים. כשמחליפים זה הדדי, ככה אני למדתי.
2
ת: אני לא זוכרת ממתי יש לי את הטלפון שלו,
3
ש: טוב, הבנתי שאת לא זוכרת, אבל מה שכתוב נכון,
4
ת: ומתי יש לו את הטלפון שלי.
5
ש: אבל ב- 2009 זכרת טוב.
6
ת: נגיד שב- 2009 זכרתי טוב.
7
ש: טוב תודה, נתקדם. את בעצם באיזשהו שלב השתחררת מהצבא. דרך אגב, לפני
8 שהשתחררת מהצבא, כבר לפני שהשתחררת מהצבא עבדת כשנה וחצי פרילנסרית בוואלה,
9
10 נכון?
ת: נכון.
11
ש: כאשר היית בשירות, נכון?
12
ת: נכון.
13
ש: בשכר?
14
ת: נכון.
15
ש: אז היית כבר עיתונאית של שנה וחצי ואז אחרי השחרור, תוך חודשיים הציעו לך את
16 המשרה בברנז'ה?
17
ת: נכון.
18
ש: ואת הפכת להיות הכתבת הראשית בברנז'ה, כאשר היו לך, כמו שראיתי, חמישה אייטמים
19 ביום, נכון?
20
ת: נכון.
21
ש: בתקופה הזאת עברה שנה מאז השחרור שלך, יותר אפילו, ואז את מקבלת החלטה,
22 ההחלטה שאת מקבלת זה הזמן להוציא את החומר שאגרת אצלך ושמרת אצלך, נכון?
23
ת: נכון.
24
ש: את זה עשית משום שחשבת שעבר מספיק זמן שלא יוכלו לאתר אותך כמדליפת החומר?
25
ת: כך חשבתי באותה עת, כן.
26
ש: כן, כך חשבת באותה עת. את גם עשית את זה כי חשבת, לפי שיטתך, שזאת היתה לשכה
27 ביזונית מבחינת אבטחת מידע וזה היה עוד שיקול שלך למה, אל"ף, עבור הזמן, בי"ת,
28 שהיתה שם בעיית אבטחה רצינית של החומרים שהסיכוי לאתר אותך הוא ירד ואת בעצם
29 יכולה כבר להוציא את החומר לציבור כפי שהעדת קודם?
30
ת: אכן כך חשבתי באותה עת.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: ועוד סיבה שהניע אותך לחשוב כך, שחשבת שבעצם כל המיילים שאת נחשפת אליהם, זה
2 מיילים שנכנסו לפיקוד ולא יצאו ממנו, נכון?
3 ת: נחשפתי גם למיילים יוצאים.
4 ש: אז למה עוה"ד שלך,
5 ת: אני לא מתיימרת לענות בשם עוה"ד.
6 ש: סליחה, רגע תכף, אני לא ביקשתי שתעני בשם עוה"ד. עוה"ד שלך,
7 עו"ד בומבך: באותה תקופה אתה מדבר.
8 עו"ד ז. ליאונד: באותה תקופה. ב- 26.1.10 פרוטוקול הדיון עמ' 11, שזה נמצא בתיק המוצגים, מן
9 הסתם טענת דברים שלא היו זרים לך ואת באותו דיון נכון, נכון, בבית המשפט, גברת
10 קם?
11 ת: כן.
12 ש: נכון?
13 ת: כן.
14 כב' השופט: איזה עמוד בתיק המוצגים?
15 עו"ד ז. ליאונד: נספח 43 לתצהיר בלאו. את נכחת בדיון ובדיון הפרקליט אומר את מה שאמרנו
16 קודם על אבטחת המידע הקלושה משהו, הוא אומר כך: "המסמכים היו על מחשב
17 שהיתה אליו גישה כמעט לכל מי שהיה בלשכה...".
18 ואז הוא אומר שלישית כנימוק נוסף למה החלטת על העיתוי כעבור למעלה משנה
19 להוציא את החומר לציבור, "שלישית, כל כולם של המסמכים הם מיילים שהגיעו
20 אל הלשכה מן החוץ". את זה הוא אמר על דעת עצמו בלי שאת מסרת לו את המידע
21 הזה?
22 ת: המסמכים שהועברו היו כולם מסמכים של דואר נכנס. לשאלך קודם, אמרתי שנחשפתי גם
23 למסמכים, למיילים של דואר יוצא, הם לא הופיעו בחומרים שהעברתי.
24 ש: אני רוצה להבין, במסמכים שהעברת, את אלה שהחלטת שאת כבר יכולה לשחרר ואפשר
25 לפרסם והסיכוי לאתר אותך הוא אפס או שלקחת סיכון בשלב הזה שאת יכולה לשחרר, את
26 אותם מסמכים הם כולם הגיעו מבחוץ וזה היה שיקול נוסף בהחלטה שלך, נכון?
27 ת: כן.
28 ש: הסיבות למה עשית את זה הגדרת אותן בצורה מאוד ברורה בשורה של התבטאויות, אולי
29 את יכולה, לפני שניכנס פה לכל התבטאות שלך, לומר לנו האם זה נכון שבעצם את עשית
30 את זה, כי חשבת שהמסמכים צריכים להיות מפורסמים כי לדעתך מה שהיה בשטחים לא
31 היה לפחות תקין, מבחינתך היית במוקד הכיבוש כלשונוך, הרגשת רע עם זה, חשבת שמחר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 או מחרתיים או בעוד זמן ישאלו איפה את היית שנעשו דברים פוסלים לשיטתך ולכן אספת
2 את המסמכים האלה, את זוכרת את הדברים שאמרת?
3 ת: זוכרת.
4 ש: בענין הזה את זוכרת את הדברים?
5 ת: כן.
6 ש: את גם מסרת שלא הצלחת מספיק לשנות בצבא ולכן חשבת שאם תחשפי אותם את תוכלי
7 להביא את אותו שינוי שצבא לא הצלחת להביא אותו, מאשרת?
8 עו"ד בומבך: סליחה אדוני, אני מתנגדת לדברים האלה. אי אפשר לקחת ולשאל בשאלה כללית
9 על דברים שנאמרו או לא נאמרו לפני שנים ולהגיד, האם נאמרו הדברים האלה מפיד
10 ואח"כ בסיכומים ידקדקו על כל מילה אם נאמרה או לא נאמרה והיא אישרה. צריך
11 לבוא ולהראות לה האם נכון שאמרת ביום זה, בתאריך כזה, במקום כזה. אי אפשר
12 לבוא ולחלץ מן אמירה מדבר כללי שאפילו לא מראים לה. אדם אומר במשך שנות
13 חייו הרבה דברים, בוא תראה לו בדיוק על מה מדובר.
14 עו"ד ז. ליאונד: טוב, תודה על הערה של חברי,
15 עו"ד בומבך: זו לא הערה זו התנגדות.
16 עו"ד ז. ליאונד: זו התנגדות?
17 עו"ד בומבך: כן.
18 עו"ד ז. ליאונד: אני עוד לא הבנתי למה התנגדות חוץ מזה שזה ניסיון איכשהו להדריך את העדה,
19 ככה אני הבנתי את זה, אבל אולי אני טועה. אז נעשה כדבריו של פרקליטך. אני אפנה
20 אותך לחקירה שלך במשטרה מה- 15.12.09 שורות 116-117,
21 עו"ד בומבך: איזה נספח זה?
22 עו"ד ז. ליאונד: זה נספח, בואי תראי בבקשה, 116, 117 ואני אקרא את זה. חשבתי שאפשר יהיה
23 לחסוך את הדברים, אבל על כל דבר נצטרך להביא את האסמכתא, אז נביא את
24 האסמכתא, יש מספיק. עמ' 112 בתיק המוצגים. ואז את אומרת, אני מצטט, בדיוק
25 מה שאמרת קודם, רציתי פשוט לחסוך זמן, אני אומר את דבריך: "אני לא הצלחתי
26 לשנות מספיק מהדברים שהיה חשוב לי לשנות בעת שירותי בצבא וחשבתי שלחשוף
27 אותם יוכל להביא לשינויים", מר בומבך זה בסדר עכשיו?
28 עו"ד בומבך: אם אתה מצטט באופן מלא אני רוצה לראות, איזה שורות?
29 עו"ד ז. ליאונד: 116, 117.
30 ת: לא מתכחשת לאמירה הזאת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: באותו דיון מה- 26.1.10 שבו נכחת, כמו שאמרת קודם, אומר פרקליטך שאת חשבת בתום
2 לב, כפי שהוא ציין, שיש לך מסמכים שיש בהם כנראה ראיות על פשעי מלחמה והיא חשבה
3 שהיא צריכה לשמור את זה. עמ' 225 בתיק המוצגים.
- 4 דובר: זה גם מוצג 43 לתצהיר,
5 עו"ד בומבך: יש לך את זה בפניך?
6 ת: יש את הנספחים לפי איך שהם,
7 עו"ד בומבך: נספח 43 באמצע העמוד,
8 דובר: שורות 20, 21.
9 ת: אוקיי, יש בפני. מה השאלה?
10 עו"ד ז. ליאונד: את מאשרת את הדברים שאמרת?
11 ת: אני מאשרת את הדברים כי הם מופיעים בפרוטוקול, אני שוב, לא לוקחת,
12 ש: אה, ז"א זה לא נכון, זה בפרוטוקול מישוהו זייף אותו?
13 ת: לא. אני אומרת שאני לא מאשרת את הדברים בשם מישוהו אחר שאמר אותם.
14 ש: הבנתי. אז בואי נדבר על מה שאת אמרת, ז"א מה שהפרקליט שלך אמר בענין הזה לא היה
15 נכון מיני ובי?
16 ת: לא, זה לא מה שאמרת. אמרתי שאני,
17 ש: אז אני שואל אם את מאשרת, את יושבת באולם,
18 ת: אני מאשרת שהדברים נאמרו. זה המקסימום שאני יכולה לעשות בשם בן אדם אחר.
19 ש: זה שהדברים נאמרו אפילו אני מבין, לא זאת השאלה. השאלה אם את מאשרת את תוכנם
20 של הדברים?
21 ת: אני שוב לא רוצה לדבר בשם עוה"ד שלי דאז.
22 ש: את מוכנה לענות על השאלה?
23 ת: אז תשאל שאלה יותר פשוטה בבקשה.
24 ש: אה, זו שאלה קשה?
25 ת: פשוט תשאל, כן,
26 ש: שאלה קשה. טוב, את רוצה שאני אעבור לשאלה יותר קלה?
27 ת: בבקשה.
28 ש: אני אעשה את זה. את במשטרה ב- 15.12.09 בעמ' 5 נשאלת שאלות, לא פרקליטך, אז,
29 שואלים אותך, אני מפנה למוצג, עמ' 112 לתיק המוצגים. לא, זה לא עמוד, איזה מוצג אבל?
30 את אומרת לא פרקליטך: "למה העתקת ולקחת את החומרים המסווגים הללו?".
31 ומה את אומרת? "היו היבטים בפעילות צה"ל בשטחים שחשבתי שיש להביא לידיעת
32 הציבור. כשצרפתי את החומרים חשבתי שבמבחן ההיסטוריה האנשים שהתריעו על פשעי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 מלחמה סולחים להם שאתה חלק מהמערכת, שאתה משתף פעולה עם המערכת, הכוונה
2 לצה"ל, אני לא הצלחתי לשנות מספיק מהדברים שהיה חשוב לי לשנות בעת שירותי הצבאי
3 וחשתי, שלחשוף אותם יוכל להביא לשינוי, לכן היה חשוב לי להביא לידיעת הציבור את
4 מדיניות צה"ל בשטחים. כאשר מסרתי את הדיסק און קי עם החומרים המסווגים לידי
5 אורי בלאו הנחתי שהוא לא יתמקד בדקויות של הפעילות המבצעית, אלא בעקרונות,
6 במדיניות שעמדה מאחורי החלטות של האלוף ושל קציני המטה ולכן לא חשבתי שיש בכלל
7 סכנה לביטחון המדינה". זה דברים שאמרת?
8 ת: מאשרת.
9 ש: ואת גם אומרת בנספח 17 בעמ' 10: "העברתי לצורך פרסום ולא כחומר קריאה", זה מה
10 שאת אומרת.
11 ת: נכון.
12 ש: את מאשרת את זה, נכון?
13 ת: כן.
14 ש: זה היה בהליך הפלילי מיום 29.8.11 בעמ' 11. אני מתקן, עמ' 188 לתיק המוצגים, שורה 2
15 לפרוטוקול. את גם התראיינת לערוץ 10, נכון?
16 ת: כן.
17 ש: ואת בראיון אמרת: "כששאלו אותי למה עשיתי את זה, אז אמרתי שאני רוצה לקחת את זה
18 להאג, כאילו אמרתי שיום אחד יבואו אנשים של האג לשאול מה עשינו פה 40 שנה ויהיה
19 לי מה לתת להם, שאני לא יכולה להגיד שלא ראיתי ולא שמעתי". את רוצה שנקליט את
20 הקטע שאת אומרת את זה או שאת מוותרת עליו?
21 ת: לא צריך.
22 ש: את מאשרת את זה?
23 ת: מאשרת.
24 ש: באותה כתבה את מדברת פה על שלוש סיבות, מדובר בכתבה על שלוש סיבות למה הדלפת
25 את המסמכים: הראשונה היתה, בוא נקרא את הקטע הזה, הראשונה היתה: "השתמשתי
26 בביטוי המזעזע שאותו אני באמת שמחה שלא חשפו היום כי האסוציאציה שלו מחרידה,
27 המכניזם של ההרג על תהליך קבלת החלטות שבו קצינים בכירים בצה"ל נותנים אישור
28 אפריורי לחיילים בשטח פשוט להרוג". את עומדת מאחורי הדברים שאמרת, את זה אגב
29 אמרת ב- 2011, כבר לא בחקירות ולא בשב"כ ולא במשטרה, אלא אצלך בדירה בראיון
30 טלוויזיוני?
31 ת: אם אני מבינה נכון את הציטוט הזה, אז אני מסתייגת מהאמירה הזאת של עצמי.
32 ש: אז רק רגע, בסדר, אני הבנתי, אנחנו נצטרך להראות את זה, אני הבנתי. אתה יכול להדליק?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

1
2 (מקרינים את הריאיון לעדה)
3
4 עו"ד בומבך : אדוני, אני התנגדתי לזה בהתחלה ואני מתנגד לזה עכשיו, אדוני רצה שנעשה את זה
5 בצורה פרטנית אז הנה אני חושב שהגיע הזמן. הריאיון הזה עם דרוקר בערוץ 10 לא
6 גולה, לא היה בגילוי המסמכים. מקודם,
7 כב' השופט : תפסיק את זה.
8 עו"ד בומבך : מקודם דיברנו על התקנה המקדימה, חברי לא מצא הצדק סביר למחדל הזה, הוא
9 לא הסביר למה זה לא גולה בגילוי המסמכים, לכן גם אנחנו לא נכנסו בתצהירי
10 העדות הראשית לדברים שכמובן לא גולו בתצהירי המסמכים ולכן אנחנו מבקשים
11 להימנע מהגשת הראיה ולהימנע מהפתעת העדה בשלב הזה.
12 עו"ד ז. ליאונד : כבודו, ראשית, העדה אישרה את הריאיון. הריאיון,
13 עו"ד בומבך : אף אחד לא מתכחש לכך.
14 עו"ד ז. ליאונד : אז מה, איפה הבעיה פה? זה דברים, רק רגע,
15 כב' השופט : אנחנו לא צריכים לראות אפשר רק לשמוע. אפשר לשמוע רק בלי לראות?
16 עו"ד ז. ליאונד : אפשר רק לשמוע. אני אקרא לה את הדברים, אני אקרא לה את הדברים שתאשר
17 אותם כמו שהיא אישרה את הקטעים האחרים. אני בטוח שהיא לא רוצה לראות
18 את עצמה אומרת את זה.
19 כב' השופט : תשלים את הטיעון שלך אדוני.
20 עו"ד ז. ליאונד : את אומרת כך: "הבנתי שאני נמצאת..." , אגב הדרך הזו שנקטתי בה חשבתי לחסוך,
21 אבל חברי רוצה, זה לא פרקליטה זה היא, מפיה, אני רוצה את הקטע הזה בלבד
22 שישמע מפיה, כי היא מדברת שזה פרקליטים וזו לא היתה וזה היה בשב"כ. אנחנו
23 פה ב- 2011 כבר כבודו, היא יושבת בבית ומדברת, אז עם כל הכבוד אי אפשר לא
24 להביא את זה לידיעת בית המשפט, זה לא משהו שיכולתי לדעת בדיוק.
25 עו"ד בומבך : אדוני, בשביל לראות מה בדיוק היא אומרת, צריך לראות מה היה לפני כן, מה יהיה
26 אח"כ. אי אפשר לבוא עכשיו לקחת מקטע ולהתעלם לחלוטין מסדרי דין אדוני. יש
27 תקנות ונראה שכאילו התקנות זה במקרה הטוב סוג של המלצה. יש תקנה, יש
28 114א', הראינו אותה, אמרנו מה צריך לעשות, מה המשוכות שחברי צריך לעבור.
29 במקום לבוא ולהסביר איזה הצדק סביר היה לא לגלות את זה ולא להסתמך על זה,
30 אז הוא בא, זהו, גמרנו, יש החלטה על תיק מוצגים בוא נגיש הכל. כזאת לא יעשה
31 אדוני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

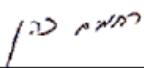
17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : אני האחרון שמזלזל חלילה בפרוצדורה, אבל באמת, עם כל הכבוד, אנחנו רק
2 שומעים את הטענות האלה, פעם זה לא היא, פעם זה הפרקליט, פעם הוא רוצה שאני
3 אצטט ופעם לא. אנחנו את הקלטת הזו קיבלנו רק באמת בשלב מאוד מאוחר ואנחנו
4 צירפנו את כל הקלטת. חברתי יכולה בחקירה חוזרת להפריך את הדברים,
5 כב' השופט : חברך, איזה חברתי?
6 עו"ד ז. ליאונד : חברי יכול באמצעות חקירה חוזרת, רגע, רגע, אני מבקש לא להתכתב עם הפרקליט
7 באמצע חקירה נגדית, סליחה, לא, לא, כבודו, אני מבקש לקחת את הפתק,
8 עו"ד בומבך : אף אחד לא מתכתב,
9 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, סליחה, כשמישהו מתקרב לשולחן הפרקליטים,
10 עו"ד בומבך : היא לקחה עט משולחן הפרקליטים,
11 עו"ד ז. ליאונד : היא לקחה עט וכתבה, זה לא נקרא להתכתב?
12 עו"ד בומבך : לא, היא לא כתבה לנו שום דבר.
13 עו"ד ז. ליאונד : היא לא כתבה?
14 עו"ד בומבך : לא.
15 עו"ד ז. ליאונד : היא כתבה לי?
16 עו"ד בומבך : היא כתבה לעצמה כנראה.
17 עו"ד ז. ליאונד : טוב, אפשר לראות את הפתק? בית המשפט יכול לראות את הפתק?
18 עו"ד בומבך : לא.
19 עו"ד ז. ליאונד : לא, אני רוצה שבית המשפט יראה את הפתק.
20 כב' השופט : די רבותיי,
21 עו"ד בומבך : בוא, לא צריך לעשות דרמה מכל דבר.
22 כב' השופט : קחי את זה לעצמך, תשימי את זה בכיס,
23 עו"ד בומבך : אין, הכל חייב להיות פה דרמטי.
24 כב' השופט : לא רוצה לראות את זה וגם עורכי-הדין שלך לא יראו את זה.
25 --

החלטה

- 27
28 לא ניתן להתנגד לשאלה על דברים שנאמרו על-ידי העדה.
29 הדברים נאמרו על-ידי העדה, הם רלוונטיים וניתן לשאול אותה על דברים שנאמרו על ידה.
30 --
31 **ניתנה והודעה היום, 17.5.16, במעמד הנוכחים.**

רמי כהן, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1
2 עו"ד בומבך : אדוני, מה שאני אומר, שהיא לא צריכה להיות מופתעת, היא צריכה לדעת,
3 עו"ד ז. ליאונד : כבר ניתנה החלטה מר בומבך.
4 עו"ד בומבך : יש מסמכים היא צריכה לראות את זה לפני ואחרי, לא באים ומפתיעים עדים, לכן
5 יש גילוי מסמכים.
6 עו"ד ז. ליאונד : ממה היא מופתעת, ממה שהיא סיפרה?
7 עו"ד בומבך : חברי אומר שהוא לא הגיע לזה לפני כן,
8 עו"ד ז. ליאונד : נכון.
9 עו"ד בומבך : יש מבחן איך אתה צריך לאתר, איך אתה צריך לבדוק. זה שהחליפו עורכי דין או
10 צירפו עדים, זה לא סיבה עכשיו לבוא ולהפוך סדרי דין.
11 כב' השופט : ההחלטה ניתנה כבר. רק לשמוע לא צריך לראות אם אפשר.
12 עו"ד בומבך : אפשר גם לראות ולא לשמוע.
13 עו"ד ז. ליאונד : למה לא?
14 כב' השופט : לא צריך לראות.
15 עו"ד ז. ליאונד : רואים את כל האווירה, לפעמים מראה עיניים.
16 (ההקלטה מושמעת לעדה)
17
18 זה קטע אחד שאת אמרת אותו ואני מבין שכשאת אמרת אותו, את היית בהכרה מלאה נכון?
19 ת : נכון.
20 ש : לא שמעתי?
21 ת : נכון.
22 ש : בקטע נוסף את מספרת, אומר המראיין דרוקר שהסיבה השנייה שהוזכרה על ידך כתמריץ
23 להדלפה, היא בכלל נקמה, נקמה בבוסים שלה בצבא שלא ידעו להעריך אותה, את זוכרת
24 את הדברים? אם לא אני אזכיר לך.
25 ת : אני זוכרת.
26 (ההקלטה מושמעת לעדה)
27
28 עו"ד בומבך : סליחה, זה לא דברים שהיא אומרת,
29 עו"ד ז. ליאונד : לא, אז הנה,
30 עו"ד בומבך : זה דברים שאומר,
31 עו"ד ז. ליאונד : הנה הנה.
32 (ההקלטה מושמעת לעדה)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1
2 עו"ד ז. ליאונד : זה היא אמרה את זה מר בומבך.
3 עו"ד בומבך : בסדר, אבל לא במילים האלה.
4 עו"ד ז. ליאונד : לא במילים האלה, הבנו.
5 עו"ד בומבך : לא נקמה.
6 עו"ד ז. ליאונד : טוב, תטען לסיכומים, זה זמן לסיכומים.
7 והדבר השלישי זה התהילה והפרסום העצמי שתמיד היה אצלך בראש מעייניך נכון?
8 עו"ד בומבך : איזה תהילה?
9 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, אתה רוצה להפריע בחקירה? אתה רוצה תעלה לדוכן, יש גבול. מתחילת
10 החקירה אתה מפריע.
11 עו"ד בומבך : היא נתנה את השם שלה, היא פרסמה את השם שלה?
12 עו"ד ז. ליאונד : אתה מוכן להקשיב? תקשיב.
13 כב' השופט : אדוני, תן לו לנהל את החקירה.
14 עו"ד ז. ליאונד : אי אפשר ככה לנהל חקירה נגדית.
15 עו"ד בומבך : אני אתן לו, נאפשר לו.
16 עו"ד ז. ליאונד : תודה.
17 כב' השופט : אז מה התשובה גברתי?
18 ת : אם הייתי מעוניינת בתהילה הייתי מפרסמת את המסמכים עצמאית.
19 עו"ד ז. ליאונד : הבנתי. בואו נשמע את 7 ו- 8.
20 כב' השופט : אפשר להדליק את האור?
21 עו"ד ז. ליאונד : עוד דקה. את 8.
22 (ההקלטה מושמעת לעדה)
23
24 עו"ד ז. ליאונד : זוכרת את הדברים שאמרת?
25 ת : זה נאמר בשיחת טלפון עם, אני אפילו לא זוכרת עם מי.
26 ש : ז"א מה שבטלפון זה לא נחשב או מה?
27 ת : אני אומרת שצריך לשים את הדברים בקונטקסט מסוים.
28 ש : נכון. אז יש לך את הקלטת ובחקירה חוזרת תוכלי לשים את זה בקונטקסט. ולגבי תאוות
29 הפרסום והתהילה אני רוצה להביא את הקטע האחרון פה בבקשה.
30 (ההקלטה מושמעת לעדה)
31
32 עו"ד ז. ליאונד : אז הפרסום והתהילה היא לא משהו שזר לך, תאוות הפרסום כמו שאת מתבטאת?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: אני לא הבנתי מה הקשר בין תאוות הפרסום,
2 ש: אני לא שאלתי על הקשר, את לא שואלת את השאלות, את עונה על התשובות.
3 ת: אני אומרת לך שלא הבנתי את השאלה שלך, מה הקשר בין תאוות הפרסום לכאורה לבין מה
4 שאמרתי כאן?
5 ש: אמרתי שאלמנט תאוות הפרסום והתהילה זה לא זר לך, נכון?
6 ת: אני שוב לא מבינה מה הקשר בין הציטוט שהראית פה עכשיו למה שאתה שואל.
7 ש: זו לא אחת הסיבות להדלפה כפי שציינת בכתבה?
8 ת: אני אומרת לך שוב, אם הייתי רוצה להתפרסם, הייתי מפרסמת את המסמכים בעצמי עם
9 השם שלי.
10 ש: אז מה התשובה לשם שלי הגברת קם?
11 עו"ד בומבך: היא ענתה לך, היא השיבה לך.
12 עו"ד ז. ליאונד: חברי מנחה את העדה, זה פשוט לא יאמן.
13 כב' השופט: כן גברתי, מה התשובה, כן לא?
14 ת: אם אני נורא רוצה להיות מפורסמת? לא, אני לא.
15 עו"ד ז. ליאונד: הבנתי. אז מה שאמרת לדרוקר היה לא נכון כנראה, נכון? גם פה כנראה לא הבינו
16 אותך, מה?
17 ת: לא, זה לא מה שאמרתי. אני פשוט אומרת ששוב לאמירות מסוימות יש קונטקסט מסוים
18 ומה שאמרתי בסיטואציה הזאת, אתה יודע, זה דברים שנאמרו,
19 ש: ז"א זה לשם, כשבאים לבית משפט, כדי להגיש תביעת פיצויים ורוצים דמי נזק,
20 ת: לא, אם יש,
21 ש: תרשי לי, עוד לא סיימתי. נותנים גרסה אל"ף, כשבאים למשטרה נותנים גרסה ב"ת,
22 כשבאים לשב"כ נותנים גרסה גימ"ל, בין לבין בבתי משפט נותנים גרסה דל"ת,
23 עו"ד בומבך: אני מתנגד. נמשיך הלאה. איזו שאלה זאת?
24 כב' השופט: לא צריך אדוני. השאלה הבאה.
25 עו"ד ז. ליאונד: בואי, את הרי עשית עסקת טיעון, נכון?
26 ת: נכון.
27 ש: את הודית בכתב האישום המתוקן, נכון?
28 ת: נכון.
29 ש: את קראת את כתב האישום המתוקן?
30 ת: נכון.
31 ש: ככה אמרת גם לבית המשפט, הבנת אותו נכון?
32 ת: כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש: בכתב האישום המתוקן בסעיף 3ב' את אומרת את הדברים הבאים: "את העתקה לדיסקים
הנאשמת עשתה ממניעים אידיאולוגיים וגם לשם פרסום המסמכים בציבור", גם את זה
את לא זוכרת?
ת: זוכרת, אמרתי, חתמתי על זה.
ש: אמרת וזה נכון מה שכתבת?
ת: כן.
ש: זה נכון.
ת: אני מבקשת לחדד, הכוונה שלי היתה לפרסום תוכן המסמכים ולא לפרסום המסמכים
עצמם. חידוד שהושמט באותה עת.
ש: אה, ז"א את עשית הבחנה, ז"א את אמרת לו, אני רוצה להבין, את אמר למר בלאו, תשמע,
תפרסם את כל התוכן, אל תפרסם את המסמך?
ת: לא נאמרה אמירה כזאת, סמכתי על שיקול דעתי בעניין הזה.
ש: אבל לא ביטאת את מה שאת אמרת כאן קודם. תגידי בבקשה, את בעצם אומרת בסעיף 3א'
לכתב האישום המתוקן, שאגרת תיקייה מיוחדת עם כל המסמכים והמצגות ובסמוך
לשחרור מצה"ל, העתקת את תכני התיקייה באמצעות אחר לשני דיסקים, האחד במסמכים
ואחד למצגות, את הכל ואת כל זה נתת לו ולא רצית שהוא יציג אף מסמך, זה מה שאמרת
לו, תשמע, קח את המסמכים או שאמרת לו תעשה מה שאתה רוצה עם המסמכים, או
שאמרת לו תפרסם, איך אמרת, לא נתתי לו לקריאה, נתתי לו לפרסום.
ת: אמרתי לו אני מניחה שתמצא מה לעשות עם זה.
ש: כן, אבל את אמרת לו גם ש-, אני לא נותנת לך את זה לקריאה, אני נותנת לך את זה לפרסום,
את זוכרת, דיברנו על זה לפני 10 דקות?
ת: לא אמרתי את זה לא, אמרתי את זה במשטרה, לא נתתי לו את זה לקריאה כי כן, ברור
שמסרתי לו את זה לפרסום,
ש: לפרסום. הבנתי. הבנתי. כאשר התחלת, את הרי ניסית להתנער מההודעה הזאת בבית
המשפט העליון ולנסות להתחמק מההודאה שנתת בכתב האישום המתוקן ובית המשפט
העליון אמר דברים מאוד נחרצים, שאת קשורה בהודאה ואי אפשר לבוא היום עם סיפור
חדש אחרי שמיצית את עסקת הטיעון.
ת: מתי בבית המשפט העליון ניסיתי להתנער מההודאה שלי?
ש: את לא זוכרת.
ת: בבית המשפט העליון, למיטב זיכרוני,
ש: אז אני אפנה אותך,
ת: דיברתי על חומרת העונש שלי ללא הודאה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש: בית המשפט קובע, ואני מצטט: "באשר למניע, הרי שנכון היה בבית המשפט המחוזי, וכך צריך להיות גם במסגרת הערעור, שלא לסטות כמלוא הנימה מעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודתה המערערת ובכללן, את העתקה לדיסקים הנאשמת עשתה ממניעים אידיאולוגיים וגם לשם פרסום המסמכים בציבור", זה בית המשפט קבע, סעיף 33' לכתב האישום המתוקן. וכב' השופט זלטר אף הוסיף, שאת כבולה בהודאתך הן לגבי עצם ההרשעה והן לגבי מניע. אז את לא זוכרת שטענת בבית המשפט העליון אחרת ובית המשפט העליון קבע שזה גם לשם פרסום המסמכים בציבור,
- עו"ד בומבך: כבודו אני מתנגד, זו שאלה משפטית אדוני מה בית המשפט העליון קבע. הוא לקח את כתב האישום המתוקן, הוא לקח את סעיף 33', כתוב שם מסמכים אז הוא גם כתב מסמכים, זה לא היה,
- עו"ד ז. ליאונד: סליחה, סליחה,
- עו"ד בומבך: אתה לא צריך לבוא לשאול אותה מה שופט כתב.
- עו"ד ז. ליאונד: שום דבר הוא לא משפטי. אני לא הייתי שואל אותה,
- עו"ד בומבך: תשאל אותה על עובדות.
- עו"ד ז. ליאונד: אני לא הייתי שואל אותה אלמלא היא אמרה שלא היתה טענה כזאת בבית המשפט העליון והיא אמרה, שלא היתה טענה כזאת בבית המשפט העליון והיא לא ניסתה להתכחש להודאה שלה. לא רק שהיא ניסתה להתכחש להודאה, אלא גם ניסתה להתכחש לעניין המסמכים ובית המשפט העליון אמר דברים נחרצים שהיא רצתה שגם המסמכים יפורסמו, זה מה שבית המשפט העליון אומר. ונעבור לשאלה הבאה. כאשר מסרת את החומר למר בלאו היית בקשר איתו לגבי פרטי הכתבה, נכון?
- ת: נכון.
- ש: נכון. ובעצם על הנושא של הכתבה עצמה שוחחת איתו לא מעט, גם בטלפון וגם פנים אל פנים בישיבה, גברת קס?
- ת: דיברנו מספר פעמים, כן.
- ש: לא. לא. שאלתי שני דברים, דיברתם מספר פעמים,
- ת: אמרת לא מעט, לא מעט זו הגדרה מאוד אמורפית.
- ש: אה, רק מספר פעמים?
- ת: מספר פעמים זה יכול להיות 10 וזה יכול להיות 100, אני לא זוכרת כמה פעמים.
- ש: ואת שכחת שנפגשת איתו לשיחה ממושכת?
- ת: נפגשנו. ממושכת, שוב, זה ענין יחסי.
- ש: אז כמה זמן היתה הפגישה?
- ת: אני לא זוכרת. אבל היא לא היתה 10 שעות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: היא לא היתה 10 שעות, אבל היא היתה 4 שעות?
2 ת: גם לא.
3 ש: גם לא.
4 ת: היתה פגישה באמצע הלילה.
5 ש: אז אולי נשמע כבר כמה לפני שנפסיק לנחש?
6 ת: אני לא זוכרת כמה זמן היא היתה,
7 ש: את לא זוכרת,
8 ת: אבל היתה פגישה באמצע הלילה, היא לא היתה מאוד,
9 ש: באמצע הלילה נפגשת, באיזו שעה?
10 ת: מאוחר. באיזה שעה בדיוק אני לא זוכרת.
11 ש: באמצע הלילה באיזו שעה?
12 ת: 01:00, 24:00.
13 ש: באיזה מקום?
14 ת: בבית קפה ליד הבית.
15 ש: בבית קפה בשעה 01:00 בלילה?
16 ת: פתוח 24 שעות.
17 ש: שם ישבתם כל הלילה?
18 עו"ד בומבך: כל הלילה, זה מה שהיא אמרה?
19 עו"ד ז. ליאונד: סליחה, אני לא אמרתי שהיא אמרה, אבל למה אתה מפריע?
20 ת: לא, ממש לא, ממש לא כל הלילה. ישבנו עד אשר אורי סיים לקבל ממני את העברות שהוא
21 היה צריך. אולי עוד המשכנו לקשקש על דברים אחרים, אני לא זוכרת, ובוזה זה נגמר.
22 עו"ד ז. ליאונד: אני רוצה להבין, הרי את בתצהיר שלך, ובוזה זה נגמר ויותר לא דיברת איתו על
23 הכתבה?
24 ת: לא, בזו הפגישה נגמרה.
25 ש: בזאת הפגישה. נו, וכמה שיחות אח"כ היו?
26 ת: על הכתבה אני לא יודעת. דיברנו מאז גם על דברים אחרים.
27 ש: לא, אני שאלתי על הכתבה גברת קם?
28 ת: אז כמה שיחות מאז היו על הכתבה אני לא זוכרת.
29 ש: את לא יודעת. וכמה שיחות על הכתבה היו לפני הפגישה?
30 ת: אני גם לא זוכרת.
31 ש: את גם לא זוכרת. הבנתי. את אומרת בסעיף 59.2 לתצהיר שלך, שלא גילו לך כל פרט בנוגע
32 לכתבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבד : 59.2 אתה מפנה?
- 2 עו"ד ז. ליאונד : אז עכשיו אני מבין שזה לא בדיוק כך,
- 3 ת : לא התייעצו איתי בנוגע לתוכן הכתבות, אכן לא התייעצו איתי, ביקשו ממני הרחבות
4 והבהרות.
- 5 ש : אני שאלתי אותך את השאלה הזאת?
- 6 ת : אתה מתייחס לסעיף אז אני מתייחסת לסעיף.
- 7 ש : לא, אני שאלתי אותך אם לא נתת להם פרט, אמרת לא נתת להם שום פרט.
- 8 ת : לא, כתוב פה : "לא גילו לי כל פרט..."
- 9 ש : הם לא גילו לך שום פרט על הכתבה?
- 10 ת : אתה שואל אם אני גיליתי להם או הם גילו לי?
- 11 ש : אני שואל אותך אם את לא ידעת,
- 12 ת : אתה פשוט לא עקבי בניסוח שלך.
- 13 ש : תודה על הערה, אז עכשיו בואי אני אחדד את השאלה. האם הם סיפרו לך מה הם הולכים
14 לכתוב?
- 15 ת : כן. לקראת הכתבה על החיסולים אורי אמר לי מה הוא מתכוון לכתוב.
- 16 ש : הוא אמר לך, יפה. ואת עברת איתו על חומרים נכון?
- 17 ת : נכון.
- 18 ש : עברת איתו על חומרים.
- 19 ת : נכון.
- 20 ש : איפה עשיתם את המעבר על החומרים?
- 21 ת : אני לא זוכרת אם אורי הביא איתו את העותקים מודפסים לפגישה,
- 22 ש : שאלתי איפה זה היה?
- 23 ת : אני יכולה לסיים?
- 24 ש : לא, את צריכה לענות לשאלה קודם.
- 25 ת : אמרתי שאני לא זוכרת אם אורי הביא איתו את המסמכים לפגישה, או שעברנו עליהם רק
26 טלפונית כי באותה תקופה גם לי עוד היו עותקים מהם.
- 27 ש : ישבתם על הכתבה?
- 28 ת : נפגשנו פעם אחת, אני לא זוכרת אם היו שם עותקים מודפסים של החומרים.
- 29 ש : מה את כן זוכרת?
- 30 ת : שהיה לי קר.
- 31 ש : שהיה לך קר?
- 32 ת : כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: הבנתי. אז אולי היה לך קר משום שאת בעצם מספרת במשטרה סיפור אחר, אולי בגלל זה
2 קר לך, כי את במשטרה בחקירת היאחב"ל מיום 22.12.09 את אומרת ככה, זאת שלא יודעת
3 מה כותבים ולא מייעצת ולא מנדבת פרטים ולא מנדבים לה פרטים,
4 כב' השופט: איזה נספח?
5 עו"ד ז. ליאונד: נספח, חקירת קם במשטרה 22.12.09 גיליון 56, עמ' 126 לתיק המוצגים. תראי גברת
6 קם,
7 עו"ד בומבך: באיזה שורה תפנה.
8 עו"ד ז. ליאונד: תראי גברת קם: "אורי ואני (אורי ואני, זאת שלא יודעת על כלום) מצאנו (בלשון
9 רבים) שזה ראוי לפרסום...", זה הסיכולים הממוקדים נכון? "אורי ואני מצאנו שזה
10 ראוי לפרסום", הסיכולים הממוקדים נכון?
11 ת: אם ככה כתוב, כן.
12 ש: הכתבה על הסיכולים נכון?
13 ת: על איזה שורה אתה מדבר?
14 ש: שורה אחרונה, 142.
15 ת: אוקיי.
16 ש: מה אוקיי, זה היה על כתבת הסיכולים?
17 ת: זה מה שאמרתי כן.
18 ש: לא מה אמרת, שאלתי אם זה היה על הכתבה על הסיכולים?
19 ת: כן.
20 ש: טוב, אז אני אקריא לך מה את אמרת ולמה אולי בגלל זה קר: "אורי ואני מצאנו שזה ראוי
21 לפרסום ועל כן היה חשוב לשנינו לעמוד על הדקויות של המסמך ולוודא, ששנינו מבינים
22 על מה מדובר ומה הולך להתפרסם, לדוגמה (זאת שלא ידעה מה הולך להתפרסם) אורי ראה
23 שבאחד המסמכים יש אישור לבצע ירי וגם כאשר יש בלמ"ז ברכב אורי רצה לדעת מה זה
24 בלמ"ז. הסברתי לו שהכוונה לבלתי מזוהה. בנוסף אורי רצה לדעת כיצד מאשרים ירי על
25 אדם בלתי מזוהה וגם אני חושבת שזו שאלת מיליון הדולר". את אומרת ידעת מה הולך
26 להתפרסם?
27 ת: ידעתי שזאת הכתבה,
28 ש: אז איך טענת שלא ידעת כלום? מה הולך להתפרסם, לא זאת הכתבה, מה הולך להתפרסם
29 ידעת.
30 ת: אני לא ידעתי למשל איזה חו"ד משפטיות יהיו שם. אני לא ידעתי איזה ראיון נווה הולך לתת
31 שם. ידעתי מה החלק שלי,
32 ש: אז את החלק שלך ידעת במלואו?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: ההבהרות שנתתי לאורי היו על החלק שלי.
- 2 ש: יפה, אז את החלק שלך ידעת במלואו נכון?
- 3 ת: נכון.
- 4 ש: את גם ידעת על החלק של עו"ד ספרד, כי אמרת שאורי הלך לעו"ד ספרד וספרד מיד עלה
- 5 על העניין, עו"ד ספרד,
- 6 ת: זה משהו שנודע לי בדיעבד.
- 7 ש: נודע לך בדיעבד?
- 8 ת: כן.
- 9 ש: ממי, מאורי?
- 10 ת: לא.
- 11 ש: מתי נודע לך בדיעבד?
- 12 ת: אחרי שנחקרתי לראשונה בשב"כ.
- 13 ש: מי, מי בשב"כ אמר לך שספרד,
- 14 ת: לא אמרו לי את זה בשב"כ, זה נודע לי אחרי החקירה הראשונה בשב"כ.
- 15 ש: זה מה שאת אומרת?
- 16 ת: כן.
- 17 ש: אבל בכתבה שלך בעיתון את אומרת שהוא עלה על זה מיד. תראה לי בבקשה את הקטע
- 18 הזה. יש לך פה כתבה נספח, כתבה בידיעות אחרונות, נספח 18 לתיק המוצגים,
- 19 עו"ד בומבך: אדוני, זה גם מסמך שאנחנו מתנגדים להצגתו,
- 20 עו"ד ז. ליאונד: נו, ודאי. זה ראיון שלה אסור שנדע את האמת.
- 21 עו"ד בומבך: אז קודם כל, לדעת את האמת זה לפעול קודם כל לפי הדין והמסמך הזה גולה
- 22 לראשונה בתיק המוצגים, לא בתצהיר גילוי המסמכים, אנחנו מתנגדים לחלוטין
- 23 להגשתו ועל-פי הפסיקה, גם כשרוצים להביא ראיון עם אדם, צריך להביא בדרך כלל
- 24 את מי שערך אותו ובעניין הזה יש את פסה"ד בעניין זועבי של כבי' השופט חשין על
- 25 כך, שצריך להביא את הריאיון באמצעות מי שקיים אותו וזה גם לא קוים אצלנו, אז
- 26 אנחנו מתנגדים להגשה של המסמך.
- 27 עו"ד ז. ליאונד: קודם כל, היא לא מכחישה שהיא אמרה את זה ותן לשאול,
- 28 עו"ד בומבך: אתה לא שאלת אותה בכלל,
- 29 עו"ד ז. ליאונד: לא, אתה הפרעת לי,
- 30 עו"ד בומבך: אתה רצית לצרף,
- 31 עו"ד ז. ליאונד: אתה הפרעת ואתה הנחית אותה מה לענות.
- 32 עו"ד בומבך: קודם כל, המסמך צורף ללא רשות ואנחנו מבקשים,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

1 עו"ד ז. ליאונד : אבל בעניין הזה כבר שמענו את דברך ובית המשפט אמר, דברים שהיא אמרה
2 צריכים לשמוע.
3 עו"ד בומבך : אז אני מבקש הכרעה של אדוני, אנחנו מבקשים,
4 עו"ד ז. ליאונד : אני חושב שכבר ניתנה החלטה ואתה ממשיך להתחכם.
5 עו"ד בומבך : לא יוגש שלא באמצעות עורכו ובוודאי לא בשלב הזה אדוני.
6 עו"ד ז. ליאונד : אדוני יראה בבקשה,
7 עו"ד בומבך : אי אפשר היום לשאול אותה כרגע בחקירה נגדית על דברים שכביכול מישהו טוען
8 שהיא אמרה אותם לפני שנים. היא יכולה לאשר או להכחיש, יש לזה משמעות?
9 עו"ד ז. ליאונד : המסמך הזה נמצא אצלה כבר מאז שהגשנו אותו, היא יודעת את הכתבות שלה, היא
10 עשתה לה ארכיון יפה מאוד של כל הכתבות שהיא פרסמה, כך לפחות לפי הכתבה,
11 היא יודעת טוב מאוד מה שהיא אמרה, אני לא שמעתי שכתבת איזה מכתב תביעת
12 דיבה נגד ידיעות אחרונות על מה שפרסמו שם, נכון?

13 ת : לא.

14 ש : אז אני רוצה להקריא לך,

15 עו"ד בומבך : רק שניה,

16 עו"ד ז. ליאונד : לא, סליחה, מר בומבך מפריע בחקירה הנגדית,

17 כבי' השופט : אדוני יש התנגדות צריך החלטה.

18
19
20 החלטה

21
22 הכתבה כשלעצמה אינה מהווה ראיה, אך אין זה מונע מבי"כ הנתבעת לשאול אותה לגבי הדברים
23 שנאמרה על-ידה היא, לא על-ידי אחרים.

24
25
26 ניתנה והודעה היום, 17.5.16, במעמד הנוכחים.

רחמים כהן

רחמים כהן, שופט

27
28
29 עו"ד ז. ליאונד : אני רוצה להזכיר באמת לחברי בהזדמנות זו את אמירתו, שכשאתה מגיש כתבות
30 של אנשים זרים אתה צריך להביא את עורך הכתבות. אני אבקש שזה יירשם
31 בפרוטוקול.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבך : קודם כל הכל,
- 2 עו"ד ז. ליאונד : לא, לא, אין צורך להגיב,
- 3 עו"ד בומבך : הכל תלוי בנסיבות,
- 4 עו"ד ז. ליאונד : זו הודעה, זו הודעה. אה, בנסיבות, הכל על-פי העניין והקשר הדברים.
- 5 עו"ד בומבך : הכל על-פי העניין, על-פי הקשר הדברים. אבל לגופו של ענין, אני לא אגיש דברים
- 6 שלא היו בתצהיר גילוי מסמכים שחברי לא יכול היה להיערך להם.
- 7 עו"ד ז. ליאונד : אה, אז החלפת את הכל, החלפת את המנגינה, עכשיו זה גילוי מסמכים.
- 8 עו"ד בומבך : לא, את זה אמרתי מהיום הראשון.
- 9 עו"ד ז. ליאונד : אתה רוצה שנתקדם?
- 10 עו"ד בומבך : מאוד.
- 11 עו"ד ז. ליאונד : אז בבקשה.
- 12 כב' השופט : רבותיי, אדוני, כל עוד מדובר בשאלות על מה שהיא עשתה, מה שהיא אמרה,
- 13 עו"ד בומבך : בסדר גמור, אבל שלא יצרפו את זה כראיה, זה הכל.
- 14 כב' השופט : הכתבה קיימת, היא לא זיוף, אבל זה לא מהווה ראיה לנכונות,
- 15 עו"ד בומבך : נכון, בסדר גמור.
- 16 כב' השופט : השאלות הן שאלות לגבי העדה עצמה.
- 17 עו"ד ז. ליאונד : בעמ' הלפני אחרון של הכתבה בטור מתחת "חוק ענת קס" את אומרת את הדברים
- 18 הבאים, את אומרת : "אורי נפגש עם עו"ד מיכאל ספרד ואמר לו (מצטטים מפיד)
- 19 תראה מה יש לי פה, תוציא לי מזה אייטס", את זה אמרו לך בשב"כ?
- 20 ת : לא. זה נודע לי אחרי החקירה שבשב"כ,
- 21 ש : אבל לפני רגע אמרת שנודע לך מהשב"כ את זה?
- 22 ת : לא. ממש לא אמרתי את זה.
- 23 עו"ד בומבך : נכון, היא לא אמרה בשב"כ, היא אמרה אחרי. כן, היא אמרה אחרי.
- 24 ת : בשום שלב לא אמרתי שנודע לי מהשב"כ, אמרתי שזה נודע לי אחרי החקירה הראשונה שלי
- 25 מהשב"כ. הייתי בקשר עם אנשים מסוימים, לא נשלחתי למרתף, דיברתי עם אנשים בטלפון
- 26 ואז נודע לי שעו"ד, אוקיי, אני אנסח מחדש, אז נאמר לי שעו"ד מיכאל ספרד היה מעורב
- 27 בהכנת הכתבה הזאת. אני לא ידעתי על זה בזמן אמת.
- 28 עו"ד ז. ליאונד : את לא ידעת אבל ספרד מופיע בכתבה,
- 29 ת : בכתבה של אורי. אני בזמן אמת,
- 30 ש : בכתבה של אורי, בכתבה שלך?
- 31 ת : זה מה שאני אומרת לך כאן,
- 32 ש : אבל ספרד הופיע בכתבה של אורי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: ספרד הופיע בכתבה של אורי על החיסולים,
- 2 ש: נכון.
- 3 ת: אני לא ידעתי אז שהוא בקשר איתו עליה.
- 4 ש: לא דיברתם על זה?
- 5 ת: לא.
- 6 ש: ז"א, דיברתם על הרבה דברים, על כל הדקויות, שינוי דיברנו, איך את אומרת, בלשון רבים,
- 7 ועל ספרד למרות מה שאמרת בראיון לא דיברת?
- 8 ת: אבל גם מה שאמרתי,
- 9 ש: אני שואל אותך, על ספרד לא דיברת?
- 10 ת: אתה מציג את זה כאילו אני סותרת את עצמי ואני לא.
- 11 ש: הבנתי. טוב.
- 12 ת: וכמו שאמרתי גם קודם, אני ידעתי מה הולך להיות בכתבה של אורי מהחלק שלי, לא ידעתי
- 13 איזה חו"ד משפטיות יופיע שם כי הוא לא דיבר איתי על זה.
- 14 ש: מה זה החלק שלך גברת?
- 15 ת: החלק שלי זה המסמכים שהעברתי לו.
- 16 ש: מה זה החלק שלך גברת קם?
- 17 ת: החלק שלי זה המסמכים שהעברתי לו, את כל הפרשנויות,
- 18 ש: איזה מסמכים?
- 19 ת: שהיו עליהם לא הכרתי.
- 20 ש: המסמכים שהעברת, הבנתי. את בעצם נפגשת איתו לפני כן כדי למקד אותו בתאריכים,
- 21 נכון, בנושאים ולהבהיר נקודות לא ברור, לדוגמה שמות של מבצעים, מה זה שני מגדלים,
- 22 לומר לו מי היה היעד למבצע, למעצר, נכון?
- 23 ת: לבקשתו, כן.
- 24 ש: לבקשתו, כן. "שוחחנו בטלפון מספר פעמים ונפגשנו גם לשוחח על כך", נכון?
- 25 ת: נכון.
- 26 ש: ואת ביאחב"ל מצטטת תכולה שלמה שמשתרעת פה על 9 שורות, יאחב"ל מיום 20.21 בעמ'
- 27 3, 9 שורות, את כל התכולה של המסמכים שנתת לבלאו לצורך הכתבה, נכון?
- 28 ת: את כל התכולה של המסמכים שזכרתי שנתתי לו.
- 29 ש: את רוצה שאני אקרא לך אותם?
- 30 ת: לא, אני זוכרת מה אמרתי שם.
- 31 ש: אז זכרת טוב, נכון? מניית את כל המסמכים בלי להסתכל על כלום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: גם אז, יש אחת מהחקירות שלי ביאחב"ל שבהן הראו לי שמסמך שטענתי שאני לא המקור
2 שלו, כן היה כזה שהייתי מקור שלו והגעתי להסכמה עם חוקרי היאחב"ל שפשוט לא זכרתי
3 את זה. הם בשום שלב לא טענו ששיקרתי אז אם יש דברים,
4 **ש: על איזו כתבה את מדברת גברת קס?**
5 ת: אני לא מדברת על שום כתבה, אני מדברת על אחת מהחקירות שלי ביאחב"ל. אני לא יודעת
6 לאן להפנות לזה כי אני לא יודעת באיזה עמ' זה מופיע, אבל היתה הכתבה של,
7 **ש: שאלתי איזה כתבה?**
8 ת: שניה. הכתבה של פעילי השמאל באיו"ש אני לא זכרתי בחקירות שלי,
9 **ש: אבל אני לא שאלתי על הכתבה הזו בכלל.**
10 ת: אבל אני מדברת עליה, אז אם תיתן לי בבקשה לסיים את המשפט,
11 **ש: כן, אבל חבל, אין לנו זמן, אין לנו זמן בלתי מוגבל. אני אגיע לכתבה הזאת שנדבר עליה,
12 כרגע שאלתי על החיסולים,**
13 עו"ד בומבך: לא, אבל שאלת שאלה תן לה להשיב בבקשה.
14 עו"ד ז. ליאונד: על החיסולים הממוקדים.
15 ת: על הכתבה הזאת נשאלתי באחת החקירות שלי ביאחב"ל אם אני המקור שלה, אמרתי שלא
16 והחוקר אמר לי, אבל הנה אני מראה לך שעל המחשב שלך יש את המסמך הזה.
17 **ש: אז למה את מספרת לי את זה? למה את מספרת?**
18 ת: אם תיתן לי לסיים את המשפט אז תדע למה אני מספרת לך את זה.
19 **ש: לא, אני רוצה להבין, בשביל מה אני צריך לדעת את זה?**
20 עו"ד בומבך: אדוני, אני מבקש שיתנו לה לסיים משפט.
21 כב' השופט: תסיימי בבקשה.
22 ת: כי אמרתי בחקירה, אני באמת לא זכרתי שאני המקור של המסמך הזה וזה היה לחלוטין
23 בתום לב.
24 לשאלתך, הפירוט של 7 השורות שבו תכולת המסמכים שהועברה לאורי, כנראה על-פי מה
25 שהיה גם במקרים אחרים, יכול להיות שבחלקה לא היתה מדויקת בגלל זיכרון לקוי. זה למה
26 סיפרתי,
27 עו"ד ז. ליאונד: אבל אז הזיכרון היה טוב, לא?
28 ת: גם אז החקירה היתה למעלה משנה אחרי שהמסמכים הועברו,
29 **ש: אבל אז הכרת טוב את המסמכים, נכון, גברת קס?**
30 ת: לא, לא הכרתי אותם טוב, כי לא קראתי אותם.
31 **ש: לא הכרת אותם טוב?**
32 ת: כי לא קראתי אותם בוקר וערב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: טוב, אז בואי, אז בואי,
2 ת: הם שכבו לי במחשב ולא התעסקתי בהם.
3 ש: בואי נראה עכשיו את האמת גם, בסדר, בואי נשמע. אז ככה, את אומרת ככה, בחקירה
4 ביאחב"ל מה- 22.12 שזה היה מאוד טרי, בעמ' 4,
5 ת: זה לא היה טרי, זה ממש לא היה טרי,
6 ש: גברת קם, את מוכנה לא להפריע? מיום ה- 22.12.09 בגיליון 4 את אומרת ככה: "כל
7 המסמכים שהעתיקתי הכרתי וידעתי מה הם. לא את כולם אני זוכרת בעל-פה, אוקיי,
8 בוודאי לא שנתיים וחצי אחרי השחרור, אבל את כל המסמכים שהעתיקתי הכרתי", נכון?
9 ת: נכון. אתה טוען הכרתי טוב, אני אומרת לך שלא הכרתי אותם טוב.
10 ש: ואת אחרי שהכרת החלטת להעביר את המסמכים לבלאו, נכון?
11 ת: נכון.
12 ש: בואי נחזור לשיתוף הפעולה בעריכת הכתבה. את אומרת בחקירה ב- 20.12 בעמ' 4 שורה
13 91, עמ' 118 לתיק המוצגים, את אומרת את הדברים הבאים, מה שקודם לא זכרת אף פרט
14 ואמרת שלא היית מעורבת ולא קיבלת, את מתבטאת, אף אחד לא אילץ אותך: "התמקדנו
15 בסיכול ממוקד בפעילות מונעת", התמקדנו, שימי לב, בלשון רבים. "שוחחנו על הצלבת
16 תאריכים וקישור שם של יעד לשם של מבצע שהופיע במסמכים". תגידי, אמירות כאלה
17 נראות לך מתאימות לאמירה שאת לא קיבלת פרטים על הכתבה?
18 ת: לא זכרתי את רמת המעורבות שלי בה.
19 ש: טוב. הבנתי. עכשיו את לא זוכרת, אבל אז זכרת נכון? גברת קם, אז זכרתי עכשיו את לא
20 זוכרת, נכון?
21 ת: לאיזה אז אתה מתייחס?
22 כב' השופט: לזמן החקירה.
23 עו"ד ז. ליאונד: לאיזה אז? דיברנו על ה- 22.12.
24 ת: בחקירה?
25 ש: כן.
26 ת: שניה. תכף. יש לך את זה?
27 ש: תראי, בתצהיר, כשכתבת את התצהיר במשרדו של עוה"ד עם מיזוג אוויר בשקט, לא אמרת
28 לא זכרתי כלום ואני לא יודעת מה נתתי, אלא אמרת ש"לא נתנו לי שום פרטים". עכשיו
29 אנחנו רואים את המעורבות העמוקה שלך ואז,
30 ת: אני מפנה אותך לאותו סעיף שהעיתוי ותוכן הפרסום היה בשליטה מוחלטת של אורי.
31 ש: אה, הבנתי, על העיתוי. הגברת קם, אני דיברתי איתך על העיתוי?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד בומבך : היא אמרה עוד משהו, לא רק העיתוי, גם התוכן. אתה לא יכול להוציא דברים
2 מהקשרם.
- 3 עו"ד ז. ליאונד : לא, לא, סליחה, סליחה, אתה לא יכול להפריע לה, אתה לא יכול להפריע לה
4 בחקירה נגדית, אני מצטער. באמת, זה פשוט שיבוש של החקירה.
- 5 עו"ד בומבך : לא, אבל אי אפשר להטעות ולהביא את כל,
6 עו"ד ז. ליאונד : באמת, נו, אני שואל אותה אי היא עונה לי על עיתוי, על מה אתה מדבר?
7 עו"ד בומבך : היא לא ענתה, היא ענתה לך גם על תוכן לא רק על עיתוי.
8 ת : לא, זה לא על עיתוי, זה מאותו סעיף, זה המשך השורה.
9 עו"ד ז. ליאונד : שאלתי למה בתצהיר שלך לא כתבת שאז, אז בשנת 2009, אמרת שלא זכרת אלא
10 זכרת טוב מאוד, סיפרת את השותפות ביחד, עשינו, מיקדנו שנינו, בדקנו וכו' וכו'.
11 אז דברים שנכתבו ב- 2016 ודברים שנכתבו ב- 2009, הזיכרון שלי לגביהם הוא אחר.
12 ת : **הבנתי. דהיינו, הזיכרון היום פחות טוב מאשר ב- 2009?**
13 ת : הסמיכות של האירועים היא אחרת.
14 ש : **שאלתי אם הזיכרון היום פחות טוב מהזיכרון ב- 2009 גברת קס?**
15 ת : כן.
16 ש : **כשאת כותבת את התצהיר, את עברת על החומרים?**
17 ת : איזה חומרים?
18 ש : **איזה חומרים?**
19 ת : המסמכים הצבאיים?
20 ש : **לא, הכל. איזה מסמכים צבאיים? על החקירות שלך.**
21 ת : עברתי עליהן.
22 ש : **עברת עליהן. תודה. אז זה לא ענין של זיכרון, פשוט החלטת את זה לא להכניס לתצהיר אלא
23 לכתוב דברים הפוכים, כדי להתרחק, נכון?**
24 טוב, בואי נלך, בואי נלך לאחר הפרסום, התגובות שלך. שאלו אותך בשב"כ בעמ' 31 : "נו,
25 אז אחרי שפורסם מה שפורסם תפסת את עצמך ואמרת לעצמך, אויש?".
26 אמרת : "לא".
27 שואלים אותך : "לא, שמחת, אמרת לעצמך הנה יצאה האמת לאור?".
28 ואת עונה : "כן".
29 "מה, קטע אידיאולוגי כזה שואלים אותך?
30 ת : אפשר להגיד שכן".
31 את הרגשת בעצם סיפוק שהכתבה יצאה נכון?
32 ת : נכון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: סליחה?
- 2 ת: נכון.
- 3 ש: שואלים אותך יותר מזה בשב"כ, בקלטת השלישית בעמ' 96: "מה היתה התגובה שלך?",
- 4 נספח 34 לבלאו.
- 5 מה היתה התגובה שלך לכתבות שבשעתו אורי פרסם?", שואלים אותך בצורה מאוד
- 6 ממוקדת.
- 7 אז את שואלת: "התגובה שלי?"
- 8 החוקר, נראה לי שהוא פרסם, ואת עונה, נראה לי שהוא פרסם..."
- 9 סליחה, עוד פעם אחזור כדי לא לבלבל.
- 10 "מה היתה התגובה שלך לכתבות שבשעתו אורי פרסם?"
- 11 ואז את שואלת: "התגובה שלי?"
- 12 החוקר: נראה לך שהוא פרסם בסדר? הוא שם מסמך, אבל הוא נתן פרשנות לזה גם. זה
- 13 שהתכוונת שיצא?"
- 14 ואז ענת קם עונה: "כן, בצורה שזה יצא".
- 15 ואז ענת קם אומרת בחיוב: "אה, כן".
- 16 הסכמות לזה?
- 17 ת: אני מבקשת שוב להגיד שהתשאלו שלי בשב"כ לא חקירה תחת אזהרה, הוא היה שיחה
- 18 בסיטואציה מאוד מאוד מסוימת, בנסיבות מאוד מסוימות. חלק מהדברים שנאמרו שם
- 19 חזרתי, אוקיי, אני לא בדיוק חזרתי בהם, אבל הסיטואציה שבה הדברים נאמרו בחלקם,
- 20 חלק מהדברים לא היו לגמרי מדויקים.
- 21 יכול להיות גם שב-2009 לא הבנתי עד הסוף את הקשר בין הפרסום של המסמך ובין העובדה
- 22 שאני בכלל נמצאת שם. אתה מדבר על חקירה מה-20.12, זה פחות משבוע אחרי התשאלו
- 23 הראשוני שלי שם או שזה אפילו מהתשאלו הראשון, אני כבר לא זוכרת.
- 24 ש: לא גברת קם,
- 25 ת: אני אפילו לא זוכרת מאיפה זה. אני עוד הייתי עסוקה בלהבין בכלל מה קורה סביבי,
- 26 ש: אני לא מבין, לפני כמה דקות אמרת שזה קטע אידיאולוגי וששמחת שזה יצא, עכשיו את
- 27 משנה את התקליט כי אמרו לך לצורך התביעה מה, שזה לא טוב שידעת על המסמך?
- 28 ת: אני לא משנה שום תקליט.
- 29 ש: מה לא נכון בחקירה,
- 30 ת: אני מסבירה שיש,
- 31 עו"ד בומבך: תן לה רק, תן לה רק להשלים את המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : לא, אני לא, אני מבקש מה אמרת בחקירה, לא, אני פשוט ממקד אותך, מה אמרת
2 בחקירה לא נכון, תגידי עכשיו מה אמרת בחקירה לא נכון?
3 ת : אני לא אומרת שאמרתי דברים בחקירה שהיו לא נכונים,
4 ש : אז אמרת דברים נכונים, יש שתי אפשרויות,
5 עו"ד בומבך : אי אפשר כך אדוני, אי אפשר.
6 עו"ד ז. ליאונד : או שיש דברים נכונים, או שיש דברים לא נכונים. אם יש דברים לא נכונים,
7 עו"ד בומבך : אדוני, אני מבקש שיתנו לעדה להשלים תשובה.
8 עו"ד ז. ליאונד : תגידי בבקשה מה הדברים הלא נכונים שאמרת.
9 כב' השופט : תשלימי את התשובה שלך גברתי.
10 ת : אני לא אמרתי דברים לא נכונים, אני אמרתי דברים בהתאם לסיטואציה מסוימת שהייתי
11 בה, שלא הבנתי את המשמעות שלה עד תום באותו זמן.
12 עו"ד ז. ליאונד : אז זה בשב"כ נכון?
13 ת : נכון.
14 ש : אז בואי נראה, אולי כבר התאוששת ופתאום את כן יודעת. שואלים אותך במשטרה, בנספח
15 25 לבלאו, שואלים אותך החוקר : "תגידי, בדיעבד, (הוא שואל אותך במשטרה) לא הטריד
16 אותך משהו שנתת ואמרת את זה לא הייתי צריכה לתת?
17 ת : לא". זה מה שאמרת נכון?
18 עו"ד בומבך : איזה שורה?
19 ת : זה לא בנספח 25.
20 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, אני מתקן, זה היה בשב"כ אומרים לי אז אצלי זה רשום לא נכון. זה גם לא
21 נכון?
22 עו"ד בומבך : איזה נספח קודם?
23 ת : אתה יכול להגיד לי למה אתה מתייחס?
24 עו"ד ז. ליאונד : איזה נספח? חקירת שב"כ נספח, זה מופיע בתיק המוצגים, רק רגע, תיק המוצגים
25 נספח 27 לתצהיר בלאו. אורי ביקש ממך חומר במהלך ההתנהלות מולך?
26 ת : חומר נוסף, מעבר למה,
27 ש : לא, אני שואל אם הוא ביקש ממך חומר, חומר, חומר?
28 ת : אני לא רואה את השאלה.
29 ש : מה את לא מבינה, את בחורה מאוד אינטליגנטית.
30 ת : לא, אתה מצטט או שאתה שואל בעצמך, אני לא מבינה אותך.
31 ש : קודם כל אני שואל את השאלות.
32 ת : אז עם אורי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: אם היית עונה על השאלות כמו שהן,
2 עו"ד בומבך: אבל הפנית אותה לנספח 27,
3 עו"ד רונן: אתה התחלת עם הנספח ועברת לאיזושהי שאלה אחרת,
4 כב' השופט: כן, זו שאלה אחרת גברתי.
5 ת: אז השאלה אם אורי ביקש ממני חומרים נוספים מעבר למה שמסרתי לו? לא.
6 עו"ד ז. ליאונד: לא, לא שאלתי אותך. אה, לא, התשובה היא לא, הבנתי.
7 תגיד לי, אז אחרי הפרסום, אחרי הפרסום את פנית לאורי והבעת טרזניה על הפרסום?
8 ת: לא.
9 ש: את אפילו הבעת סיפוק ובירכת אותו על הכתבה, נכון?
10 ת: נכון.
11 ש: איך התקשרת אליו, מאיזה טלפון?
12 ת: או מהטלפון האישי שלי או מהטלפון של העבודה, מאחד מהם.
13 ש: אחד משני הטלפונים?
14 ת: כן.
15 ש: מה זה הטלפון האישי ומה זה הטלפון האחר, את יכולה לתת את המספרים שלהם?
16 ת: הטלפון האישי זה 052-3659583, הטלפון של העבודה שהיה לי אז 050-6596777.
17 ש: אלה שני הטלפונים שהיו לך, נכון?
18 ת: נכון.
19 ש: לא היו לך אחרים, נכון?
20 ת: לא. היה לי טלפון במשרד,
21 ש: לא, שאלתי על הניידים שלך, לא היו לך טלפונים אחרים?
22 ת: זה מה שהיה.
23 ש: את בעצם אומרת בשב"כ, שאת היית עושה את זה שוב ואת שמחה שזה פורסם ואת
24 מתחרטת על זה שנתפסת, אבל לא על זה שפרסמת, גם את זה אמרת דברים לא נכונים
25 לשב"כ?
26 ת: אני מבקשת שוב להגיד, שהשאלה שלי בשב"כ היה סיטואציה מאוד מאוד לא שגרתית עבורי
27 וקודם כל מעבר לזה שזו לא היתה חקירה באזהרה, בלי יעוץ משפטי, בלי מערכת מאחורי,
28 מול שלושה גברים שכל אחד מהם יותר ביטחוניסט וגיבור מהשני, הניסיון שלי להציל את
29 כבודי בסיטואציה המאוד לא פשוטה הזאת היה לדבר במילים גבוהות ובחלקן ריקות מתוכן
30 ממש.
31 ש: אני רואה את זה קצת אחרת, גברת קם, את פה הבעת,
32 ת: אתה יכול לראות את זה כרצונך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- ש: את פה הבעת שמחה, מי שמביע שמחה על הפרסום ואומר אני מתחרט על זה שנתפסתי
אבל על הפרסום עצמו אני שמחה, זה לא, זה לא צריך בשביל זה להיות מול שלושה אנשים
או מול עשרה אנשים,
ת: אני אף פעם לא התכחשתי לזה שהייתי מעוניינת בפרסום של החומר שמסרתי לאורי,
ש: ושמחת שזה התפרסם,
ת: בשביל זה מסרתי לו את זה. שמחתי שהכתבה פורסמה,
ש: אז זה מה שקראתי לך קודם, אז למה לנסות להתחמק מזה?
ת: אני לא מנסה להתחמק מזה, אני מנסה לחדד את הדברים ולא לתת להם את הפרשנות
המוטעית שאתה נותן להם.
ש: את הבעות השמחה שלך את לא הבעת רק בפני השב"כ שנה אחרי הפרסום, את הבעת בפני
אורי נכון?
ת: אמרתי לאורי שזה יצא מוצלח, כן. הבעות שמחה זו הגדרה קצת מוגזמת.
ש: ושם לא היו אנשי שב"כ כשדיברתם נכון?
ת: אולי הם כבר היו על הקו, אני לא יודעת.
ש: ומה אז חשבת?
ת: מה, אחרי הפרסום?
ש: כן.
ת: שזאת יצאה כתבה טובה ומעניינת.
ש: וחשבת שיש האזנות?
ת: לי לא היתה סיבה לחשוב אז שיש האזנות.
ש: לא היתה לך סיבה כי היית בטוחה מהסיבות שמנינו בתחילת חקירתך?
ת: בטוחה לא, אבל הייתי סבורה בסבירות גבוהה יחסית, שכן, שאין בשלב הזה סיבה שיעקבו
אחרי או יאזינו לי.
ש: תראי, בראיון אצל דרוקר את אומרת, עוד לפני שהתחלת להתגולל על אחרים, "זה מצב
שהבאתי אותו על עצמי, אני לא באה בטענות לאף אחד", את זוכרת שאמרת את זה?
ת: לא.
ש: את לא זוכרת. אז בוא נביא את הקטע מפיד.
כב' השופט: בוא נתקדם.
עו"ד ז. ליאונד: אז אני מפנה את בית המשפט ל- 31: 41: 1.
עו"ד בומבד: תשמיע,
כב' השופט: אין צורך, בואו נתקדם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : אני מפנה רק את בית המשפט ל- 31: 41: 1. ודבר נוסף את אומרת : "אני זו שעברתי
2 על החוק ואורי בשורה תחתונה עשה את העבודה שלי", את זוכרת שאמרת את זה?
3 ת : אני לא זוכרת שאמרת את זה.
4 ש : אז אולי נשמיע לך את זה כדי לרענן לך את הזיכרון. אפשר?
5 ת : אני כן, אני מעולם לא התכחשתי לזה שעברתי על החוק,
6 ש : אדוני שליחה,
7 ת : ואם אפשר גם בבקשה להתייחס למשפט הזה.
8 כב' השופט : כן, אנחנו נשמע ואז תתייחסי.
9 עו"ד ז. ליאונד : ההקלטה מושמעת לעדה.
10 כב' השופט : זהו אדוני או שיש עוד משהו?
11 עו"ד ז. ליאונד : אני לא שמעתי, שליחה. הקטע הושמע? רגע, שליחה, את רוצה להקשיב?
12 ת : אני שמעתי.
13 כב' השופט : אז תעשה את זה שוב. לא צריך לראות צריך לשמוע, רק לשמוע. כן, אז אפשר?
14 עו"ד ז. ליאונד : ההקלטה מושמעת לעדה.
15 כן, אז את זוכרת שאמרת את זה?
16 עו"ד בומבך : רק שניה, זה בדיוק העניין, על זה בדיוק מתלונן הנביא, הרי מה הוא העיד פה,
17 כב' השופט : זועק הנביא,
18 עו"ד בומבך : זועק הנביא, מתלונן, הכל, כל מה שאדוני רוצה. אני אומר יש פה איזשהו מקטע קצר
19 ביותר, אנחנו לא יודעים מה נאמר לפני, לא יודעים מה נאמר אחרי, נותנים לה להגיד
20 שלוש מילים, טוב תודה ושואלים אותה. ככה אפשר לייחס ברצינות להליך הזה?
21 כב' השופט : כן, אפשר קצת לפני קצת אחרי? אפשר לשמוע קצת לפני?
22 עו"ד בומבך : חוץ מזה אדוני, כשהיא יושבת כאן בדירה אין לה איזשהו יעוץ או כוונה, היא באה
23 ואומרת דברים לפי,
24 עו"ד ז. ליאונד : אדוני מעיד?
25 עו"ד בומבך : כמה אפשר לייחס,
26 עו"ד ז. ליאונד : חברי ב- 2016 מסביר מה היא חשבה ב- 2008, זה באמת, עם כל הכבוד,
27 עו"ד בומבך : לא. טוב,
28 עו"ד ז. ליאונד : אני מבקש לשמוע קטע יותר ארוך, בבקשה.
29 (ההקלטה מושמעת לעדה)
30
31 עו"ד ז. ליאונד : את זה אמרת בלי אזהרה, זה היה אמת או שכמו בשב"כ?
32 ת : לא, זו היתה אמת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: מה?
- 2 ת: זו היתה אמת.
- 3 ש: ואת התצהיר עשית תחת אזהרה כשכתבת אותו?
- 4 ת: כן.
- 5 ש: ואת בית משפט עשית תחת אזהרה?
- 6 ת: כן.
- 7 ש: אז פה את אומרת את האמת ואיפה שבלי אזהרה זה לא אמת?
- 8 ת: גם מה שאמרתי פה, אני עדיין עומדת מאחורי הדברים האלה. עברתי על החוק ואורי יצא לא
- 9 בסדר מול השב"כ.
- 10 ש: אני רוצה לדבר על מה שאת אומרת, מה היה בשיחות שלכם עם אורי לפני פרסום הכתבה.
- 11 אורי צלצל אלייך ביום של ה- preview ב- 26.11 נכון?
- 12 ת: נכון.
- 13 ש: צלצל אלייך?
- 14 ת: נכון.
- 15 ש: וזה היה יומיים לפני הכתבה ב- 28.11, נכון?
- 16 ת: נכון.
- 17 ש: מה הוא אמר לך בדיוק?
- 18 ת: למיטב זכרוני, פורסמה באותו יום כתבה באתר אייס שהתייחסה לביפר שדובר צה"ל הוציא
- 19 בהתייחסות ל- preview הזה, ואורי התקשר אלי להסב את תשומת לבי גם לכתבה באייס
- 20 וגם ל- preview בשער עיתון הארץ.
- 21 ש: אז אורי הפנה אותך לכתבה בארץ נכון?
- 22 ת: נכון.
- 23 ש: את בעצם ראית את הכתבה, היית בוואלה ואז הסתכלת על העיתון, את זוכרת?
- 24 ת: בערך, כן.
- 25 ש: זה מה שאמרתי, זה לא נכון, את רוצה שאקריא לך גם את זה?
- 26 ת: אני זוכרת, להגיד לך,
- 27 ש: ראית את העיתון נכון?
- 28 ת: ראיתי את העיתון.
- 29 ש: עכשיו אני רוצה להראות, אני רוצה להפנות את בית המשפט לכתבה שהופיעה יומיים לפני
- 30 הפרסום, זאת הכתבה העמוד הראשון של העיתון,
- 31 כבי' השופט: אוקיי. צריך לצלם את זה אדוני.
- 32 עו"ד ז. ליאונד: כן, יש לנו, זה נספח 36 לתיק המוצגים. זה המסמך שהוא הפנה אותך אליו, נכון?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: כן.
- 2 ש: 36 לתצהיר בלאו. בעמוד הראשי של העיתון בכותרת הראשית, יש פה שתי כותרות, אחת
- 3 מהכותרות הראשיות: "צה"ל מתעלם מהוראות בג"צ בנוגע לחיסולים", נכון זו הכותרת?
- 4 ת: כן.
- 5 ש: תמונה של אשכנזי הרמטכ"ל, של אלוף הפיקוד, נכון?
- 6 ת: כן.
- 7 ש: והפצ"ר.
- 8 ת: נכון.
- 9 ש: ותמונה של מסמך סודי ביותר, נכון?
- 10 ת: כן.
- 11 ש: מה ענית על זה לבלאו?
- 12 ת: אני לא זוכרת מה עניתי לו. אני חושבת שזה היה משהו בסגנון, לא יודעת, שזה נראה מעניין
- 13 וזהו. זה כל מה שיכולתי להגיד על זה באותו זמן.
- 14 ש: ומה היה כתוב שם, שהמשך גם יבוא בעוד יומיים, בכתבת שישי, נכון?
- 15 ת: כן, זה מה שכתוב.
- 16 ש: אז ידעת שעל זה תהיה הכתבה, נכון?
- 17 ת: כן.
- 18 ש: וראית את התצלום, נכון?
- 19 ת: נכון.
- 20 ש: אמרת לו משהו על התצלום, למה אתה שם תצלומים?
- 21 ת: לא.
- 22 ש: למה בתצהיר שלך את מזכירה את העובדה, שכתבת ה-preview היה תצלום ואת מציינת
- 23 שרק בכתבה ביום שישי היו תצלומים?
- 24 ת: באיזה סעיף של התצהיר שלי?
- 25 ש: 15.3 גברתי. למה השמטת את זה מהתצהיר שלך?
- 26 עו"ד בומבך: תן לה לקרוא את סעיף 15.3 קודם,
- 27 עו"ד ז. ליאונד: סליחה, אני הפנתי אותה ל-15.3.
- 28 עו"ד בומבך: שיתן לה הזדמנות לקרוא אותו.
- 29 עו"ד ז. ליאונד: ואני אשמח מאוד אם היא תקרא אותו.
- 30 עו"ד בומבך: אז נראה אם היא הסתירה או לא.
- 31 עו"ד ז. ליאונד: עוד פעם הערות האלה, עם כל הכבוד, הן לא נשמעות טוב.
- 32 ת: אין פה הסתרה, יש פה אזכור ענייני,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: אין פה הסתרה. טוב. אז בואי נראה איך אני רואה את ההסתרה. את עשית הסתרה מהסיבה
2 הפשוטה, בעוד שבכתבה על המוסף פרוחת וסיפרת שהיו, רחמנא ליצלן, שני צילומים נכון?
3 וצירפת את הצילומים שהיו בכתבות, נכון? קודם כל זה נכון, זה מה שעשית?
4 ת: סליחה, מה השאלה?
5 ש: אולי תקשיבי למה שאני שואל.
6 ת: אני מנסה להקשיב לך.
7 ש: אז תסתכלי עלי או שאת רוצה לגמור לקרוא ואז תעני לי?
8 ת: לאיזה סעיף מהדברים שלי אתה מתייחס כרגע?
9 ש: לאותו סעיף, 15.3 גברתי.
10 ת: 15.3,
11 ש: השאלה שלי היתה פשוטה, כאשר תיארתי את הפרסום ביום שישי, הספקת לחשוב?
12 ת: כאשר תיארתי את, בסעיף 15.3 אין שום התייחסות של הפרסום ביום שישי, יש התייחסות
13 ל- 26 ול- 27,
14 ש: אין, בהמשך אין, אין שום דבר. אבל ב- 15.2 למעלה את מציינת את זה נכון?
15 ת: אוקיי, כן.
16 ש: ואז אח"כ בהמשך את מדברת, שלכתבה ביום שישי צורפו תצלומים של מסמכים סודיים,
17 נכון?
18 ת: נכון.
19 ש: ואח"כ גם את אומרת שזאת אחת הסיבות שכאלו חשפו אותך, נכון?
20 ת: זו הטענה שלי, כן.
21 ש: כאשר מציגים לך את ה- preview יומיים לפני, כל מה שאת, התצלום היחיד שאת מספרת,
22 שהיה שם תצלום של האלוף נווה, לא הזכרת במילה, וזה ב- 15.3, שהיה שם תצלום של
23 מסמך סודי ביותר בעמוד הראשי בארץ ועל העניין הזה לא היתה לך שום טרזניה מאיזה
24 סוג ומין שהוא, נכון?
25 ת: קודם כל, בתצהיר זה לא השמטה, באותה מידה אתה יכול להגיד,
26 ש: את לא כתבת, סליחה, את לא כתבת,
27 עו"ד בומבך: אדוני שיתנו לה להשלים את התשובה ולא יקטעו אותה באמצע.
28 עו"ד ז. ליאונד: תסבירי לבית המשפט למה היה חשוב לך לציין שבעמוד הראשון ב- preview,
29 עו"ד בומבך: אדוני, אני מבקש החלטה בעניין הזה, היא היתה באמצע הדברים.
30 כב' השופט: תשלים אדוני.
31 עו"ד ז. ליאונד: תסבירי לי למה היה חשוב לך לציין, בכתבת ה- preview היה חשוב לך מאוד לציין
32 את התצלום של האלוף ולא לציין את העובדה שהיה מסמך סודי כבר ב- preview,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 כאשר את אומרת ומדגישה שבכתבה את אפילו לא ידעת מה התפרסם ואם יהיו שם
2 בכלל מסמכים סודיים?
3 כב' השופט : תגידי את כל מה שהיה לך להגיד קודם ותוסיפי.
4 ת: זה שרירותי לחלוטין. באותה מידה אתה יכול להגיד שהשמטתי את שמם של הרמטכ"ל
5 אשכנזי והפצ"ר מנדלבלית וכן הזכרתי את שמו של האלוף נווה. זה ענין שרירותי לחלוטין
6 של היצמדות לניסוח ענייני, אין פה שום השמטה או הסתרה או התעלמות.
7 עו"ד ז. ליאונד: הבנתי. אז אצלך זה רק ענין של ניסוח. אז בואי נראה מה בחרת לא לנסח אלא
8 להדגיש. את כותבת ב- 15.3: "יודגש, כי בשתי הכתבות המקדימות לא פורט כי
9 הארץ יחשוף צילומי מסמכים", זה מה שאת אומרת, בעצם מי שקורא את התצהיר
10 שלך אומר ככה, אומר תשמע, היה preview, לא היה שם בכלל שום דבר, היו תמונות
11 של האלוף בעצם ואף אחד לא חשב שבכתבה יהיו תצלומים של מסמכים סודיים,
12 כאשר ב- preview יש תצלום בעמוד הראשון של מסמך סודי ביותר ואת זה לא
13 כתבת בתצהיר, את מסכימה איתי?
14 ת: ההתייחסות שלי בתצהיר,
15 ש: ואת עוד מדגישה את זה.
16 ת: ההתייחסות שלי בתצהיר ל- preview ב- 26.11 הוא 4 שורות ומילה. יש הרבה דברים ב-
17 preview הזה שלא הוזכרו במה שאמרתי בתצהיר.
18 ש: אה, הבנתי, ז"א חסכת במקום בגלל זה לא פירטת?
19 ת: אני אומרת שהיתה התייחסות עניינית לא הסתרה ולא השמטה.
20 ש: אני חושב הגברת קם שאת הבנת את העניין.
21 ת: סליחה?
22 ש: שב- preview מראים לך מסמכים סודיים ואת מלינה על מסמכים שהיו יומיים אחרי זה
23 ואומרת שלא סיפרו לך שיהיו, כאשר כבר ב- preview רואים שיש מסמכים סודיים ואת
24 זה לא אמרת, אני אמרתי,
25 ת: לא, לא אמרתי שלא אמרו לי,
26 ש: בטח שאמרת,
27 ת: כתוב בתצהיר: "יודגש כי בשתי הכתבות לא פורט",
28 עו"ד ז. ליאונד: אני מדבר על התצהיר לא מה שצירפת,
29 עו"ד בומבך: כן, אבל לתצהיר זה צורף.
30 עו"ד ז. ליאונד: סליחה, אז מה? רגע, אתה רוצה להעיד במקומה?
31 עו"ד בומבך: לא. אבל ה- preview,
32 עו"ד ז. ליאונד: כבודו, אני חושב שזו חבלה בחקירה נגדית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 כב' השופט : אני חושב שמיצינו את העניין. אדוני שאל אותה פעמיים, היא ענתה, אפשר להתקדם
2 הלאה.
- 3 עו"ד ז. ליאונד : למה לא כתבת את כל הטלפונים שהיו לך לבלאו, שהוא צלצל, שדיברתם ביניכם,
4 שהיית שמחה, שאמרת לו שזה טוב וכו' וכו', למה את כל זה לא הכנסת לתצהיר?
5 סליחה, בתצהיר כתוב שדיברנו כמה פעמים.
- 6 ש : לא על זה שאלתי, לא על לפני, אחרי, האם אחרי הכתבה, על ה- preview, שהיה preview
7 הרי הוא צלצל אלייך במיוחד, נכון? אז למה את העניין של ה- preview לא כתבת בתצהיר,
8 הוא צלצל אלייך ואמר לך ואת זה השמטת, לכן גם השמטת את נושא של התצלום ב-
9 preview, כי הוא צלצל אלייך ואמר לך זה מה שהולך להתפרסם ביום שישי ואת הבעת
10 שביעות רצון גדולה מאוד, יש לך תשובה לזה גברת קס?
11 שזו לא השמטה, זו התייחסות עניינית למה שקרה. התצהיר שלי הוא תצהיר,
12 אבל למה לא סיפרת שהוא התקשר? למה לא סיפרת לבית המשפט שהוא התקשר אלייך
13 לפני ה- preview?
14 ת : הוא לא התקשר אלי לפני ה- preview, הוא התקשר אלי,
15 אחרי ה- preview,
16 ת : להסב את תשומת לבי,
17 ש : כן, כן, אני רואה שכשאת רוצה את מאוד מחודדת, את שולטת בפרטים. אני שמח לשמוע.
18 אז אולי תעני לשאלה, למה לא כתבת בתצהיר שזה היה תחת אזהרה ואז את אומרת תמיד
19 אמת?
20 ת : כי זה לא נראה לי רלוונטי.
21 ש : הבנתי. תשובה. גם זו תשובה. ז"א זכרת שזה לא רלוונטי, נכון?
22 עו"ד בומבך : היא אמרה לך היא הכניסה מה שרלוונטי.
23 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, לא, לא, עוה"ד לא יענה במקומה.
24 עו"ד בומבך : לא, אבל שוב לשאול את אותה שאלה,
25 עו"ד ז. ליאונד : זו לא אותה שאלה, אני מצטער. לא, אי אפשר ככה באמת.
26 כב' השופט : אדוני לא, אם יש התנגדות תקום תתנגד.
27 עו"ד ז. ליאונד : לא, אין לו התנגדות, יש לו הנחיה, הוא רוצה להציל את העדה, זה מה שהוא עושה.
28 למה החלטת שזה לא רלוונטי לציין את מה שהוא אמר לך על ה- preview?
29 ת : מאותה סיבה שלא התייחסתי להרבה שיחות טלפון אחרות שהיו בינינו.
30 ש : למה?
31 ת : כי דיברנו כמה פעמים על כמה דברים וכמו שלא הזכרתי שיחות שהיו בינינו על דברים שהוא
32 סיפר לי ממערכת הארץ, לא התייחסתי גם לשיחה הזאת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: הבנתי. ז"א זכרת והחלטת שלא לכלול את זה בתצהיר?
2 ת: נכון.
3 ש: תגידי לי בבקשה, בחקירה שלך במשטרה הציגו לך את הכתבה מכירת חיסול שפורסמה ב-
4 28.11.08 על-ידי החוקר אלון דקל, את זוכרת את זה? אני אפנה אותך כדי להקל עלייך
5 לחקירה ב- 22.12 בעמ' 7, עמ' 128 לתיק המוצגים. זה במשטרה אחרי שהוזהרת נכון גברת
6 קס?
7 ת: כשאני אראה את זה אני אוכל לענות.
8 ש: במשטרה את לא הוזהרת?
9 ת: במשטרה הוזהרתי.
10 ש: הוזהרת, אז אני שואל אותך, אני רוצה להקריא לך את מה שאמרת, שאלו אותך שאלה מאוד
11 פתוחה, אף אחד לא הלחיץ אותך, שאלו אותך שאלה מאוד פתוחה, שאלו אותך: "מה יש לך
12 לומר על הכתבה?", זאת השאלה שנשאלת.
13 ואז את אומרת: "זאת הכתבה שראיתי לנגד עיני כשהעברתי לאורי את החומרים..." ואת
14 מסבירה: "כי היא דולה מתוך עשרות המסמכים שהעברתי לאורי את החשובים מכולם
15 והיא מציגה בצורה ברורה ונהירה את המכניזם של ההרג ביהודה ושומרון ואת המדיניות
16 שעומדת מאחוריו". את זוכרת את הדברים שאמרת במשטרה?
17 ת: זוכרת.
18 ש: זה היה תחת אזהרה נכון?
19 ת: נכון. אין פה שום התייחסות,
20 ש: זו אמת?
21 ת: זו אמת ואין פה שום התייחסות לפרסום של מסמכים סודיים.
22 ש: שאלתי אותך אם זו אמת, לא שאלתי אותך מה יש פה. את אומרת שהוא דולה מתוך עשרות
23 המסמכים, כבודו, העדה אומרת שהוא דולה מתוך עשרות המסמכים, זה נקרא לא להתייחס
24 למסמכים, זה מה שראית לנגד עינייך, הוא דלה את זה, ראית ב- preview מסמך,
25 ת: ראיתי מסמכים סרוקים בכתבה, אתה פשוט מתעלם ממה שאני אומרת, אמרתי במשפט
26 הזה, שזאת הכתבה שראיתי לנגד עיני,
27 ש: כשנתת לו את החומר,
28 ת: אין שום התייחסות שלי לזה שלנגד עיני ראיתי את המסמכים סרוקים בעיתון. כי אם הייתי
29 רוצה שהם יופיעו סרוקים בעיתון, הייתי פשוט סורקת אותם ומעלה אותם לאינטרנט.
30 ש: גברת קס, זו לא היתה שאלתי, שאלתי היתה פשוטה. זה שהיום את רוצה להציג לבית
31 המשפט שלא היית מוכנה, זה סיפורים לצורך בית המשפט, כמו שאת יודעת, אבל לא על
32 זה מדובר, מדובר על שאלה פשוטה מאוד. אני בעברית, והעברית שלך טובה מאוד, את דולה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 מסמך מכל המסמכים, זה מה שחלמת, הגשימו לך את החלום, דלו את מה שצריך, שמו את
2 המסמך והו, ביצעו את מה שרצית, זה מה שאמרת, זו אמת?
3 ת: זה מה שאמרת.
4 ש: את העלית בפני בלאו איזה הערות על תכנים אחרים, בפני בלאו איזה הערות אחרות על
5 התכנים בכתבה?
6 ת: לא שזכור לי.
7 ש: והרגשת בעצם סיפוק כמו שיש בכותרת של הכתבה שלך בידיעות אחרונות?
8 ת: נכון.
9 עו"ד ז. ליאונד: מתי אנחנו עושים הפסקה כבודו?
10 כב' השופט: עכשיו מבחינתי. חצי שעה.
11 -הפסקה-
12
13 עו"ד ז. ליאונד: כדי לתכנן את הדברים, עד איזה שעה אנחנו היום?
14 כב' השופט: שעתיים מעכשיו. עד 13:30.
15 ת: אני יכולה להגיד משהו בהמשך למה שסיימתי איתו לפני הפסקה?
16 כב' השופט: כן. זה השלמה של התשובה אני מבין?
17 ת: כן. אני מבינה שההתייחסות שלי או התגובה שלי אחרי הפרסום של ה- preview עניין מהותי,
18 אז חשוב לי לחדד שבאותו זמן אני לא הבנתי במלואה את המשמעות של פרסום המסמכים
19 הסרוקים ולכן לא התייחסתי אליה.
20 מעבר לזה, אני גם לא, מהיכרותי את העבודה בעיתון הארץ והיא לא רבה, מוסף שיוצא ביום
21 שישי להתייחס ביום רביעי למה שכן או לא יופיע בו מבחינה גרפית, אני לא יודעת כמה זה
22 היה עוזר גם אם הייתי יודעת שיש בזה בעייתיות ושאני צריכה להתייחס לזה.
23 אבל שוב, כמו שאמרתי בתחילת הדברים שלי עכשיו, אני לא הבנתי מה המשמעות של פרסום
24 המסמך הסרוק, לכן לא התייחסתי לזה באותו רגע.
25 עו"ד ז. ליאונד: אני מבקש שיצוין שזה speech של אחר הפסקה,
26 כב' השופט: זה מוקלט אדוני.
27 עו"ד ז. ליאונד: של העדה, שאני לא חושב שראוי היה שיאמר, אבל היות והוא נאמר, אנחנו נתייחס
28 אליו.
29 דבר אחד אני בטוח שכבר כן ידעת, שכאשר כתבת את התצהיר, ידעת את החשיבות של
30 הויזואל?
31 ת: כשכתבתי את התצהיר,
32 ש: ידעת?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: ידעתי את החשיבות של הויז'ואל.
- 2 ש: כשידעת את החשיבות שת הויז'ואל כל מה שאמרת עכשיו לא כתבת בתצהיר, זה כשידעת
- 3 כבר, ואת כל זה מה שאמרת עכשיו שבעינייך זה מאוד מהותי, לא כתבת בתצהיר אלא אמרת
- 4 שזה לא רלוונטי.
- 5 לגבי התצהיר שלך, בסעיף 16 את גורסת שאת יושבת אצל עוה"ד וכתבת תצהיר, ש"מאז
- 6 סוף שנת 2008 ועד דצמבר 2009 בלאו לא יצר עמי קשר ואני לא יצרתי עמו קשר",
- 7 ת: למיטב זכרוני, בעת כתיבת התצהיר ככה זה היה.
- 8 ש: איזה בדיקות עשית לצורך כך?
- 9 ת: לא עשיתי.
- 10 ש: לא עשית שום בדיקות. בחקירה בשב"כ הציגו לך פלטי טלפון?
- 11 ת: למיטב זכרוני, לא.
- 12 ש: הציגו לך ראיה כלשהי?
- 13 ת: בשיחה בשב"כ לא הציגו לי כלום עד כמה שאני זוכרת.
- 14 ש: בחקירה במשטרה?
- 15 ת: לא, סליחה, בחקירה בשב"כ הראו לי עותק מהכתבה.
- 16 ש: ובחקירה במשטרה גם הראו לך רק עותק מהכתבה?
- 17 ת: בחקירות במשטרה הראו לי עותק מהכתבה. פלטי שיחות, למיטב זכרוני, נתקלתי לראשונה
- 18 רק אחרי הגשת כתב האישום.
- 19 ש: אז כשכתבת את התצהיר כבר היו בידייך פלטי שיחות?
- 20 ת: ידעתי שהם קיימים, לא זכרתי אותם לפרטים.
- 21 ש: ז"א כשכתבת תצהיר פה לבית המשפט, שאת אומרת שאין לך קשר עם בלאו, לא שלו אלייך
- 22 ולא שלך אליו, עשית את זה על יסוד מה?
- 23 ת: על יסוד מה שזכרתי כשכתבתי את התצהיר.
- 24 ש: בלי לבדוק שום דבר לפני כן?
- 25 ת: כשכתבתי את התצהיר לא.
- 26 ש: למה היה חשוב לך לציין את העובדה הזאת, את העובדה הנטענת הזאת?
- 27 ת: להראות שהקשר בינינו היה רלוונטי לעניין הכתבות ולא מעבר לזה.
- 28 ש: וזהו? הבנתי. ואז בעצם נותק הקשר ביניכם?
- 29 ת: עד כמה שזכרתי,
- 30 ש: בגלל זה כתבת?
- 31 ת: עד כמה שזכרתי כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: גם הקשר שניסית לומר, לפני שיצאנו להפסקה איך התבטאת, אני לא מתחייב על הלשון
2 המדויקת, לא ציינתי שיחות שלנו על דברים אחרים ועל דברים שהוא אמר לי על מערכת
3 הארץ, זוכרת את המילים האלה שאמרת?
4 ת: זוכרת.
5 ש: אז גם על הדברים האלה לא היו לכם שום שיחות?
6 ת: עד כמה שזכרתי שכתבתי את התצהיר, לא. אני זוכרת את הדברים שאמרתי לפני צאתנו
7 להפסקה
8 ש: ש-,
9 ת: שלא הזכרתי בתצהיר גם שיחות נוספות שהיו לי עם אורי מחוץ לעניין הכתבות, דברים
10 שקשורים למערכת הארץ.
11 ש: ובעניינים האלה אתם התקשרתם ביניכם באותם טלפונים של שניכם?
12 ת: נכון.
13 ש: את היית מסננת אותו לפעמים או שהיית חוזרת אליו בשיחות או שהיית תמיד עונה לו?
14 ת: זו שאלה שאני ממש לא יכולה לענות עליה 8 ו-9 שנים אחרי,
15 ש: כן, אבל כשקיבלת שיחות ידעת שזה הוא נכון?
16 ת: נכון. הוא לא התקשר אלי מחסוי למיטב זכרוני.
17 ש: גם את לא?
18 ת: גם אני לא. אולי הטלפון שלי במשרד הופיע כחסום, אני לא זוכרת.
19 ש: אבל את לא עשית שום צעדים כדי לחסום שיחות שלך?
20 ת: לא חסמתי שיחות בצורה מכוונת.
21 ש: גם כשדיברת על עניינים אחרים כמו שרמזת פה על מערכת הארץ?
22 ת: נכון.
23 כב' השופט: לא רק, אני חושב שהיא אמרה מערכת הארץ ועוד דברים נוספים היא אמרה.
24 עו"ד ז. ליאונד: ועוד דברים נוספים, ז"א היו לכם גם קשרי חברות חוץ מיחסי מקור לשני הכיוונים,
25 אם בכלל?
26 ת: היו לנו מכרים משותפים שלפעמים ריכלנו עליהם. נראה לי לא רלוונטי לתצהיר.
27 ש: ז"א בעצם העיקר היה המידע שאת נתת לו לצורך הכתבות ומידע שאת ניסית לדלות ממנו
28 על מערכת הארץ?
29 ת: נכון.
30 עו"ד ז. ליאונד: המסמך סומן כ- 1/1?
31 כב' השופט: כן אדוני, אבל תשאל עליו בפעם הבאה.
32 עו"ד ז. ליאונד: כן, אבל יש פה בעיה, רק למען הסדר, חברתי באה אחרי ההפסקה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 כב' השופט : חברך.
- 2 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, גברת קס באה אחרי ההפסקה עם אגינדה. אני לא רוצה אגינדה ביום
- 3 חמישי. אני לא רוצה שיהיה מצב שבגלל זה היא תדבר עם מישהו,
- 4 כב' השופט : תשאל איזה שאלות שאתה רוצה,
- 5 עו"ד ז. ליאונד : לקרוא את הפלטים וזהו.
- 6 עו"ד בומבך : אדוני, למען הסר ספק, אנחנו לא דיברנו עם ענת קס,
- 7 עו"ד ז. ליאונד : לא, לא אמרתי שאתה.
- 8 עו"ד בומבך : ולמיטב ידיעתי, היא גם לא דיברה עם אף אחד במהלך ההפסקה.
- 9 עו"ד ז. ליאונד : אני לא אמרתי. אני אמרתי שהיא חזרה עם אגינדה.
- 10 עו"ד בומבך : לכן אם יש משהו משתמע חשוב לי להבהיר את הדברים.
- 11 ת : אני מוכנה להצהיר בשבועה על כל מה שאמרתי בחצי שעה של ההפסקה.
- 12 כב' השופט : אדוני, תשאל את כל השאלות שאתה רוצה, חוץ מהשאלות על המסמך ותכין את
- 13 התשתית לפעם הבאה. תכין את התשתית, תשאל את כל השאלות שמסביב,
- 14 עו"ד ז. ליאונד : רגע, אני רוצה להבין, עוד פעם,
- 15 כב' השופט : כן, נתתי לחברך הזדמנות לעיין במסמך ולהתנגד, אם הוא רוצה להתנגד. אבל תשאל
- 16 את כל מה שמסביב, תשאל על השיחות, תשאל מה שאתה רוצה, את המסמך עצמו
- 17 תשמור לפעם הבאה.
- 18 עו"ד ז. ליאונד : הבנתי. לפי התדפיסים, לפי נ/1, אחרי 2008 היו לך שורה ארוכה של שיחות
- 19 והתקשרויות לטלפון וב-SMS עם אורי בלאו, למה ניסית להסתיר את זה?
- 20 ת : לא ניסיתי להסתיר שום דבר. אני אומרת לך שוב,
- 21 ש : אז למה,
- 22 ת : למיטב זכרוני, כפי שכתבתי בתצהיר,
- 23 ש : אבל למה בכלל היה צריך לכתוב את העניין הזה, תראי, למה בכלל היה צריך לכתוב שלא
- 24 היה לכם קשר? את אומרת לא דיברתי איתו. אם לא היה רצון להסתיר אז בשביל מה בכלל
- 25 לכתוב את זה? אם זה לא חשוב בשביל מה לטעון את הטענה הזאת?
- 26 ת : זה ענין טכני לחלוטין,
- 27 ש : טכני. הבנתי. זו התשובה. ז"א אם מתברר שבעצם אין לכם פה שלושה עמודים שלמים,
- 28 כב' השופט : באיזה שנים אדוני אבל?
- 29 עו"ד ז. ליאונד : סליחה?
- 30 כב' השופט : באיזה תאריכים?
- 31 עו"ד ז. ליאונד : בתאריכים סוף 2008, ז"א אני מסתכל מ-2009,
- 32 ת : זה לא הפלטים שכרגע נאמר שהוא,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : מינואר 2009 עד 25.10.09. שורה ארוכה של שיחות.
- 2 כב' השופט : טוב, תשמור את זה למחר אדוני.
- 3 עו"ד בומבך : מחרתיים.
- 4 כב' השופט : מחר לא קיים.
- 5 עו"ד ז. ליאונד : אם לא היתה לך כוונה לצייר מצג שבו בעצם, איך אמרת קודם, אני רציתי רק
- 6 להסביר שזה היה משהו נקודתי וזהו ולכן חשבתי שטוב שאני אכתוב את זה, שאני
- 7 אדע שאחרי זה לא יהיה לי קשר איתו, זה מה שאמרת קודם?
- 8 ת : נכון.
- 9 ש : **כשהעדת במשטרה מה אמרת, אמרת את האמת, שהיה לך קשר גם אחרי זה, גם אחרי**
- 10 **2008?**
- 11 ת : כשהעדתי במשטרה אמרתי את האמת ואני אומרת שוב, מה שכתבתי בתצהיר התבסס פשוט
- 12 על משהו שלא זכרתי טוב, כי הוא מתייחס ללפני 6, 7, 8 שנים. אני לא שיקרתי, אני פשוט לא
- 13 זכרתי שהיו לנו גם קשרים מעבר לזה,
- 14 ש : **למרות שלא זכרת ידעת טוב מאוד באיזה תאריך הפסקת לדבר איתו?**
- 15 ת : לא, ממש לא.
- 16 ש : **ממש כן, את אומרת מסוף 2008,**
- 17 ת : סוף 2008 זה,
- 18 ש : **הפסקת לדבר איתו, זה מה שאת אומרת והוא גם איתך,**
- 19 ת : זה לא שב-,
- 20 ש : **למה את כל הקטע הזה כאן את רוצה להסתיר מבית המשפט?**
- 21 ת : אני לא רוצה להסתיר כלום.
- 22 ש : **למה הסתרת?**
- 23 ת : זה לא שב- 31.12.08 אמרתי אוקיי, אני לא מדברת איתו יותר.
- 24 ש : **זה בדיוק מה שאמרת, אני אקרא לך.**
- 25 ת : מאז סוף שנת 2008,
- 26 ש : **כן, אז במקרה הטוב,**
- 27 ת : אני מדברת איתך על הלך הרוח שלי שזו לא היתה איזושהי החלטה של בוא ננתק קשר, זה
- 28 שפשוט היתה לנו אינטראקציה מסוימת סביב הכתבות והיא הסתיימה ולא זכרתי שהיו לנו
- 29 דברים מעבר לזה. זה הכל.
- 30 ש : **לא היה לכם מעבר לזה כלום, למרות שאמרת שפנית אליו בענייני מערכת הארץ, אז ז"א**
- 31 **פנית אליו בענייני מערכת הארץ רק בנובמבר ודצמבר, זהו?**
- 32 ת : פנית אליו בעניינים של מערכת הארץ בסמוך לפרסום של הכתבה המדוברת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: ואח"כ לא פנית אליו בענייני הארץ?
2 ת: לא זכור לי.
3 ש: אולי הפלט יזכיר לך את הדברים. בשב"כ הבטיחו לך לשיטתך שלא יעמידו אותך לדין, נכון?
4 ת: בשב"כ לא מבטיחים שום דבר. אומרים דברים ומשאירים להם לעצמם תמיד סייגים ופתחים
5 והתחמקויות.
6 ש: אבל עוה"ד שלך טענו בהליכים המקדמיים,
7 שנאמר לי,
8 סליחה, לא שמעתי?
9 ת: אני אומרת שלמיטב זכרוני עוה"ד שלי טענו שנאמר לי, לא הובטחה שום הבטחה, לא ניתנה
10 שום התחייבות בכתב, נאמר לי בשב"כ שהאוריינטציה העיקרית שלהם היא להחזיר את
11 המסמכים ולא ללכת להליך פלילי.
12 ש: אבל אחת הסיבות שהפרקליטים טענו ותמיד היית בכל הישיבות האלה, נכון, הם אמרו
13 שאחת הסיבות שאת הודית זה משום שהבנת שבכך יבוא העניין לסיומו ולא תעמדי לדין
14 פלילי, נכון?
15 ת: משום שהבנתי, לא משום שהבטיחו לי באיזשהו אופן חד משמעי.
16 ש: וזו היתה הסיבה שהודית?
17 ת: אחת מהן.
18 ש: אחת מהן, אוקיי. מה הסיבה הנוספת?
19 ת: שהבנתי שהרצון הוא, שהמסמכים לא יגיעו לאיזשהם גורמים לא רצויים. לא היתה לי שום
20 כוונה שהמסמכים יגיעו לגורמים לא רצויים, והואיל והשב"כ לא סמך על האנטי וירוס של
21 המחשב שלי אז החזרתי להם את המסמכים.
22 ש: החזרת, אני רוצה להבין, את הודית,
23 אני הודיתי והחזרתי להם,
24 בהזדמנות הראשונה עוד לפני שהתחילו לדבר איתך,
25 נכון.
26 ש: עוד לפני שדיברו איתך על אנטי וירוס, כל סיפורי האנטי וירוס היו אח"כ?
27 ת: לא, הם הבהירו לי שהם רוצים את המסמכים חזרה,
28 לא גברתי,
29 אז נתתי להם את המסמכים חזרה.
30 ש: לא גברתי, עם כל הכבוד, את בסעיף 19 לתצהיר שלך אמרת שהחלטת להודות בהזדמנות
31 הראשונה.
32 ת: הודאה מלאה בכל מעשיי ולשתף פעולה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- ש: עוד לפני שאמרו לך, לא הציגו לך בדל ראיה, נכון?
ת: נכון.
- ש: נכון. ואת החלטת מיד להודות בכל, נכון?
ת: המיד היה אחרי רבע שעה של שיחה.
- ש: מה זה הזדמנות ראשונה? כשאת כתבת בתצהיר,
ת: בהזדמנות הראשונה כי הרבע שעה,
- ש: את רוצה שנעבור עכשיו על החקירה ונראה שזה היה אחרי כמה דקות?
ת: זה היה אחרי כמה דקות. אם זה היה אחרי 5, 10 או 15 אני לא זוכרת כרגע.
- ש: לפני שהציגו לך משהו ולפני שהאשימו אותך משהו, נכון?
ת: זה היה די מייד כי אני הייתי בשב"כ לבד, בלי התייעצות עם עו"ד, מול שלושה ביטחוניסטית
לא סימפטיים, אז כן, הודיתי מיד.
- ש: אז בגלל זה הודית, לא בגלל שרצית לשמור את המסמכים, כי ידעת שהמסמכים אצל בלאו
ועד היום הוא שמר עליהם?
ת: מה הקשר בין החלק הראשון של המשפט לשני?
- ש: גברת קם, תקשיבי טוב לשאלה, הרי אמרת לפני דקה וחצי שאת הודית כי חששת שיקחו
את המסמכים. המסמכים אצל אורי בלאו, רק שניה, אח"כ את לא תביני את השאלה,
המסמכים אצל אורי בלאו והמסמכים אצל גברת קם. עכשיו המסמכים, את יודעת איפה
המסמכים?
ת: אני יודעת איפה המסמכים אצלי, אני לא יודעת מה אורי עשה.
- ש: ז"א בגלל שאורי עשה משהו עם המסמכים הודית?
ת: לא, אני הודיתי בגלל שאני פחדתי מהשב"כ.
- ש: פחדת, מפחד?
ת: כן.
- ש: מפחד. הבנתי.
ת: כי אני פחדתי מהשב"כ וכי הבנתי שהם רוצים את המסמכים חזרה,
- ש: מה, זה הפתיע אותך שהשב"כ רוצה מסמכים שאת לקחת?
ת: זה הפתיע אותי שהם התקשרו אלי באותו יום.
- ש: לא, לא שאלתי אם התקשרו. מפתיע אותך שהשב"כ רצה את המסמכים, האם זה הפתיע
אותך?
ת: ברגע שהבנתי למה אני נמצאת שם אז לא הפתיע אותי שהם רוצים את המסמכים חזרה, אז
לכן נתתי להם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ז"א עד אז חשבת שלהוציא לפני שנה וחצי, לפני פרסום הכתבה ובעצם שנתיים וחצי אחרי : ש
- 2 שהוצאת, ז"א לא ידעת שזו עבירה להוציא 2,000 מסמכים מסווגים ושהשב"כ מאוד לא
- 3 אוהב את זה, זה נודע לך רק בחקירה, ז"א קודם חשבת שזה בסדר?
- 4 אתה ממש מסלף את הדברים שלי. : ת
- 5 לא, תעני לשאלות במקום לתת ציונים. : ש
- 6 אני בשום שלב לא חשבת, : ת
- 7 תעני לשאלות, : ש
- 8 אני רוצה לענות. : ת
- 9 כן, אז בלי הקדמות. : ש
- 10 אני בשום שלב לא חשבת שזה בסדר להוציא את המסמכים. אני ידעתי שאני עוברת על החוק : ת
- 11 ואני מעולם לא הסתרתי את זה.
- 12 אז מה פתאום קיבלת הערה שהשב"כ רוצה את המסמכים, לא ידעת שאסור להוציא את זה : ש
- 13 וכמובן שהמסמכים האלה צריכים להיות בצבא?
- 14 ידעתי שאסור להוציא את המסמכים האלה וידעתי שהם צריכים להישאר בצבא. : ת
- 15 אז למה הודית? : ש
- 16 זו פעם ראשונה שנודע לי שהשב"כ מתעסק בדברים האלה, כי יש מחלקת בטחון מידע בצה"ל : ת
- 17 והיא זו שאמונה על הדברים האלה.
- 18 ז"א אם היית נחקרת על ידי מחלקת בטחון מידע, הגברת קם, לא היית מודה? : ש
- 19 כנראה שהייתי מודה. : ת
- 20 אז למה את מזכירה את מחלקת בטחון מידע? : ש
- 21 כי אתה שואל למה הופתעתי מהפניה של השב"כ. : ת
- 22 לא, לא שאלתי למה הופתעתי מהפניה של השב"כ, שאלתי למה הודית בשב"כ, משום : ש
- 23 שהתברר לך שצריך להחזיר את המסמכים, כאילו שקודם לא ידעת שזה מסמכים שלא
- 24 יכולים להיות אצלך?
- 25 קודם כל, יש הבדל בין לדעת שהמסמכים לא צריכים להיות אצלי, לבין להבין פתאום : ת
- 26 שהשב"כ רוצה אותם חזרה, זה אחד. כי הם גם יכולים להגיד לי, תשמעי, תשרפי את המחשב
- 27 אסור לך להחזיק את זה, זו גם אופציה.
- 28 אה, נראה לך ש- 2,000 מסמכים, : ש
- 29 זה פתרון של איסור החזקת מסמכים. אבל אני הודיתי כי פחדתי מהשב"כ וכי הם אמרו לי, : ת
- 30 תשמעי, אנחנו רק רוצים את המסמכים חזרה. זהו.
- 31 זהו, בגלל זה הודית? : ש
- 32 כן. : ת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 : ש : **אז את לא ידעת אז על שום הסכם של אורי בלאו עם אף אחד?**
- 2 : ת : ממש לא. ממש לא.
- 3 : ש : **הודית כי פנו אליך?**
- 4 : ת : הודיתי כי פנו אלי.
- 5 : ש : **ואת בעצם קיבלת טלפון מרני?**
- 6 : ת : נכון.
- 7 : ש : **מהשב"כ?**
- 8 : ת : נכון.
- 9 : ש : **ידעת שזה השב"כ?**
- 10 : ת : ידעתי שכך הוא מציג את עצמו. אני לא האמנתי לו בהתחלה, את השיחה הזאת אני במקרה
- 11 זוכרת די לפרטים, שהוא התקשר אלי ואמר לי, הוא התקשר אלי ממספר גלוי לא ממספר
- 12 חסוי, התקשר אלי ממספר סלולרי רגיל לא 05062 של עובדי מדינה, הציג את עצמו רק בשם
- 13 פרטי, אמר שהוא מהשב"כ, שהוא רוצה שאני אבוא אליהם לשיחה באותו יום אצלם
- 14 במשרדים. ניסיתי להוציא ממנו תשובה באיזה ענין השיחה הזאת, הוא אמר אני לא יכול
- 15 להגיד לך בטלפון, בבקשה תגיעי. אמרתי לו, אני לא יכולה להאמין לך שאתה מי שאתה אומר
- 16 שאתה ואני מבקשת שניפגש במקום ציבורי עם אנשים סביבנו כי אני לא רוצה להגיע לשום
- 17 משרד שאין לי מושג מיהו ומהו. הוא אמר לי את יכולה להתקשר לדוברות השב"כ ולברר
- 18 לגבי ולברר לגבי המשרד שלי בכתובת שאני אתן לך. מאחר שתחום הסיקור שלי והעבודה
- 19 שלי והחיים שלי לא היו קשורים בשב"כ עד אותו רגע בשום צורה ואופן, לא היה לי שום
- 20 מושג,
- 21 : ש : **את זוכרת את השאלה?**
- 22 עו"ד בומבך : רגע, רגע, רגע,
- 23 עו"ד ז. ליאונד : גברת קס, את זוכרת את השאלה?
- 24 : ת : לא היה לי מושג איך אני מגיעה בכלל לדוברות השב"כ. אז שאלתי אותך, אמרתי לו שיש לי
- 25 שיעור עד 12:00, שאלתי אותך אם אני יכולה להגיע אח"כ, הוא אמר לי כן ואחרי השיעור שלי
- 26 שהסתיים ב- 12:00 נסעתי לשב"כ בעקבות פנייתו של רני. כשהוא התקשר עדיין לא ידעתי ב-
- 27 100% שזה אכן איש שב"כ ובוודאי לא ידעתי למה הוא מחפש אותי.
- 28 : ש : **כן, אבל את נסעת למטה השב"כ?**
- 29 : ת : לא הייתי מגדירה את זה ככה, אבל כן.
- 30 : ש : **אה, לא נסעת למטה השב"כ?**
- 31 : ת : זה לא מטה השב"כ.
- 32 : ש : **משרדי השב"כ?**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: משרד כלשהו של השב"כ.
- 2 ש: של השב"כ וכשהגעת ידעת שאת מגיעה למשרד של השב"כ?
- 3 ת: נכון.
- 4 ש: ואת הבנת שצלצל אלייך מישהו מהשב"כ בשני הטלפונים שלך, גם הפרטי וגם של וואלה,
- 5 שרשום על שם וואלה?
- 6 ת: נכון.
- 7 ש: נכון?
- 8 ת: כן.
- 9 ש: ידעת את זה. ואז בעצם הבנת שיש שלוש אפשרויות: אחת שרוצים לגייס אותך לשב"כ,
- 10 נכון?
- 11 ת: אלה היו האפשרויות שחשבתי עליהן בהתחלה, כן.
- 12 ש: גברת קם, כשאת ישבת בתחנת האוטובוס בדרך לשב"כ חשבת על שלוש אפשרויות: אחת
- 13 שהשב"כ רוצה לגייס אותך?
- 14 ת: נכון.
- 15 ש: ושתיים, שאולי יש איזה כתבה שהתפרסמה בוואלה שנוגעת, איך זה נקרא, למחלקה
- 16 הייעודית, נכון?
- 17 ת: נכון. שנוגעת לגורם שנמצא, נגעה לרב אליעזר מלמד שנמצא אז, לפי פרסומים בתקשורת,
- 18 בהתייחסות של המחלקה הייעודית בשב"כ כי הוא איש ימין קיצוני.
- 19 ש: אז אלה שתי האפשרויות שחשבת עליהן?
- 20 ת: שתי האפשרויות הראשונות, כן.
- 21 ש: והאפשרות השלישית היתה?
- 22 ת: האפשרות השלישית היתה שזה קשור למשהו שעשיתי לפני למעלה משנה.
- 23 ש: מה עשית בדיוק כד שנדע לפרוטוקול?
- 24 ת: מסרתי לאורי בלאו דיסק און קי עם מסמכים צבאיים,
- 25 ש: ז"א הבנת שאת הולכת לשב"כ כאשר אחת האפשרויות זה אורי בלאו, נכון?
- 26 ת: נכון.
- 27 ש: ואז עשית טלפון לעורכת שלך, למי עשית טלפון?
- 28 ת: לעורכת שלי לשאול אותה אם פנו אליה מהשב"כ כדי לבדוק אם זה באמת קשור לסיפור,
- 29 ש: מה אמרו לך?
- 30 ת: לסיפור של הרב מלמד שפרסמתי יום לפני כן, כי הנחתי שאם זה קשור לזה אז אולי ידברו
- 31 גם איתה. היא אמרה לי שלא יצרו איתה קשר וזהו.
- 32 ש: ואז הבנת שזה אורי בלאו?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: לא.
- 2 ש: אז למה צלצלת אליו?
- 3 ת: כי עדיין לא שללתי את האפשרות שאולי זה קשור לקורות חיים ששלחתי להם.
- 4 ש: הבנתי. אז למה צלצלת לאורי בלאו?
- 5 ת: כי זו כאמור גם היתה אופציה שחשבתי עליה.
- 6 ש: אני רוצה להבין, את בעצם ככה, מצלצלים אלייך מהשב"כ, את לבד אומרת שיש האזנות
- 7 לעיתונאים,
- 8 ת: מתי אמרתי את זה?
- 9 ש: סליחה, איפה אמרת את זה? בתצהיר שלך. והראשון שאת מצלצלת אליו או השני זה אורי
- 10 בלאו, ז"א אם השב"כ מאזין לשיחה שלך או מיירט אותה אח"כ או לוקח פלט שיחות, הם
- 11 בעצם יודעים שצלצלו אלייך, דבר ראשון צלצלת לאורי בלאו באותו בוקר, נכון?
- 12 ת: לא דבר ראשון ובכל מקרה,
- 13 ש: רגע, סליחה, לא דבר ראשון, דבר שני, כמה הפרש היה?
- 14 ת: בשלב הזה לא היתה לי שום סיבה לחשוב שהשב"כ עוקב אחרי הטלפון שלי.
- 15 ש: אה, ז"א את אומרת ככה, חשבת שזה ענין שנוגע למסמכים שהעברת לאורי בלאו, אבל
- 16 חשבת שהשב"כ לא חוקר אותך, לא חוקר את העניין, הוא סתם נפל מהשמיים?
- 17 ת: לא חשבתי על זה באותו רגע, לא חשבתי על זה,
- 18 ש: אבל,
- 19 ת: אני חשבתי שאולי זה קשור לזה, לא חשבתי שהם חוקרים, שמזמנים אותי לחקירה, הם
- 20 בשום שלב לא הגדירו את זה חקירה.
- 21 ש: אבל את יודעת שברגע שצלצלת לאורי בלאו בעצם נגמר העניין, הקשר שלך עם בלאו, דקה
- 22 אחרי שקיבלת טלפון מהשב"כ נחשף?
- 23 ת: לא, לא היתה לי שום סיבה לחשוב,
- 24 ש: אה, באמת, בחורה אינטליגנטית כמוך?
- 25 ת: למה שהשב"כ יעקוב אחרי הטלפון שלי, הייתי כתבת ברנז'ה.
- 26 ש: תגידי, את מקבלת כל יום טלפונים מהשב"כ?
- 27 ת: לא. ובדיוק בגלל זה לא היתה לי סיבה לחשוב שהם עוקבים אחרי.
- 28 ש: אבל היתה לך סיבה לחשוב שאחת הסיבות לטלפון מהשב"כ היתה החומר שמסרת לאורי
- 29 בלאו, את יודעת באותו רגע,
- 30 עו"ד בומבד: אדוני, השאלות חוזרות על עצמן פשוט. אם אין יותר שאלות אז אפשר לקצר היום,
- 31 כי השאלות חוזרות על עצמן שוב ושוב. היא כבר אמרה, היא הסבירה, די באמת.
- 32 כב' השופט: תמשיך אדוני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : חברי רוצה להפריע בסדר, נעשה את זה יותר לאט.
- 2 בעצם השב"כ מתקשר אלייך, יש לך חשש שזה נוגע לאורי בלאו, את מנסה להשיג
- 3 אותו, נכון, מצלצלת אליו?
- 4 ת: נכון.
- 5 ש: אח"כ את מתקשרת לעוד מישהו מעיתון הארץ, נכון?
- 6 ת: נכון.
- 7 ש: מי זה?
- 8 ת: חיים לוינסון.
- 9 ש: ואח"כ את מצלצלת לעוד מישהו מעיתון הארץ, נכון?
- 10 ת: לא.
- 11 ש: לא צלצלת יותר לאף אחד?
- 12 ת: לא. לוינסון אמר לי שאורי בחו"ל.
- 13 ש: והוא גם בעיתון הארץ?
- 14 ת: נכון.
- 15 ש: יפה. את מצלצלת לשני אנשים בעיתון הארץ באמצע, כאשר את יודעת, את מצלצלת לאורי
- 16 בלאו, את לא חושבת שברגע שעשית את זה את בעצם שרפת את עצמך כמקור של אורי
- 17 בלאו?
- 18 ת: ממש לא, כי לא היתה לי שום סיבה לחשוב ששנה וחודשיים אחרי שהעברתי לו את הדיסק
- 19 און קי השב"כ מאזין לי לטלפון.
- 20 ש: אבל חשבת שאולי הסיבה היתה לבדוק אם העברת את החומר באופן בלתי תקין?
- 21 ת: לא. חשבתי שאולי השיחה קשורה לפרשה הזאת. לא חשבתי שבהכרח הם מבקשים לחקור
- 22 אותי על ההדלפה הזאת, לא חשבתי שאני חשודה בהדלפה הזאת. חשבתי אולי פונים אלי
- 23 בקשר לסיפור הזה. לא העליתי בראש נסיבות ספציפיות של השיחה.
- 24 ש: הבנתי. אבל את לא ענית לשאלה, לפי השיטה שלך אורי בלאו לא היה צריך גם לחשוב על
- 25 שום דבר, שאין האזנות, אליו עוד לא פנו מהשב"כ?
- 26 ת: בדצמבר 2009 כבר,
- 27 ש: לא בדצמבר, לא משנה, לא, לפני לא פנו אלי, בפניה הראשונה אליו, לפני שפנו אליו את
- 28 אומרת שאחרי כל-כך הרבה זמן אין שום צפי שבעצם יפנו אלייך, לכן לא חשבת שהשב"כ
- 29 חוקר אותך ומאזין לך, נכון זה מה שאמרת קודם?
- 30 ת: לאורי פנו אחרי הרבה פחות זמן.
- 31 ש: סליחה?
- 32 ת: לאורי פנו אחרי הרבה פחות זמן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- ש : כן, אבל תעני לשאלה, פנו אליו אחרי 9 חודשים, מה זה משנה, אבל זה היה אחרי, הרבה זמן אחרי פרסום הכתבות נכון? למה את חושבת שהוא היה צריך לחשוב שמאזינים לו, כשאת חושבת, כשלך אומרים השב"כ, את עדיין חושבת שזה לא בנוגע לאורי, על זה לא ענית?
- ת : כי אורי פרסם כתבות שמבוססות על דברים שהמערכת לא רוצה שייודע לא מהיום ולא מאתמול והניסיון של אורי עם מערכת הביטחון גדול עשרות מונים מהניסיון שלי. אורי כבר נחקר בעבר על דברים, מקורות שלו נשרפו בעבר, אורי מנוסה יותר וותיק יותר.
- ש : מאיפה את יודעת שמקורות שלו נשרפו, מאיפה לקחת את הסיפור הזה של השריפה, איזה שריפה?
- ת : מהחיילת שנכנסה לכלא צבאי בגלל מסמך,
- ש : אבל את הרי בדקת, אמרת שהוא עשה פרסומים, כל הדברים האלה היו בידיעתך הרי, על יסוד זה הלכת אליו?
- ת : את הסיפור של החיילת שלו שנכנסה לבית סוהר לא ידעתי קודם.
- ש : ומאיפה את יודעת שזה בגללו, מאיפה את יודעת מה היה שם?
- ת : מאחר שהיא לא תבעה ולא ניתנה החלטה משפטית בעניינה אז אני לא יודעת,
- ש : אז את לא יודעת, אז סתם את מנחשת ומנסה היום לייחס לו דברים שהוא לא עשה אותם, נכון, שאת לא יודעת מה הם?
- ת : הקשר הנסיבתי הוא לא מקרי ולשאלתך,
- ש : לא, לא, שאלתי היתה אחרת,
- עו"ד בומבך : רגע, היא רוצה לענות.
- עו"ד ז. ליאונד : אבל שאלתי היתה אחרת גברת קס.
- ת : לשאלתך מאיפה אני יודעת על הסיפור הזה,
- ש : זאת לא היתה השאלה.
- עו"ד בומבך : אדוני, אני מבקש שיתנו לה להשלים, גם כשחברי לא אוהב את התשובות אני מבקש שלא יקטע אותה. זה חוזר פעם אחר פעם.
- עו"ד ז. ליאונד : זה שאלות אג'נדה שלא שאלתי עליהן.
- כב' השופט : אדוני, אבל שאלת אותה לגבי החיילת שנשרפה, היא אמרה לך.
- ת : אז החיילת שנשרפה אני מבקשת להפנות לזיכרון הדברים של נועם פורר בשב"כ שאמר בסעיף 54 לדברים שלו, אני לא יודעת,
- עו"ד ז. ליאונד : מאיפה את יודעת שנועם פורר,
- עו"ד בומבך : רגע, אבל תן לה להשלים.
- עו"ד ז. ליאונד : לא, אני אסביר למה, לא אני מתנגד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבך : לא, אבל תן לה להשלים.
- 2 עו"ד ז. ליאונד : לא, אני אסביר למה אני מתנגד לזה.
- 3 כב' השופט : אדוני, תן לה לענות אח"כ תסביר מה שאתה רוצה.
- 4 עו"ד ז. ליאונד : לא,
- 5 עו"ד בומבך : אני מבקש שלא תפריע.
- 6 כב' השופט : קודם כל תן לה לענות.
- 7 עו"ד ז. ליאונד : בבקשה.
- 8 ת : סעיף 62 : "הנדון נועם פורר ציין, כי אורי אמר לו כי היתה לו חיילת בעזה שחשפה לו מסמך
9 על דיון שהיה, הוא לא בטוח, וכי החיילת נשברה ואמרה למפקדיה ונשפטה לריתוק".
- 10 אחרי זה סעיף 64 : "אורי סיפר לנדון כי החיילת היתה מקור ענק".
- 11 ש : אז אני רוצה להבין, מה הקשר בין מה שאני שאלתי לתשובה שלך, מאיפה את יודעת שהוא
12 "שרף" אותה, אל"ף?
13 ביי"ת, האם אדון פורר,
14 ת : קודם כל בעצם זה שהוא,
15 ש : האם אדון פורר זה יבוא להעיד,
16 עו"ד בומבך : רגע, אבל תן לה לענות תשובות,
17 עו"ד ז. ליאונד : האם אדון פורר זה יבוא להעיד במשפט ויעמוד פה לחקירה נגדית?
18 עו"ד בומבך : טוב, בואי תעני מה שרצית לומר.
19 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, אל תנחה אותה, לא מה שרצית,
20 עו"ד בומבך : אתה קטעת אותה באמצע,
21 עו"ד ז. ליאונד : לא, אני לא קטעתי אותה באמצע,
22 עו"ד בומבך : לא, לא קטעת?
23 עו"ד ז. ליאונד : זה בדיוק מה שחברי עושה.
24 ת : נועם פורר לא זומן כעד למשפט הזה.
25 ש : לא זימנת אותו?
26 ת : לא.
27 ש : ואת לא מתכוונת לזמן אותו, ז"א זה הכל סיפורים שקראת מתוך הנייר הזה?
28 ת : זיכרון דברים של השב"כ זה לא בדיוק סיפורים,
29 ש : אה, זה לא סיפורים, ז"א כשאת, בואי תראי לי את זיכרון הדברים, איפה כתוב שהוא
30 "שרף" את המקור שלו? אני לא ראיתי שהוא "שרף" את המקור שלו.
31 ת : "אורי סיפר לנדון כי החיילת היתה מקור ענק", זה כשלעצמו שריפת מקור, כי זה להגיד לבן
32 אדם שלישי על מישהו שהיה מקור עיתונאי שלך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: הבנתי, רק בגלל שהוא סיפר למישהו?
2 ת: קודם כל זה.
3 ש: אה, הבנתי, אבל את לא יודעת אם שרף אותה או לא?
4 כב' השופט: טוב אדוני, זה לא מידיעתה האישית, היא מתבססת על המסמך.
5 עו"ד ז. ליאונד: היא לא היתה ולא יביאו את העד ומספרים סיפורים ובמסמך אין זה, הכי חשוב.
6 כב' השופט: אוקיי.
7 ת: למה אורי היה צריך לחשוב כשהשב"כ התקשר אליו,
8 עו"ד ז. ליאונד: תגידי, כשאת הלכת לעבודה,
9 עו"ד בומבך: רגע, אבל תן לה לענות,
10 עו"ד ז. ליאונד: לא, אני לא מוכן שהיא תיתן תשובות לשאלות שלא נשאלה. סליחה, זה לא,
11 עו"ד בומבך: בוא, היא רוצה להשלים. אדוני, שיאפשרו לה להשלים.
12 ת: שאלת למה אורי היה צריך לחשוב,
13 כב' השופט: די. די.
14 עו"ד ז. ליאונד: לא. את ענית לשאלה.
15 כב' השופט: גברתי די. זה כבר הסקת מסקנות אדוני, זה לא דברים שמדיעתה האישית.
16 עו"ד ז. ליאונד: תגידי לי, את חשבת שלוקחים אותך,
17 כב' השופט: תחקור את מר בלאו על העניין הזה.
18 עו"ד ז. ליאונד: חלופה ראשונה חשבת שלוקחים אותך לעבודה בשב"כ, נכון?
19 ת: כן, זה היה התרחיש.
20 ש: את יודעת שבאים לעבודה בשב"כ יש תחקיר בטחוני, נכון?
21 ת: נכון.
22 ש: עושים גם בדיקת פוליגרף נכון?
23 ת: נכון.
24 ש: ואם היו שואלים אותך אם את הוצאת חומר או שאת עשית עבירות פליליות, מה היית עונה
25 לחקירה בפוליגרף?
26 ת: זה היפותטי לחלוטין.
27 עו"ד ליבליך: מה, אתה לוחש לה,
28 עו"ד ז. ליאונד: הוא צועק לה היפותטי,
29 עו"ד בומבך: לא, זו שאלה היפותטית.
30 עו"ד רונן: אני מתנגד מהטעם שזו שאלה ספקולטיבית לגמרי, מה היה קורה אילו השב"כ היה
31 חוקר אותה,
32 עו"ד בומבך: כן, באמת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : סליחה כבודו, כבודו, תירגע סליחה, בוא, עם כל הכבוד, מי שהעלה את הסיפור של
2 הקבלה לעבודה זו היא, הסיפור המופרך הזה שהיא חשבה שהיא הולכת לעבוד, אז
3 שאלתי אותה שאלה על מה שהיא חשבה, מה היה הלך הרוח שלה.
4 עו"ד בומבך : אני מתנגד.
5 עו"ד ז. ליאונד : אני שואל את העדה על הלך הרוח שלה בזמן נתון. מאוד חשוב למשפט שהיא עושה
6 טלפונים לבלאו. היא מדברת על "שריפת" מקורות והיא הולכת לשב"כ לעבודה, ז"א
7 שם כמובן עושים תחקיר בטחוני, עושים פוליגרף ושאלתי אותה מה היית עונה, את
8 באה לבקר, את רוצה לעבור בשב"כ,
9 עו"ד בומבך : מה היית עונה זה לא ספקולטיבי?
10 עו"ד ז. ליאונד : את באה לעבוד בשב"כ צפית שיהיה לך תחקיר בטחוני, היא ענתה כבר שכן ואז
11 חברי מפריע.
12 ת : אז,
13 עו"ד בומבך : אנחנו מתנגדים לזה.
14 עו"ד ז. ליאונד : לא, אתה לא מתנגד, אתה מנחה את העדה.
15 כבי' השופט : די. די.
16 ת : יכול להיות שאם היו, לא יודעת, דורשים ממני להודות בדברים שלא הייתי רוצה להודות
17 בהם, הייתי מושכת את קורות החיים שלי ואומרת מוותרת על העבודה, תודה, ביי. אני לא
18 יודעת.
19 עו"ד ז. ליאונד : אה, את חושבת, ככה זה הולך?
20 ת : אתה שוב, אם אתה שואל מה היה אם, אז כן, זה מה שאני חושבת.
21 ש : **הבנתי. ולכן כאשר השב"כ חוקר ואת מצלצלת לבלאו, גברת קס הנכבדה,**
22 אתה לא חייב לדבר אלי בטון כזה.
23 ש : **לא, אני ממש לא. מה את עושה? אני פשוט המום. את לוקחת את הלפטופ שלך ועם הלפטופ**
24 **שלך מגיעה לחקירה בשב"כ?**
25 ת : הלפטופ שלי היה איתי כי השתמשתי בו בלימודים באותו,
26 ש : שאלתי האם עם הלפטופ הזה הגעת לחקירה בשב"כ?
27 ת : אני רוצה להבהיר למה הייתי שם עם הלפטופ שלי.
28 ש : **לא שאלתי אותך למה. אבל קודם רציתי תשובה אם כן או לא, אני לא מבין, סליחה.**
29 ת : הלפטופ שלי היה איתי כי אני לוקחת אותו איתי ללימודים והגעתי מהאוניברסיטה. לא
30 לקחתי אותו בצורה מכוונת לחקירה בשב"כ, הוא היה איתי כמו שהיה איתי הארנק שלי וכמו
31 שהיתה איתי קופסת הסיגריות שלי.
32 ש : **גברת קס, השאלה היתה, עזבי עכשיו את האוניברסיטה, תעני לשאלה שלי,**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: אמרת האם אחרי שקיבלת את הטלפון לקחת את הלפטופ שלך ונסעת לשב"כ, אז לא כך זה
2 היה.
- 3 ש: אז את לקחת את הלפטופ ונסעת לשב"כ,
4 כב' השופט: היא לא לקחה, זה היה איתה.
5 עו"ד בומבך: היא מסבירה, אתה לא מקשיב לה.
6 כב' השופט: היא היתה איתו.
7 עו"ד ז. ליאונד: הלפטופ לא יודע להתרומם, לקפוץ עליה ולהגיד לה קחי אותי לשב"כ.
8 כב' השופט: אדוני, מה אתה רוצה שתשאיר אותו באוניברסיטה?
9 עו"ד ז. ליאונד: איזה אוניברסיטה, היא היתה בבית.
10 כב' השופט: היא היתה בשיעור.
11 עו"ד ז. ליאונד: ממש לא.
12 ת: אני באתי משיעור אני באתי משיעור, אני אמרתי לך כבר קודם.
13 עו"ד בומבך: זאב היא כל הזמן אומרת את הדברים ואתה יוצא מריכוז.
14 עו"ד ז. ליאונד: כבודו, עם כל הכבוד, היא הולכת לחקירה בשב"כ,
15 ת: אחרי שיעור באוניברסיטה.
16 ש: בסדר, אחרי שיעור באוניברסיטה,
17 ת: שאיתו היה לי את הלפטופ.
18 ש: אבל את יודעת שאת הולכת לשב"כ עם 2,085 מסמכים סודיים, לשב"כ, כשאחת
19 האפשרויות שהולכים לחקור אותך על ה- 2,085 המסמכים האלה, נכון?
20 ת: שאגב בדיעבד הסתבר,
21 ש: תעני לשאלה, בלי אגב.
22 עו"ד בומבך: אדוני באמת.
23 עו"ד ז. ליאונד: אי אפשר להגיש לי אגב.
24 כב' השופט: לא אדוני, תן לה לענות.
25 ת: בדיעבד הסתבר שעל הלפטופ הזה בכלל לא היו המסמכים, הם היו על המחשב שנשאר אצלי
26 בבית. אני לא זכרתי את זה,
27 עו"ד ז. ליאונד: מה, זה מה שאת אומרת?
28 ת: אני אפילו לא זכרתי את זה באותו רגע,
29 ש: ממש,
30 ת: זה מופיע בתשואול שלי בשב"כ אתה יכול לראות את זה.
31 ש: אז בואי נראה את זה, בואי נראה את זה, אני ראיתי דברים בדיוק הפוכים ואמרת דברים
32 הפוכים ואנשי השב"כ אמרו דברים הפוכים,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: יש מחשב של אסוס ויש מחשב של IBM ובסוף גילינו שהמסמכים היו על המחשב של IBM
2 שהיה אצלי בבית.
- 3 ש: אז ז"א כל מה שאמרת קודם, שלקחת את המסמכים, פתאום מצאת סיפור חדש שזה לא
4 היה?
5 עו"ד בומבך: מה זה הדבר הזה,
6 כב' השופט: אדוני, די, די.
7 עו"ד בומבך: מה זה?
8 כב' השופט: די. די.
9 עו"ד ז. ליאונד: את אמרת קודם,
10 כב' השופט: אדוני, תשאל אותה על המחשב לא על המסמכים.
11 עו"ד ז. ליאונד: נכון. שהמחשב הזה איתך ובאת איתו מהאוניברסיטה. כששאלתי אותך קודם אם
12 באת עם המחשב עם המסמכים, היא הסבירה למה אני לוקחת אותו,
13 ת: כי חשבתי,
14 ש: רגע, תני לי, את מפסיקה אותי באמצע, אני מדבר לבית המשפט,
15 כב' השופט: אדוני, אתה שאלת על המסמכים לא על המסמכים, אם אני זוכר נכון.
16 עו"ד ז. ליאונד: לא, אני אזכיר,
17 כב' השופט: יכול להיות שההנחה הנסתרת היתה,
18 עו"ד ז. ליאונד: לא הנחה, אני אמרתי שהלכת עם המחשב כשבו 2,085, אפשר לראות בהקלטה,
19 כב' השופט: כן, ואז היא ענתה לך את התשובה,
20 עו"ד ז. ליאונד: ואז היא אמרה, מה אני אעשה, אני באתי מהאוניברסיטה עם המחשב.
21 ת: כשחשבתי שרוב המסמכים, גם בתשאלו שלי בשב"כ אני בתום לב, אתה יכול לראות את זה,
22 אני אמרתי להם קחו את המחשב שלי כי חשבתי שהמסמכים עליו, אני לא זכרתי אפילו שהם
23 לא עליו. וכמו שאמרתי לך לפני שלושה משפטים, אגב בסוף הסתבר שהמסמכים בכלל לא
24 היו על הלפטופ הזה.
25 ש: חשבת שהמחשב שם והלכת עם זה לשב"כ.
26 כב' השופט: שאלה הבאה אדוני.
27 עו"ד ז. ליאונד: כן, בסדר. את אמרת בחקירה בשב"כ בעמ' 59, שאלו אותך: "החומר המלא, ה-CD
28 נמצא בשניהם?", 53 לתיק המוצגים.
29 את אומרת ככה: "החומר המלא נמצא במחשב שבבית בת"א וחלקו למחשב השני
30 הקטן", נכון? ואז את אומרת רק חלקו ואז אומרת "כן", ואז את מוסיפה: "כל
31 החומר נמצא במחשב בדירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 חלק במחשב הקטן שנמצא קטן, אומר לך החוקר, ועוד חומר שנמצא ב- CD
2 המקורי, לאורי העברת דיסק און קי שלא הצליח...". אוקיי, נכון?
3 ת: נכון.
4 ש: אז חלק נמצא במחשב הקטן ואת אישרת לו,
5 ת: כי זה מה שחשבתי באותו רגע, כי לא זכרתי נכון. באמת לא זכרתי, כי לא התעסקתי
6 במסמכים האלה במשך תקופה מאוד ארוכה. לא זכרתי איפה הם היו, לא עיינתי בהם, לא
7 חיפשתי אותם ולא זכרתי שהם אפילו לא נמצאים על המחשב הקטן שהיה איתי.
8 וגם לעניין הנפח של ה-CD והנפח של הדיסק און קי אני בעצמי,
9 עו"ד ז. ליאונד: רגע, כבודו, אני שאלתי על הנפח עכשיו?
10 ת: לא, ציטטת משפט אז אני מתייחסת לציטוט.
11 עו"ד ז. ליאונד: כבודו, אי אפשר ככה, אני לא שאלתי על שום נפח כרגע.
12 בשב"כ אמרו לך שהם יודעים שאת המדליפה?
13 ת: בשב"כ לא אמרו לי שהם יודעים שאני המדליפה.
14 ש: מה הם אמרו לך, שהם עושים את הבדיקה כמו אחרים שעבדו בזמן ההוא, בתקופה היא
15 בפיקוד או משהו כזה?
16 ת: כן, הם אמרו לי אנחנו חוקרים. הם הראו לי את הכתבה של שני מגדלים כמו של מכירת
17 חיסול והם אמרו לי שהם חוקרים את ההדלפה של המסמכים, ושהם בודקים כל מי שהיה
18 בלשכה באותה תקופה. אני די בטוחה שהם שיקרו לי בשלב הזה.
19 ש: אז הם אמרו לך שזו לא בדיקה ייחודית שמתמקדת רק בך, נכון?
20 ת: כן.
21 ש: את בעצם בחקירה בשב"כ הודית בנטילת כל המסמכים, גם מסמכים שלא עשית לגביהם
22 מיון ומסרת אותם בדיסק און קי לבלאו?
23 ת: נכון.
24 ש: את החומר כשהוא היה, למה הודית בעצם בכל המסמכים, גם אלה שלא נתת לו?
25 ת: כי פחדתי שהשב"כ נמצא, בזמן שאני יושבת איתו במשרד, והופך לי את הבית.
26 ש: את הלפטופ הזה שבו היו המסמכים, את הסתובבת איתו?
27 ת: לא, ה-IBM שבסוף גילינו שרק עליו היו המסמכים,
28 ש: כן, אבל לפני זה, זה היה חדש, את קנית אותו,
29 עו"ד בומבך: אדוני, היא באמצע תשובה,
30 עו"ד ז. ליאונד: את קנית אותו בנובמבר, לפני שקנית,
31 עו"ד בומבך: אדוני, היא באמצע תשובה, היא כל הזמן נקטעת,
32 עו"ד ז. ליאונד: לפני שקנית את המחשב,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבך : אני מבקש שקודם היא תשלים לפני שהיא עוברת נושא ושוכחת.
- 2 כב' השופט : תן לה להשלים.
- 3 עו"ד ז. ליאונד : בבקשה.
- 4 ת : מחשב IBM שעליו בסוף נתפסו המסמכים לא הייתי מסתובבת איתו כי הוא היה גדול
- 5 ומסורבל.
- 6 ש : אז למה אמרת שפה יום אחד אפילו נתת אותו לבוסית שלך לועדת הכלכלה כי המחשב שלה
- 7 היה תקול, למה סיפרת את זה לשב"כ? טרחת לספר לשב"כ שנתת את המחשב הזה לבוסית
- 8 שלך שנסעה לוועדת הכלכלה.
- 9 ת : אתה יכול להפנות אותי,
- 10 ש : אם לא היו בו המסמכים,
- 11 ת : איפה זה כתוב,
- 12 ש : איפה זה כתוב?
- 13 ת : אין סיבה שאשלח,
- 14 ש : בחקירה שלך, חקירת קס בשב"כ קלטת ראשונה עמ' 24,
- 15 ת : אוקיי.
- 16 ש : אז את מספרת, זה בתיק המוצגים, את אומרת ככה: "הוא היה יום אחד אצל הבוסית שלי
- 17 בוועדת הכלכלה כי המחשב שלה היה תקול והיא היתה צריכה לפטופ".
- 18 שאלו אותך קודם: "האם נתת למישהו את הלפטופ כל התקופה הזאת?".
- 19 ת : ההתייחסות היא ללפטופ הקטן.
- 20 ש : את אומרת אותם ענין לפטופ אחר בלי המסמכים, זה מה שעניין אותם?
- 21 ת : לא, אני אומרת שבשאלה הזאת ההתייחסות ללפטופ שנתתי לבוסית שלי, זה הלפטופ הקטן
- 22 שעליו בסוף הסתבר שלא היו בכלל מסמכים. אני חשבתי בהתחלה שיש עליו, כי אני לא
- 23 זכרתי.
- 24 ש : מתי קנית את הלפטופ החדש?
- 25 ת : כמה ימים אחרי שפגשתי את אורי לראשונה באותו כנס בארץ, באוקטובר או נובמבר 2008
- 26 לפני שהתחלתי ללמוד.
- 27 ש : ועם הלפטופ הזה הסתובבת?
- 28 ת : עם הלפטופ הזה הייתי מסתובבת.
- 29 ש : ועם הלפטופ הזה, לפי עדויות שלך, את כן העברת בדיסק און קי מהמחשב שהיה בבית,
- 30 העברת עם דיסק און קי אלייך?
- 31 ת : זו היתה עדות שאחרי זה בעצמי הבנתי שהיא שגויה, כי אנחנו בדקנו את המחשב שלי באותו
- 32 רגע בשב"כ וראינו שבעצם לא היה עליו כלום. אני במשך שנה לא התעסקתי במסמכים האלה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 לא נגעתי בהם, לא זכרתי אם ומה עשיתי איתם, אז גם לא זכרתי שלא העברתי אותם
2 למחשב. אני אפילו החמרתי עם עצמי בסיטואציה הזאת,
3 **ש: אבל שאלו אותך מספר,**
4 **ת: אמרתי שהעברתי את המסמכים למחשב שבסוף לא עשיתי את זה.**
5 **ש: שאלו אותך מספר פעמים, שאלו את התהליך, מה עשית, הבאת הרי דיסק נכון, הבאת**
6 **דיסק?**
7 **ת: מהצבא?**
8 **ש: כן.**
9 **ת: כן.**
10 **ש: הבאת דיסק מהצבא ואת הדיסק הזה הכנסת ללפטופ שלך שהיה לך בבית, נכון?**
11 **ת: נכון.**
12 **ש: את הדיסק הזה, היכן הוא?**
13 **ת: אנחנו לא יודעים. אני לא יודעת.**
14 **ש: לא יודעים עד היום נכון?**
15 **ת: נכון.**
16 **ש: ואז סיפרת בשב"כ שמהמחשב שהיה לך, כשלא היה לך כבר דיסק, מהמחשב האחד העברת**
17 **את החומר גם למחשב השני, את זוכרת את העדות שלך בעניין הזה?**
18 **ת: אני זוכרת את העדות הזאת ואני גם זוכרת שהיא הופרכה עוד באותה שיחה, פשוט לא זכרתי.**
19 **ש: אז בואי תראי לי באמת איך היא הופרכה באותה שיחה. אני לא ראיתי שום הפרכה שלה**
20 **באותה שיחה, אני ראיתי ההיפך, אמירה מאוד ברורה שלך והסבר שלך מאוד מפורט שהיות**
21 **ואת הדיסק לא היה לך, כשהעברת ממחשב א' למחשב ב' את עשית את זה עם דיסק און**
22 **קי, זה מה שסיפרת בשב"כ.**
23 **ת: תשמע, התשאול שלי בשב"כ הוא למעלה מ-100 עמודים,**
24 **ש: איפה ההפרכה, יש לך פה את כל החקירה שלך בשב"כ,**
25 **ת: אז מה, אתה רוצה שאני אעבור עמוד עמוד?**
26 **ש: כן, אני רוצה שתגידי, זה קל לדבר בלי לבסס את זה. את זה תמיד אפשר להגיד. תראי לי**
27 **איפה אמרת את זה, אם זה כל כך היה ברור וזה הופרך לשיטתך.**
28 **עו"ד בומבך: אדוני, אני חושב שאפשר להפנות לזה בסיכומים, זה לא עכשיו מבחן בזיכרון.**
29 **עו"ד ז. ליאונד: אה, באמת?**
30 **עו"ד בומבך: חבל פשוט על הזמן. היא יכולה עכשיו למצוא?**
31 **עו"ד ז. ליאונד: אה, הבנתי.**
32 **עו"ד בומבך: תראה פשוט בסיכומים.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : תראי, את מאוד מאוד ברור מספרת לחוקרים, שואלים אותך ככה: "לפני כמה
2 חודשים קנית את הלפטופ השני..." אני מסתכל בעמ' 77 לתיק המוצגים חקירת
3 השב"כ.
- 4 ת: אוקיי.
5 ש: עמ' 77 לחקירת השב"כ, שואלים אותך: "מתי זה עבר ללפטופ השני?", זו שאלה מאוד
6 ברורה, אפילו את, נכון, הבנת אותה, נכון? הבנת. את עונה: "לפני כמה חודשים.
7 מתי קנית את הלפטופ השני?
8 הלפטופ השני קניתי קצת יותר משנה כשהתחלתי ללמוד". ז"א העברת את זה ללפטופ
9 השני.
10 ואז הוא שואל אותך: "זה עבר ללפטופ לפני שזה עבר לדיסק און קי?
11 ת: לא. אחרי שזה עבר לדיסק און קי".
12 ואז הוא שואל אותך ככה: "בעצם החומר ירד קודם כל לדיסק און קי ואחרי הדיסק און קי
13 ללפטופ החדש, קורקט?
14 ת: טוב.
15 ש: מתי זה היה העברה לדיסק און קי?
16 ת: לדיסק און קי שנתתי לאורי זה היה כמה שבועות לפני הפרסום אם אני זוכרת".
17 איפה ההפרכה, שאת מנסה להגיד שהופרך בשב"כ שלא העברת את זה ללפטופ השני,
18 תמצאי לי את ההפרכה. אני רק רואה עוד ועוד אמירות עם הסברים שלך מה בדיוק
19 עשית ואיך עשית כשהעברת את זה ללפטופ השני.
20 ת: בסוף התמלול, שאני אגב צריכה לסמוך על השב"כ שזה אכן סוף השיחה, מה שאני לא עושה,
21 אני יודעת שזה סוף התייעוד שלהם אני לא סומכת על זה שזה סוף השיחה, בעמ' 105 לחקירה
22 שלי או לתשאול שלי או לשיחה אני מציעה: "אני יכולה להביא את המחשב לפה ואתם תראו
23 בדיוק איך זה נראה",
24 ש: לא, אבל אח"כ את אומרת זה נמצא פה,
25 עו"ד בומבך : רגע. רגע.
26 ת: בשלב הזה כשהראיתי להם את המחשב, עברנו על המחשב וראינו שהדברים בכלל לא שם.
27 רק אח"כ נסענו אלי הביתה, לקחנו את מחשב ה-IBM, נתתי להם אותו, הם נתנו לי, לא
28 יודעת, איזה צו תפיסה או מסמך חרמה, לא זוכרת מה בדיוק זה היה וזהו.
29 עו"ד ז. ליאונד : לא, אתם נסעתם לדירה בשביל לתפוס את המחשב של הדירה, כי כל החומר היה גם
30 במחשב של הדירה?
31 ת: היה רק על המחשב של הדירה.
32 ש: לא, זה את עכשיו אומרת שזה היה רק, בחקירה בשב"כ לא אמרת שזה היה רק?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: כי לא זכרתי נכון ואני אומרת לך שוב, ניסיתי, אני החמרתי עם עצמי,
2 ש: אבל איך, תראי לי פה בחקירה,
3 ת: וטעיתי,
4 ש: זה את אומרת. תראי לי באיזשהו מקום,
5 ת: אני אומרת לך שאני לא בטוחה שהשב"כ סיים את התמלול באמת מתי שהשיחה הסתיימה.
6 ש: אה, ז"א זה בקטע שלא תומלל?
7 ת: אולי.
8 ש: אולי.
9 ת: אני לא סומכת עליהם, זה מה שאני מנסה להגיד.
10 ש: את לא סומכת על השב"כ?
11 ת: לא.
12 ש: עוה"ד שלך מאשימים,
13 ת: יותר מזה אני אגיד לך, את המחשב הקטן שנתתי להם באותה שיחה קיבלתי חזרה.
14 ש: אחרי שהוציאו את החומר,
15 ת: לא הוציאו ממנו כלום. העתיקו ממנו את הדיסק און קי וקיבלתי אותו חזרה כשכתוב עליו,
16 היתה איזה מדבקה של קובי משהו, איש מחשבים של היאחב"ל שהיה כתוב על זה "בדוק"
17 וקיבלתי אותו חזרה. את ה-IBM מעולם לא קיבלתי חזרה והם לא היו מחזירים לי אותו
18 אם זה היה מחשב "מלוכלך", נקרא לזה ככה.
19 ש: כן, אבל כשאת הלכת, את בטוח חשבת שאת הולכת עם המסמכים?
20 ת: לא חשבתי על המסמכים, הלכתי עם הלפטופ כי הוא היה איתי ממילא ולא חשבתי אפילו אם
21 המסמכים כן או לא נמצאים שם, כי כבר יותר משנה לא התעסקתי בהם, לא חשבתי עליהם,
22 לא קראתי אותם.
23 ש: ואין בשום מקום בחקירה שלך את הסיפור שלך שאין את זה בלפטופ, נכון?
24 ת: בתמלול שמופיע כאן אין אמירה על זה.
25 ש: יש לך תמול אחר נוסף?
26 ת: אני אומרת לך פעם נוספת, אני לא סומכת על זה שהתמלול שלהם הסתיים מתי שהסתיימה
27 השיחה.
28 ש: את הקלטת את ראית?
29 ת: אני לא ראיתי את הקלטת. אני גם לא ידעתי בזמן אמת שהשיחה הזאת מוקלטת. רק אחרי
30 שהוגש נגדי כתב אישום הבנתי שהשיחה הידידותית לכאורה היא חקירה והיא מוקלטת.
31 ש: ועוה"ד שלך לא קיבלו את הקלטת?
32 ת: אני לא זוכרת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: מה, התכוננתם למשפט בלי לראות את הקלטות, בלי לשמוע את הקלטות?
2 ת: ההליך הפלילי שלי, ההתכוננות אליו, היתה לפני 6 שנים, אני לא זוכרת.
3 ש: את לא זוכרת?
4 ת: היא כללה הרבה מאוד דברים. אני לא צפיתי בקלטות, אולי עוה"ד שלי כן,
5 ש: ולא הפנו את תשומת לבך לנקודה הזאת, שבעצם את טעית כאילו כשאמרת שאין, הם לא
6 הפנו את תשומת לבך לזה?
7 ת: לא הפנו את תשומת לבי.
8 ש: עכשיו בואי נדבר על בית המשפט העליון, לטיעונים של עוה"ד שלך שאי אפשר להגיד
9 שהפרוטוקול איננו נכון או התמלול איננו נכון. אני מתכוון לאמירות של ההגנה בעמ' 113
10 לפרוטוקול. אני מפנה את בית המשפט לנספח 46 לתצהיר בלאו שבו פרקליטייך מייחסים
11 לבלאו פעילות עבריינית משותפת איתך והם אומרים ששניכם מבצעים בצוותא, לפי הגדרות
12 חוק העונשין, כשבלאו יודע שהמסמכים הוצאו באופן בלתי חוקי ולא ברשות ואת טוענת או
13 פרקליטייך טוענים בשמך כשאת באולם, נכון?
14 ת: כן.
15 עו"ד בומבך: הערעור בדרך כלל לא כשהיא באולם.
16 עו"ד ז. ליאונד: סליחה, רגע, מה זה כשהיא לא, היא אומרת שהיא אולם והוא אומר שהיא לא באולם.
17 עו"ד בומבך: לא, כי אתה מטעה אותה.
18 כב' השופט: אמרת פרוטוקול ואתה מפנה,
19 עו"ד בומבך: כן, ואתה מפנה לערעור אז חשוב לא להטעות.
20 כב' השופט: זה ערעור.
21 עו"ד בומבך: אתה פשוט מצטט מהערעור, הערעור בדרך כלל לא נעשה כשהיא באולם.
22 עו"ד ז. ליאונד: אבל בתוך הערעור, למה אתה,
23 עו"ד בומבך: לא, כי אתה מצטט מהערעור.
24 עו"ד ז. ליאונד: לא, אבל ב- 99, יש את זה בפני כבודו? יש 46 של בלאו?
25 כב' השופט: כן, זה רק הערעור,
26 עו"ד ז. ליאונד: לא, אבל ב- 99 אדוני יראה: "עוד יאמר כי ההגנה טענה בעמ' 113 לפרוטוקול", אז
27 יש ציטוט של מה שההגנה טענה והיא אמרה שאז היא היתה בדיון, אז היא היתה
28 בדיון אז היא ידעה מה שנטען, אוקיי, אז מה זה משנה אם זה בפסה"ד.
29 עו"ד בומבך: נו בסדר,
30 עו"ד ז. ליאונד: אז בעצם את ברגע שהודית שם וסיפרת שנתת את הכלל בלאו, את בעצם חשפת את
31 בלאו לכך שהוא בעצם עשה עבירות פליליות, ככה אפשר להגיד, הרי את מאשימה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 אותו, עוה"ד שלך, תרשי לי, עוה"ד שלך אומרים שניכם מבצעים פשע, את אומרת
2 שהוא אחראי, אני אומרת שבאותה מידה אפשר לטעון שהוא בעצם נחשף על-ידך?
3 אורי בלאו פרסם מסמך סודי ביותר סרוק בעיתון, איך הוא יכול לטעון שאני זו שהסגרת
4 את הפשע שלו?
5 **ש: רגע, סליחה, אני בכלל לא מדבר על המסמך בעיתון,**
6 אבל אתה לא יכול לא לדבר על המסמך בעיתון,
7 **ש: כשנדבר, לא, אל תפסיקי אותי,**
8 ברגע שהוא מראה שיש לו את המסמכים, הוא מודה בזה שבהחזקתו מסמכים סודיים ביותר,
9 לא צריך שאני אגיד את זה בשב"כ.
10 **ש: את הרי קראת את ההודעה של התובעת שאומרת, שבמשך שנה שלמה כל מה שידעו, שיש**
11 **מספר מסמכים בודדים וזה המסמכים שהופיעו בכתבה ולמרות חקירה של שנה, של שתי**
12 **קבוצות, של שני צממ"ים משולבים בין שב"כ, יאחב"ל ומחב"מ בעצם הרימו ידיים ולא**
13 **הצליחו להגיע, לפי המסמכים שהיו, לאף אחד. את יודעת את זה?**
14 **ת: אני לא יודעת את זה,**
15 **ש: את לא יודעת את זה?**
16 **ת: אני יודעת,**
17 **ש: את לא יודעת את זה, אז אני אקרא לך את מה שהיא אמרה בדיון,**
18 **ת: אני יודעת מה עו"ד פורר אמרה, אני לא יודעת מה נעשה בשנה הזאת כי העתירה שלי לבית**
19 **משפט לגלות את החיסיון בנושא נדחתה. אז אני לא יודעת מה עשו הצממ"ים האלה שאתה**
20 **מדבר עליהם.**
21 **ש: קודם כל עובדה שבמשך שנה לא הגיעו לאף אחד, עד שלא פנו לאורי בלאו.**
22 **ת: עובדה שבמשך שנה לא הגיעו אלי. במהלך השנה הזאת כן הגיעו למישהו שנחקר בהקשר של**
23 **המסמכים האלה. זה שבסוף הוא לא היה מעורב בהם זה ענין אחר, זה לא שלא הגיעו לאף**
24 **אחד.**
25 **ש: גברת קם,**
26 **ת: זה אחד. שניים, העובדה שמלכתחילה מונו שני צממ"ים וכל המאמצים שהושקעו בחקירה**
27 **הזאת וכל המאמצים שאתה מדבר עליהם ושהדס פורר דיברה עליהם, נפתחו מלכתחילה**
28 **בגלל הפרסום של המסמכים הסרוקים.**
29 **ש: את יודעת שאלמלא, את יודעת שהתובעת אמרה בבית המשפט שבמשך שנה הם לא**
30 **הצליחו, למרות חקירה מאומצת, לאתר,**
31 **ת: אני יודעת שזה מה שהתובעת אמרה,**
32 **עו"ד בומבך: אדוני, אני מתנגד,**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, אתה לא יכול להתנגד,
2 עו"ד בומבך : סליחה, אני לא יכול להתנגד?
3 עו"ד ז. ליאונד : לא. אתה לא יכול להתנגד, היא ענתה לשאלה.
4 עו"ד בומבך : אני רוצה לומר ככה אדוני, אני מבקש לומר את הדברים בצורה חדה וברורה. קודם
5 כל, אי אפשר לפי הפסיקה, שאני מיד אפנה אליה, לבוא ולחקור אותה על דברים
6 שאמר מישהו אחר, גם אם היא ב"כ התביעה באותו זמן והדברים האלה לא יכולים
7 להוות שום ראיה לאמיתות תוכנם ויש פס"ד על זה של כב' הנשיא גרוניס שהתייחס
8 לכך ברע"א 8562/06 לימור פופיק נ' פזגו 1993 בע"מ, זה פס"ד מ-2007, הוא אומר
9 כך: "הכלל הוא שפרוטוקול דיון במשפט פלילי אינו קביל כשלעצמו כראיה במשפט
10 אזרחי, על המבקש להגישו, לזמן את העד הרלוונטי למתן עדות בבית המשפט".
11 דהיינו, אי אפשר לשאול אותה על נכונות דברים שכביכול אומר מישהו אחר. הוא
12 רוצה, היה צריך לבוא ולזמן את ב"כ התובעת, את עו"ד פורר גפני, ולא לבוא ולהכניס
13 דרך העד הנכבד הזה את מה שהוא צריך לעשות דרך אחרת, זה פשוט לא יעשה.
14 עו"ד ז. ליאונד : אני רוצה להבין, אני רוצה להבין, חברי בעצם שהעביר לנו את חומר החקירה בעניינה,
15 עו"ד בומבך : אתם ביקשתם אז העברתי, אבל זה לא אומר שאפשר להגיש אותו ככה. תגיש
16 באמצעות עד רלוונטי.
17 עו"ד ז. ליאונד : אני רוצה להבין, כשפרוטוקול רשמי של בית משפט בישראל שבו התובעת אומרת,
18 את מה שכולם יודעים, שבעצם במשך שנה שלמה היתה חקירה ולא מצאו אף אחד
19 עד שלא פנו לכתב ואז החליטו לפנות לכתב ולשנות את האסטרטגיה של החקירה,
20 בתקופה הזאת כאשר הבדיקה היתה אך ורק מול המסמכים הבודדים האלה שהם
21 ידעו שישנם והופיעו בעיתון, הם העלו חרס, החקירה נכשלה, נכשלה על-ידי הגופים
22 המבריקים ביותר בתחום החקירות וזה היה במשך שנה. אז עכשיו הוא רוצה שמה,
23 שאנחנו נזמין את הגברת פורר להעיד על זה?
24 עו"ד בומבך : אני לא רוצה כלום, אבל אתה לא יכול לשאול על דברים שאמרה פורר, אתה מבין
25 אותם. אם אתה רוצה לשאול אתה צריך לזמן, יש פסיקה. כללים אתם לא מקיימים,
26 תקנות לא מקדמים, אז פס"ד של בית משפט עליון אולי יהיה סיכוי שיקיימו, לא
27 יודע.
28 עו"ד ז. ליאונד : אדוני, אנחנו ביקשנו,
29 כב' השופט : אדוני, הוא אומר לך שאין לך ראיה שזה נכון, זה מה שהוא טוען בעצם.
30 עו"ד ז. ליאונד : שאין לי ראיה שזה נכון?
31 כב' השופט : כן. כתוב שהיא אמרה את זה,
32 עו"ד ז. ליאונד : מה לא נכון, במשך שנה היה צח"מ,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבך : כתוב שהיא אמרה את זה אז תביא אותה.
- 2 עו"ד ז. ליאונד : שני צוותי צח"מ שלא הצליחו להגיע והיתה חקירה אינטנסיבית וזאת אומרת
- 3 התובעת שמתעסקת בכל הנושא הזה של חקירות ביטחוניות וכיו"ב, ואת זה אני
- 4 צריך להזמין את התובעת?
- 5 עו"ד בומבך : אני לא נותן יעוץ משפטי, אני לא יודע. אני יודע מה אי אפשר לעשות.
- 6 עו"ד ז. ליאונד : זה מה שהוא רצה, שאני אזמין אותה.
- 7 כב' השופט : מה השאלה, שהיא אמרה את זה או לא אמרה את זה? תפנה לפרוטוקול.
- 8 עו"ד ז. ליאונד : זה מה שעשיתי.
- 9 כב' השופט : ואח"כ חברך יטען,
- 10 עו"ד ז. ליאונד : אבל זה מה שעשיתי כבודו, מה עשיתי בסה"כ?
- 11 כב' השופט : לא, למה אתה שואל את העדה?
- 12 עו"ד בומבך : כן, היא לא יכולה לדבר על זה.
- 13 עו"ד ז. ליאונד : אני אומר שבדיון הזה, כשהיא אמרה את זה, היא נכחה בדיון מה שהיא אמרה, זה
- 14 דברים שהתובעת אמרה.
- 15 ת : נכחתי בדיון ושמעתי את הדס פורר אומרת את הדברים האלה.
- 16 עו"ד ז. ליאונד : הדברים האלה נאמרו על-ידי הדס פורר.
- 17 ת : מעבר לזה אני לא יכולה להגיד כלום.
- 18 ש : ואז בעצם כאשר הראשון שסיפר שלאורי בלאו יש מסמכים, לא אלה שפורסמו בעיתון, זו
- 19 היתה גברת קס,
- 20 כב' השופט : זאת שאלה אדוני?
- 21 עו"ד ז. ליאונד : בוודאי.
- 22 כב' השופט : אז תשאל.
- 23 עו"ד ז. ליאונד : שאלתי.
- 24 עו"ד בומבך : אדוני, באמת, אי אפשר לעשות את הדברים האלה,
- 25 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, אני מבקש שהעדה תצא. אני נמאס לי מהדרכות, אני מבקש שהעדה תצא,
- 26 מספיק.
- 27 כב' השופט : לא, אין צורך. אדוני, אני מתיר את השאלה הספציפית הזאת והיא תענה כמיטב
- 28 הבנתה.
- 29 ת : אתה יכול בבקשה לחזור שוב על השאלה כדי שאני אבין מכל הדברים למה אתה רוצה
- 30 התייחסות?
- 31 עו"ד ז. ליאונד : השאלה היא פשוטה מאוד. הראשון שסיפר לרשויות החקירה שלאורי בלאו יש את
- 32 כל המסמכים שמסרת לו, זו היית את?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: לא נכון.
- 2 ש: לא נכון.
- 3 ת: לא נכון.
- 4 ש: את זה את יודעת מידיעה אישית, שמישהו אחר מסר את המסמכים שאת מסרת לו?
- 5 ת: אני יודעת שאורי מסר בספטמבר 2009 מסמכים שלא הופיעו בכתבות שהוא פרסם, הרבה לפני שהשב"כ הגיע אלי. לא הרבה לפני, אבל לפני שהשב"כ הגיעו אלי, לפני שהשב"כ גילה על בסיס הודאתי מה וכמה העברתי לאורי, אורי העביר לשב"כ מסמכים שלא הופיעו בכתבות,
- 8 ש: נכון.
- 9 ת: אז אורי היה הראשון, אורי היה הראשון שגילה לרשויות שברשותו מסמכים שלא פורסמו.
- 10 ש: לא, את קצת הופכת את היוצרות,
- 11 כב' השופט: אדוני, הרשויות ידעו כי הוא פרסם את הכתבה, זה דבר ראשון.
- 12 עו"ד ז. ליאונד: סליחה?
- 13 כב' השופט: הוא פרסם את הכתבה.
- 14 עו"ד ז. ליאונד: ברור שהוא פרסם את הכתבה,
- 15 כב' השופט: ואז ראו שיש שם מסמכים אז פנו אליו ו-,
- 16 עו"ד ז. ליאונד: לא, זה לא מה שהיה כבודו,
- 17 כב' השופט: לא?
- 18 עו"ד ז. ליאונד: לא. ראו שיש מסמכים,
- 19 כב' השופט: לפי מה שהעדה אומרת,
- 20 עו"ד ז. ליאונד: עשו שנה שלמה חקירה,
- 21 כב' השופט: לא אדוני,
- 22 עו"ד ז. ליאונד: אבל זה לא המצב.
- 23 כב' השופט: לפי מה שהעדה אומרת עכשיו, לפני שהגיעו אליה הוא כבר מסר להם חלק
- 24 מהמסמכים.
- 25 עו"ד ז. ליאונד: כן, אנחנו מדברים, זאת לא היתה השאלה וזה היה אחרי שנה. אני עוד לא בשלב
- 26 הזה. אני שאלתי אותה האם העובדה שלאורי בלאו יש 2,000 מסמכים שקיבל ממנה,
- 27 פעם ראשונה מי שסיפר זו היא, על ה- 2,000 מסמכים האלה?
- 28 ת: אוקיי, סליחה, 2,000 מסמכים זה מה שאתה שואל עכשיו,
- 29 ש: זו בדיוק השאלה.
- 30 ת: קודם שאלת האם הראשון שדיווח לרשויות שלאורי יש מסמכים מעבר למה שפורסם בכתבה,
- 31 אז אורי היה הראשון שהודה בזה בפניה רשויות במסגרת ההסכם מספטמבר 2009.
- 32 ש: ובמהלך הזה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: רק בחקירה שלי בשב"כ התוודעו לכמה מסמכים יש אצלו באמת על בסיס דבריי שלי. מה
2 השב"כ ידע מעבר לזה על בסיס כל אותם אמצעים, יכולות וכישורים שאתם בעצמכם
3 מצביעים עליהם, אני לא יודעת כי אני לא מוסמכת לדבר בשם. אבל את המספר 2,085 אני
4 יודעת שאני מסרתי להם, אני לא יכולה להצהיר במלוא הידע שזאת היתה הפעם הראשונה
5 שהם התוודעו לכך.
6 ש: את לא יודעת, ז"א את לא מדברת עם עוה"ד שלך בכלל על הדברים האלה. את לא יודעת.
7 אז אני אפנה אותך, אז אני אפנה אותך לנספח 54 לבלאו, יש פה הודאת בעל דין כבוד
8 מפורטת ביותר בשורות, זה בבית המשפט.
9 עו"ד בומבך: זה הודאת בעל דין?
10 עו"ד ז. ליאונד: כן.
11 עו"ד בומבך: זו הודאת בעל דין בתיק מעצרים כשהפרקליט אומר?
12 עו"ד ז. ליאונד: וודאי.
13 עו"ד בומבך: זה הודאת בעל דין?
14 עו"ד ז. ליאונד: בוודאי. אז תטען את זה בסיכומים.
15 עו"ד בומבך: בתיק מעצרים.
16 עו"ד ז. ליאונד: "נכון שלא אמרו לה שמותר או אסור..."
17 עו"ד בומבך: שורה, שורה.
18 עו"ד ז. ליאונד: אני אומר ככה: "חברתי מודה בהגיונותה, אומר הפרקליט שלה,
19 עו"ד ליבליך: עמ' 226 לתיק המוצגים שורה 27.
20 עו"ד ז. ליאונד: "ברגע שמעמידים אותה על הדבר בשלב של החקירה, זה מה שאומר עוה"ד שלה,
21 הם יודעים רק על הכתבות בעיתונים..."
22 עו"ד בומבך: אולי תתחיל מתחילת המשפט.
23 עו"ד ז. ליאונד: "ולמרות התכתובת עם אורי בלאו מקבלים ממנו דיסק ואז היא אומרת להם,
24 תשמעו, אם לא היו שומעים ממנה לא היו יודעים שכך הדבר", זה עוה"ד מנסה
25 לשכנע בשמה שזה היה המצב,
26 כב' השופט: זה מה שהיא אמרה כאן גם היום אדוני,
27 עו"ד ז. ליאונד: לא, ממש לא.
28 כב' השופט: שהם שמעו לראשונה ממנה שיש לו 2,000 מסמכים בחקירה.
29 עו"ד ז. ליאונד: אם היא מודה בסדר.
30 כב' השופט: לפרוטוקול היא אמרה את זה.
31 ת: מה שאני מודה פה, זה שבזמן שאני הייתי בחקירה אני עוד לא ידעתי על ההסכם של אורי עם
32 השב"כ ואז אני מסרתי להם, אני נתתי להם את המידע על מה שמסרתי לאורי. אני לא יודעת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 אם זאת היתה הפעם הראשונה שהם ידעו על זה. אני לא חושבת שהם גילו לי את כל האמת
2 כשהם תשאלו אותי.
3 עו"ד ז. ליאונד : אז גם הם משקרים?
4 ת : חדש לך שהשב"כ משקר בחקירות? ללקוח שלך הוא שיקר.
5 ש : אז את אומרת,
6 ת : כך לטענתו.
7 ש : אבל מה שעוה"ד שלך אמר זה לא מה שהשב"כ אמר, זה מה שעוה"ד שלך אמר.
8 ת : עו"ד שלי מצטט את השב"כ.
9 ש : אה, את חושבת שהוא מצטט את השב"כ?
10 ת : זה מה שכתוב, הוא אומר : "ברגע שמעמידים אותה..."
11 ש : הוא מסכים לדברי המדינה, הוא לא העלה את הטענה, אבל עוה"ד שלך לא העלה את
12 הטענה שאת מעלה ולא הטיל דופי, אלא אימץ את מה שהמדינה אומרת,
13 עו"ד בומבך : מה התכלית של זה?
14 כבי' השופט : אדוני, זה כבר פרשנות של הפרוטוקולים, בוא תשאל אותה עובדות אדוני.
15 עו"ד ז. ליאונד : את ציינת בתצהיר שלך או בכל החקירות שלך, שלא היית משבשת חקירה ואח"כ
16 את אמרת, תשמע, אחד הדברים שבהם התרשל בלאו שהוא לא סיפר לך שיש חקירה, נכון?
17 ת : אמרתי את זה.
18 ש : אמרת את זה נכון?
19 ת : נכון.
20 ש : ואם הוא היה מספר לך שיש חקירה אז מה היית עושה?
21 ת : מתייעצת, דואגת ליעוץ משפטי ומשמידה את המסמכים שברשותי.
22 ש : ומשמידה?
23 ת : כנראה שכן.
24 ש : היית משמידה?
25 ת : אם.
26 ש : אז היית משמידה את המסמכים. היית משמידה את המסמכים?
27 ת : שוב, אם. מאחר שאורי מעולם לא סיפר לי שיש חקירה, אז אני לא יכולה להגיד לך מה הייתי
28 עושה. אני מניחה שהייתי נעזרת ביעוץ משפטי והייתי נוהגת בהתאם למה שהיעוץ המשפטי
29 היה מייעץ לי. אני מעריכה שזה היה להשמיד את המסמכים, אבל שוב, זה היפותטי לחלוטין.
30 ש : ואם היו מזמינים אותך היית לוקחת בחשבון,
31 עו"ד בומבך : אני מתנגד אדוני, אני מתנגד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : תראה, אי אפשר להתנגד למה שהיא טוענת בתביעה. היא טוענת בתביעה שהוא לא
2 סיפר לה כי היא היתה יכולה להשמיד מסמכים וזה מה שהיא אומרת. אז עכשיו אני
3 מופסק כל דקה בהתנגדויות,
4 כב' השופט : כן, אם היא אומרת את זה בתביעה אז אי אפשר להתנגד.
5 עו"ד ז. ליאונד : מה זה, זה מה שהיא עכשיו אומרת בעדות כבודו.
6 עו"ד בומבך : טוב,
7 כב' השופט : אבל זה נאמר בתביעה אדוני.
8 עו"ד ז. ליאונד : כבודו,
9 כב' השופט : ימשיך אדוני.
10 עו"ד ז. ליאונד : לא, אבל בוא נזכור, כל התביעה היפותטית, הרי מה היא אומרת, אם לא היה פרסום
11 ויזואלי לא היתה תביעה בכלל.
12 ת : לא היה היפותטי בכלל,
13 עו"ד בומבך : שמעתי מה היא אמרה?
14 עו"ד ז. ליאונד : כל התצהיר שלה זה היפותטי. גם התצהיר שלך היפותטי וגם מה שהכנסת בתצהיר
15 היפותטי.
16 ת : וגם ה- 5 שנים אחרונות שנלקחו מחיי הן גם היפותטיות?
17 כב' השופט : אדוני, רצוי להיצמד לעובדות ולא, אבל את השאלה הזאת אתה יכול לשאול.
18 עו"ד ז. ליאונד : אבל היא שואלת, הטענה שלה היפותטית. היא אומרת, תשמע, אם היו אומרים לי,
19 כב' השופט : אדוני, אם זה כתוב אז תשאל,
20 עו"ד ז. ליאונד : הייתי מנפצת.
21 כב' השופט : אם זה כתוב אז תשאל.
22 עו"ד ז. ליאונד : זה לא כתוב אז בוא נשמע את זה מפיה,
23 כב' השופט : מי אמר שזה לא כתוב?
24 עו"ד ז. ליאונד : קטע מס' 5, בוא נשמע את זה ממנה.
25 כב' השופט : איזה סעיף?
26 עו"ד ז. ליאונד : קטע מספר, נשמע מה שהיא אומרת בכתבה בעצמה,
27 כב' השופט : אמרת שזה כתוב בתביעה לפני דקה.
28 עו"ד ז. ליאונד : שניה.
29 עו"ד רונן : הכתבה הכי חשובה היום זה המסמך שלא גולה עד היום, רביד דרוקר ערוץ 10,
30 עו"ד ז. ליאונד : זה לא רביד דרוקר מעיד שם, מי שמעיד שם זה גברת קס.
31 עו"ד רונן : לא, בסדר, אבל זה היה כל-כך חשוב שזה לא גולה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבך : זה פשוט היכה אותם בתדהמה ורק עכשיו הם צירפו את זה, הם לא ידעו על זה, לא
2 יכלו בחקירה ודרישה,
3 עו"ד ז. ליאונד : המושבעים לא הגיעו,
4 עו"ד בומבך : זה כרגע קורה,
5 עו"ד ז. ליאונד : מר בומבך, המושבעים לא הגיעו, על מי אתה עושה רושם באמת?
6 כב' השופט : אדוני, עזוב את זה, יש את זה בתביעה, תפנה לתביעה.
7 עו"ד ז. ליאונד : בוא נשמע את זה שניה.
8 (ההקלטה מושמעת לעדה)
9
10 עו"ד בומבך : אני לא מבין, זה עכשיו פרשנות של-, שגם את זה מכניסים? למה את זה לא,
11 עו"ד ז. ליאונד : כבודו, אי אפשר ככה, אי אפשר ככה.
12 עו"ד בומבך : מה שאני מסכים עם חברי, שאי אפשר ככה. אי אפשר לא לגלות מסמכים, להגיד
13 ששואלים אותה על שאלה,
14 עו"ד ז. ליאונד : אבל היא הודתה בזה לפני שהקרנו את זה, על מה אתה מדבר?
15 עו"ד בומבך : אם שיבוש הליכי חקירה כן או לא,
16 עו"ד ז. ליאונד : היא הודתה בזה, היא אמרה שהיא היתה משבשת ואח"כ היא התחילה לחזור בה
17 ואז נאלצנו,
18 כב' השופט : אמרת שזה בתביעה, תראה את זה בתביעה.
19 עו"ד ז. ליאונד : מה?
20 כב' השופט : אני לא רוצה, תראה את זה בתביעה, אמרת שזה כתוב בתביעה.
21 עו"ד ז. ליאונד : בתצהיר שלה.
22 כב' השופט : לא, שהיא היתה משמידה את המסמכים, איפה זה כתוב?
23 עו"ד ז. ליאונד : הנה, היא אומרת ככה, הוא היה צריך להודיע לי ובגלל זה, הוא לא הודיע לי נתפסתי.
24 מה זה אומר? שאלתי אותה מה הכוונה? היא אמרה מה הכוונה, היא אמרה מה
25 הכוונה, הייתי משמידה הכל.
26 כב' השופט : כן, אז בואו נתקדם הלאה. אם היא אמרה,
27 עו"ד ז. ליאונד : בוודאי שהיא אמרה. לא רק זה,
28 ת : גם אמרתי שהייתי נעזרת ביעוץ משפטי, מה שלא היה לי בתשאל הראשוני שלי בשב"כ ומה
29 שכן היה לאורי.
30 **ש : תגיד,**
31 עו"ד בומבך : גם היא היתה עושה מה שהייעוץ המשפטי שלה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : כן, בוודאי, ואז מה, אני רוצה להבין, אם היית נערכת מראש לחקירה בשב"כ זה היה
2 מעלים את פלטי שיחות הטלפון ביניכם? השמדת את הכל, פלטי הטלפון שלך שאנחנו
3 הוצאנו אותם פה, זה היה מעלים אותם?
4 ת : מה הקשר? זה לא היה מעלים אותם, אבל מה הקשר?
5 ש : אין קשר. הבנתי. את יכולת להעלים את פלטי הטלפון ששוחחתם ביניכם כל התקופה
6 הזאת?
7 ת : לא, אני לא יכולה להעלים את פלטי הטלפון.
8 ש : לא יכולה. בסדר. עכשיו תגידי לי משהו אחר, את הרי יודעת טוב מאוד ואת אמרת לו בעצם,
9 לא פה במשפט,
10 כב' השופט : מי זה לו?
11 עו"ד ז. ליאונד : למר בלאו. כשהתייחסת אליו את אמרת לו שאת, היום את באה אליו בטענות, אבל
12 את ידעת את האמת, שאת באמת לא יכולה לבוא אליו בטענות משום שאם הוא היה
13 עושה את זה ומן הסתם כשיש חקירה כבר, שהוא יודע שיש חקירה הוא בהאזנה,
14 הוא במעקב, הוא יעשה שיבוש הליכים ורק יחמיר את המצב שלך ואת המצב שלו
15 כשהוא לא ימסור כלום, את זה ידעת נכון?
16 ת : ממש לא.
17 ש : ממש לא. אז אני רוצה,
18 ת : אוקיי, אז אם אתה רוצה להתייחס לעניין הזה,
19 ש : לא אין לך מה להתייחס,
20 עו"ד בומבך : רגע, היא רוצה לענות, בוא תן לה לענות.
21 עו"ד ז. ליאונד : אמרת ממש לא ואני רוצה,
22 ת : אתה שואל או שאתה מצהיר הצהרות?
23 ש : אני רוצה לקרוא לבית המשפט את מה שאמרת בזמן אמת.
24 עו"ד בומבך : אדוני, אני מבקש שיאפשרו לה להמשיך את התשובה. היא אמרה ממש לא והיא
25 רוצה להמשיך ואני מבקש,
26 עו"ד ז. ליאונד : זהו, הוא רוצה לתקן את השאלה, את התשובה.
27 עו"ד בומבך : אני לא רוצה לתקן דבר, היא אמרה אבל אני רוצה להמשיך,
28 עו"ד ז. ליאונד : היא אמרה "ממש לא" בצורה הכי נחרצת כמו שהיא עושה פה כל היום.
29 עו"ד בומבך : תן לה להשלים.
30 ת : אני ממש לא ידעתי שמדובר בשיבוש הליכים והרבה מאוד דברים שהתגלו לי בדיעבד רק
31 אחרי התשאול שלי בשב"כ והחקירות שלי במשטרה, הבנתי איזה דברים נעשו מול אורי שלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 לא היה מושג לגביהם ואורי יכול היה למצוא אלף ואחת דרכים שאינן כרוכות בטלפון ישיר
2 ממנו אלי לעדכן אותי שמהו קורה.
3 עו"ד ז. ליאונד : אז ז"א לשבש חקירה?
4 ת : עוד לפני שזה בכלל הוגדרה חקירה,
5 ש : **ברגע שפונים,**
6 ת : בפניות הראשונות לאורי הוא יכול היה ליצור איתי קשר, לעדכן אותי שמהו נבדק הרבה
7 לפני שזה בכלל הוגדר חקירה ולפיכך גם לא היה נחשב שיבוש חקירה.
8 ש : **את זוכרת מה היתה השאלה שלי? קודם כל את יודעת ששיבוש זה לא רק חקירה קיימת,**
9 **אלא גם חקירה צפויה, את יודעת את זה, את יודעת את החוק?**
10 ת : אני לא יודעת את החוק,
11 ש : **אז לא ידעת, אבל עכשיו לפני שהגשת את התביעה התייעצת על החוק? את יודעת שגם**
12 **כשאתה יודע שיש חקירה צפויה ואתה עושה צעדים כדי לסכל אותה, זה שיבוש הליכים?**
13 ת : עוד הרבה לפני,
14 ש : **לא, לא, את צריכה לענות לשאלה שלי, אני לא מוכן שתהיינה כאן תשובות,**
15 ת : אני לא מכירה את החוק,
16 כב' השופט : היא לא צריכה לענות תשובות על החוק אדוני.
17 ת : אני לא מכירה את החוק של שיבוש הליכים.
18 עו"ד ז. ליאונד : אבל היא לא יכולה להגיש לפני שהיתה חקירה,
19 ת : אוקיי, אבל אני יכולה,
20 ש : **היא אומרת שיש חקירה צפויה ואתה עושה פעולות, אז זה כבר שיבוש.**
21 כב' השופט : כן, אתה לא יכול לשאול אותה מה החוק אומר אדוני, היא לא משפטנית.
22 עו"ד ז. ליאונד : אני לא אמרתי שהיא יודעת, אני שאלתי.
23 ת : אז אני לא מכירה את החוק,
24 ש : **היא אמרה שהיא הלכה ליעוץ משפטי לפני התביעה, זה מה ששאלתי, אז היא לא ידעה,**
25 **עכשיו היא ידעה. אז אחרי שהיית מתייעצת, את הרי כבר שמענו מה היית עושה, עכשיו**
26 **אני אגיד לך מה את אמרת בזמן אמת או לפני שהגשת את התביעה. את לפני שהגשת את**
27 **התביעה אמרת דברים אחרים לגמרי על אורי בלאו, לא באת אליו בשום טענה ואני רוצה**
28 **להקריא לך את הדברים: "אני גם לא יודעת..."**
29 עו"ד בומבך : מאיפה אתה מקריא?
30 עו"ד ז. ליאונד : אני מקריא מנספח 18 לתיק המוצגים, הכתבה שלך בידיעות אחרונות, לכבודו יש
31 את זה, יש את הכתבה בידיעות: לאדוני אין את זה, אני יכול להראות פה, זה נמצא
32 פה. חוץ מזה, זה שני עמודים לפני הסוף למטה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד בומבך : אדוני אני רק רוצה להדגיש שאין כזו פרוצדורה יותר של גילוי מסמכים, זה פשוט
2 המוסד הזה כנראה מת במשפט הזה.
- 3 כב' השופט : אדוני, כבר דנו בזה,
4 עו"ד בומבך : לא, אפשר לשאול אותה על הכל, לא צריך לגלות.
5 עו"ד ז. ליאונד : היו החלטות, אתה יכול להגיש ערעור, אתה יכול להגיש ערעור.
6 עו"ד בומבך : לא, אני למדתי,
7 כב' השופט : אדוני, כבר דנו בזה וכבר אמרתי שעל דברים שהיא אמרה,
8 עו"ד בומבך : לא צריך לגלות אותם.
9 כב' השופט : אפשר לשאול אותה, אפשר לשאול אותה ואין פה שום הפתעה בכתבה הזאת שהיא
10 מתראיינת.
- 11 עו"ד ז. ליאונד : כן, שהיא האזינה ואני מרגלת, לא רק זה, היא קודם העידה שהיא הופיעה על השער
12 של ידיעות, אם תפסיקו להתנגד אז נוכל לשאול את השאלה גם,
13 עו"ד בומבך : נפסיק להתנגד. הנה הפסקנו.
14 עו"ד ז. ליאונד : אתה מבטיח?
15 עו"ד בומבך : כן.
16 עו"ד ז. ליאונד : עכשיו נרגעתי. את אומרת : "אני גם יודעת עד כמה אני לא יכולה לבוא אליו בטענות,
17 הוא היה במלכוד, האזינו לו, עקבו אחרי אנשים שהוא דיבר איתם. אם היה מתקשר
18 לספר לי זה אולי היה מביא אותו לכתב אישום של שיבוש הליכים", זה דברים שאת
19 אמרת, נכון, זה לא המצאה של הכתבת? גברת קס אני מחכה, בית המשפט מחכה
20 עדיין לתשובה ממך.
21 עו"ד רוני : רק תפנה אותה לעמוד,
22 עו"ד ז. ליאונד : אל תפריע, אל תגידי לי למה להפנות אותה, שתענה על השאלות לשם שינוי הגיע הזמן.
23 כב' השופט : מספיק.
24 עו"ד רוני : את בית משפט הפנית אז למה אותנו לא?
25 ת : מצאתי, מצאתי. אפשר גם להתייחס,
26 עו"ד ז. ליאונד : את אמרת את זה? לא, אי אפשר להתייחס לכולם.
27 כב' שופט : אדוני תן לה לענות.
28 ת : אבל הדברים,
29 עו"ד ז. ליאונד : תעני על השאלה.
30 ת : אמרתי את הדברים אבל שוב,
31 ש : אמרת את הדברים, תודה.
32 כב' השופט : אדוני תן לה לענות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: צריך לראות את הקונטקסט שלהם ומה שאמרת גם קודם. אני חושבת שהארץ היו צריכים
2 למצוא מנגנון לידע אותי שהשב"כ חוקר בכזאת עוצמה את הסיפור.
3 עו"ד ז. ליאונד: ז"א לשבש, בשיטתך לשבש בצורה שתערים על השב"כ נכון?
4 ת: זה הפרשנות שאתה נותן לזה.
5 ש: אני שואל אותך מה הפרשנות שלך,
6 ת: כי אני,
7 ש: את אומרת לשבש כדי שלא ידעו.
8 ת: אני לא מגדירה עדכון של מקור על-ידי עיתונאי כשמתנהלת חקירה בצורה כזאת אינטנסיבית
9 כשיבוש, מהסיבה הפשוטה שאני לא יודעת מהי ההגדרה בחוק של שיבוש. אני חושבת
10 שהמחויבות האזרחית והמוסרית של עיתונאי כלפי המקור שלו, זה לעדכן אותו שמתנהלת
11 חקירה בהיקף כזה ועוד יותר, אפילו לפני כן, גם אם הוא לא יודע מה היקף החקירה, למשל
12 כשעופר קול מתקשר אליו ואומר לו בוא תחזיר את המסמכים, כבר אז הוא יודע שמהו,
13 שהוא נמצא תחת פוקוס רציני של המערכת וגם בנקודה הזאת הוא לא עדכן אותי. עוד הרבה
14 לפני שהיתה חקירה שאפשר היה תיאורטית לשבש, אני לא ידעתי שהוא נמצא בכזה פיקוח
15 ובכזאת תשומת לב של המערכת.
16 ש: אז למה אמרת את כל הדברים האלה, הרי אמרת דברים מאוד ברורים ואת אישרת שאלה
17 הדברים שאמרת, אז בעצם את רוצה שבעצם השיבוש יהיה כזה מתוחכם שיערים על
18 השב"כ?
19 ת: אתה קורא לזה, אני לא קוראת לזה שיבוש ואני מעולם לא רציתי לעודד מישהו לשבש
20 הליכים פליליים.
21 ש: אבל לספר לך על החקירה רצית?
22 ת: אני חושבת שזה היה הדבר הנכון לעשות.
23 ש: שאלתי אותך,
24 ת: אתה קורא לזה שיבוש, אני לא מכירה את החוק כדי להגדיר את זה שיבוש.
25 ש: לספר לך את החקירה צריך, זה מה שהיה צריך לעשות, לספר לך על החקירה?
26 ת: כן.
27 ש: ואז מה את היית אומרת לו, שאת שורפת את המסמכים?
28 ת: ואז הייתי לוקחת עו"ד,
29 ש: ושורפת את המסמכים?
30 ת: ודואגת לעצמי באיזשהו אופן.
31 ש: מה, לשרוף את המסמכים?
32 ת: אולי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: ואז מבחינתך הוא לא עבר עבירת שיבוש אם הוא עשה את הדברים הלאה?
2 ת: אני לא יכולה להתייחס למה היא עבירת שיבוש.
3 כב' השופט: לא לענות על זה.
4 עו"ד בומבך: שאלה משפטית.
5 כב' השופט: אתה לא היית פה איך אתה יודע?
6 עו"ד בומבך: אני יודע, אני שומע, אם היא צריכה לבוא ולהגיד אם זה שיבוש או לא.
7 עו"ד ז. ליאונד: כבודו, זה מדגם למה שחבריי עושים פה, פשוט לא מאפשרים לקבל את התשובות
8 על השאלות הנכונות.
9 כב' השופט: כן, בואו נתקדם.
10 עו"ד ז. ליאונד: בדיון ב- 26.1.10 כבר היה לך ייצוג משפטי נכון?
11 ת: כן.
12 ש: הו, סוף סוף תשובה.
13 ת: אני עניתי גם קודם והערה הזאת לא במקומה.
14 ש: סוף סוף תשובה לעניין.
15 עו"ד בומבך: אדוני אפשר בלי ציונים לעדה, זה לא תורם להתנהלות כאן.
16 עו"ד ז. ליאונד: וכך טען ב"כ קס, עוה"ד שלך טוען ככה,
17 עו"ד בומבך: איזה נספח רק?
18 דובר: 15 לבלאו.
19 עו"ד בומבך: 15 לבלאו. יש לך את זה,
20 עו"ד ז. ליאונד: הוא אומר סיפור אחר לגמרי מסיפור ההשמדה שלך, הוא מספר ככה: "אין לי ספק,
21 הוא אומר, ואני אומר, כלשונו, אין ספק...", אדוני ראה איפה זה?
22 כב' השופט: איזה שורה?
23 עו"ד בומבך: אולי תתחיל לפני ה"אין ספק" בשתי המילים "ואני אומר...".
24 כב' השופט: אני זה לא היא?
25 עו"ד בומבך: אני זה היא?
26 עו"ד ז. ליאונד: בסדר, הבנתי, אנחנו באמת לומדים דברים חדשים היום, אתה צודק. הפרקליט זה
27 לא היא והיא זה לא הפרקליט.
28 עו"ד בומבך: מה שהוא אומר בדיון מעצרים אדוני,
29 עו"ד ז. ליאונד: זה מעצרים?
30 עו"ד בומבך: הוא מדגיש ואומר: "אני אומר".
31 ת: זה טעות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : שורה 31 כבודו : "אני אומר אין ספק...", כבודו יראה, הרי שם שלא כמו פה שרוצים
2 לתבוע ולהאשים את כולם,
3 ת : לא את כולם, לא את כולם, אנשים מאוד ספציפיים.
4 עו"ד ז. ליאונד : כבודו, אני מבקש לרסן את העדה.
5 עו"ד בומבך : למה? היא פשוט מדייקת, היא לא מאשימה את כולם.
6 עו"ד ז. ליאונד : שתדייק במקום אחר. "אין ספק, לאור התנהגותה בחקירה עכשיו, שאם היו מגיעים
7 אליה בנובמבר 2008 גם היתה מודה", ז"א האיש יש לו פרופיל סיפור אחר לגמרי
8 בזמן אמת לגמרי, הוא אומר ככה : "היא לכאורה מבחינתה, וזה העיקר כבודו, לא
9 יעזור לחברתי המשחקים זה לא היא זה פרקליטה, מבחינתה הפרסום נעשה
10 ומטרתה הושגה והדברים הסתיימו ולא היתה לה כוונה להסתיר את הדברים". זה
11 בדיוק מה שהיא אמרה בזמן שכבר היה לה יעוץ משפטי וכשהפנו אותה. היא אמרה,
12 לא, לא הייתי משבשת, אני לא משבשת, אני לא עושה שום שיבושים. גם אם היו
13 פונים אלי ב- 2008 מיד אחרי הכתבה, לא אחרי שנה וחצי, גם אז אני הייתי מיד
14 מודה,
15 כבי' השופט : זה לא היא אמרה,
16 עו"ד בומבך : כן, אבל זה לא משנה, פה היא אומרת,
17 עו"ד ז. ליאונד : זה הפרקליט שלה אומר את זה.
18 עו"ד בומבך : לא, אבל פה היא אומרת מה היה קורה אם השב"כ היה מגיע אליה. הוא מדבר על
19 מה היה קורה אם בלאו היה מגיע אליה. זה שני דברים שונים, זה שני דברים שונים.
20 עו"ד ז. ליאונד : סליחה, זה עוה"ד שלה אומר את זה כבודו.
21 כבי' השופט : אוקיי, אז זה עוה"ד שלה אמר,
22 עו"ד בומבך : כן, זה משהו אחר.
23 עו"ד ז. ליאונד : אם עוה"ד, היא נמצאת באולם, עוה"ד טוען טענות בשמה בערכאה שיפוטית, הוא
24 יכול לבוא היום בערכאה שיפוטית אחרת ולטעון סיפור אחר ולהתאים את זה, כי
25 היום יש לו תביעה נזיקין,
26 עו"ד בומבך : אדוני, אני לא מבין את השאלה, מה השאלה לעדה?
27 עו"ד ז. ליאונד : והוא רוצה להתאים את העובדות כך שיתדרו.
28 כבי' השופט : מה השאלה?
29 עו"ד ז. ליאונד : יש פה טענה שהיא סותרת את הטענה שלה.
30 כבי' השופט : מה השאלה?
31 עו"ד ז. ליאונד : אני שואל אותה, נכון שהטענה שאת מעלה עכשיו נסתרת על-ידי הדברים הכתובים:

בית המשפט המחזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 כב' השופט : לא, זו לא שאלה לעדה, את זה תטען בסיכומים, מה אתה שואל את העדה? מה אתה
2 רוצה לשאול אותה?
3 עו"ד ז. ליאונד : האם מה שהוא אמר כאן זה נכון?
4 ת : אני לא מתיימרת לדבר בשמו, אבל שוב, אם היו מגיעים אלי בנובמבר 2008, אתה יודע
5 מגיעים אלי זה אמירה מאוד מאוד כללית, אני לא יודעת מה זה היה אם היו מגיעים אלי, אם
6 השב"כ היה מתקשר אלי, אם השב"כ היה פורץ אלי הביתה באמצע הלילה, אני לא יודעת מה
7 זה מגיעים אלי בשלב הזה וכנראה שהייתי מתוודע כי כנראה שגם אז הייתי מפחדת מהם.
8 ש : **יפה, כי את אומרת: "לכאורה, אני מתייחס להמשך, מבחינתה המניע נגמר, מבחינתה**
9 **הפרסום נעשה ומטרתה הושגה והדברים הסתיימו ולא היתה לי כל כוונה להסתיר את**
10 **הדברים", זה מה שאת אומרת, זה נכון או לא נכון?**
11 ת : לא, זה מה שהוא אומר.
12 ש : **אבל זה נכון או לא נכון? אני יודע שזה הוא אומר, הוא אומר את זה מפיך כשאת באולם.**
13 ת : אם היו מגיעים אלי בנובמבר 2008 כנראה, אני מודה, כי כנראה הייתי מפחדת מהם כבר אז.
14 ש : **אז מתי היית משבשת, בנובמבר 2008,**
15 ת : אתה שוב מנסה להכניס אותי לעניין השיבוש כשאני אומרת לך פעם אחר פעם שאני לא יכולה
16 להתייחס למהלכים שמוגדרים שיבוש על-פי חוק.
17 ש : **מתי היית משמידה, עזבי עכשיו את המילים הגבוהות שאת יודעת שאת לא מבינה, בפירוק**
18 **מחשבים את מבינה, נכון? העדת על זה ואמרת שאת תפרקי את המחשב, לא שיבוש, מתי**
19 **היית מפרקת את המחשב, לפני נובמבר?**
20 ת : הייתי מפרקת את המחשב ברגע שהיה לי יעוץ משפטי.
21 ש : **הבנתי. ואת יוצאת מהנחה שהיעוץ המשפטי היה אומר לך לפרק את המחשב? הבנתי.**
22 עו"ד רונן : היא לא ענתה על זה.
23 ת : סליחה משכתי בכתפי וזה לא נכנס להקלטה. אני יוצאת מנקודת הנחה שהיעוץ המשפטי
24 היה אומר לי לעשות את מה שהיה רלוונטי ואולי, אם הוא היה אומר לי לא להשמיד את
25 המחשב אז לא הייתי עושה את זה, אמרתי את זה כי זה נראה לי כמו האינסטינקט הראשוני
26 לעשות. אם היעוץ המשפטי הצמוד היה אומר לי משהו אחר, אז הייתי עושה משהו אחר.
27 יעוץ משפטי צמוד לא היה לי בשום שלב של ההליך הזה, רק אחרי החקירות, רק כשכבר
28 הייתי על סף כתב אישום היה לי יעוץ משפטי, מה שאי אפשר לטעון לגבי הלקוח שלך.
29 עו"ד ז. ליאונד : כן, אבל אני רוצה להגיד לך שאת בשנת 2011 כבר היית עם יעוץ משפטי,
30 גם הייתי שנה במעצר בית.
31 ש : **ב-2010, אז היית שנה במעצר בית, אבל היית עם יעוץ משפטי.**
32 ת : אני מאחלת לך שנה במעצר בית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: תודה שאת מאחלת לנו את זה, זה יפה.
- 2 ת: לא, הקלות שבה אתה מתייחס לפרק הזמן הזה,
- 3 ש: אני ממש לא, אני ממש לא,
- 4 ת: "אז היית שנה במעצר בית", את זה אתה אמרת.
- 5 ש: אני ממש לא חושב כך, אני לא אמרתי שאני מקל ראש במה שאת עברת, ממש לא.
- 6 ת: clearly אתה כן, אבל אוקיי, לשאלתך,
- 7 ש: לא, אז את טועה.
- 8 ת: ב-2010 היה לי יעוץ משפטי.
- 9 ש: ב-2010 היה לך יעוץ משפטי, והיעוץ המשפטי, אחרי היעוץ המשפטי, את אומרת, הוא
- 10 אומר באמצעותך, שמבחינתך הפרסום נעשה והמטרה הושגה, אבל אז זה כבר היה אחרי
- 11 היעוץ, כבר התייעצת והמטרה הושגה,
- 12 ת: המטרה,
- 13 ש: הוא אומר שזה מה שהוא היה עושה והוא לא מזכיר מילה וחצי מילה על השמדת המסמכים,
- 14 ת: המטרה הושגה כי המסמכים נמסרו לטובת פרסום כתבות על בסיסם, אז כן, המטרה הושגה.
- 15 ש: זה מה שכתוב?
- 16 ת: "מבחינתה הפרסום נעשה ומטרתה הושגה", כן זה מה שכתוב.
- 17 ש: מה היתה המטרה את זוכרת?
- 18 ת: לפרסם כתבות על בסיס המסמכים, לא נתתי את זה לאורי כדי לשחק קלפים.
- 19 ש: כשפנו אל בלאו, את האמירה הזאת שקודם ציטטנו משנת 2010, שלא היתה לך כוונה
- 20 להסתיר, את חזרת בך ממנה באיזשהו שלב או שכאן בדיון, לפני כן את חזרת בה ממנה
- 21 בהליך כלשהו?
- 22 ת: מאמירה שלא היתה לי כוונה להסתיר?
- 23 ש: כן.
- 24 ת: תשמע, אני לא יצאתי בראש חוצות עם זה שאני המקור של הסיפור,
- 25 ש: לא זה מה ששאלתי, שאלתי אם חזרת,
- 26 ת: אז כן היתה לי כוונה להסתיר שאני המקור של הכתבות.
- 27 ש: לא זה מה ששאלתי,
- 28 ת: מה שאלתי?
- 29 ש: אני שאלתי האם היתה לך, האם באיזשהו מקום את חזרת בך מהאמירה הזאת, שלא היתה
- 30 לך כל כוונה להסתיר את הדברים, האם אחרי האמירה הזאת ב-2010 חזרת בך מזה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: כשאתה אומר את הדברים, אז אני אומרת שהדברים כפי שאני מבינה אותם, זה שהכוונה
2 שלי, כאילו שההתייחסות לזה שאני המקור היא לא משהו שרציתי שיתגלה. ככה אני מבינה
3 את הדברים.
- 4 ש: **אז לא חזרת או כן חזרת בך?**
5 ת: בנובמבר אני לא זוכרת,
- 6 ש: **מה השאלה, האם חזרת בך או לא, זה דבר מאוד מהותי?**
7 ת: אני לא זוכרת כל דבר שעשיתי במהלך ההליך הפלילי שלי, או כל דבר שאמרתי במהלך ההליך
8 הפלילי שלי.
- 9 ש: **לא, אבל תראי, יש פה אמירה מאוד מהותית,**
10 ת: היו לי עשרות דיונים בהליך הפלילי.
- 11 ש: **יש פה אמירה מאוד מהותית שהדברים הסתיימו, המטרה הושגה, לא היתה לי כל כוונה
12 להסתיר את הדברים. האם מהדבר הזה, שזאת אמירה מאוד מאוד משמעותית, האם
13 באיזשהו מקום אח"כ חזרת בך ממנה, באיזשהו הליך משפטי אחר?**
14 ת: ואני אומרת לך שאני לא זוכרת כי היו לי עשרות דיונים מאז.
- 15 ש: **שיבוש חקירה, את חושבת שכאשר בא איש השב"כ ואומר לבלאו, שמציע לו פתרון להשמיד
16 מסמכים, אומר לו: "לא, אני רוצה את כל המסמכים, אתה לא יכול להשמיד שום מסמך",
17 אז את חושבת שבלאו, למרות האמירה הזאת של השב"כ, יכול היה להשמיד?**
18 ת: אני לא יודעת מה אורי יכול היה ולא יכול היה לעשות לאור האמירה הזאת של השב"כ, אתה
19 שוב מנסה לגרום לי להתייחס לשיבוש כשאין לי מושג מה זה שיבוש ואני חושבת שמה שאורי
20 היה יכול וצריך לעשות עם המסמכים, זה מה שהייעוץ המשפטי שלו אמר לו. זה לא קשור
21 למה שהוא יכול וצריך לעשות מולי.
- 22 ש: **ז"א אני מדבר לא על שיבוש, אני מדבר על השמדה, פה מדובר על השמדה.**
23 ת: השמדה זה לשיקול דעתו של אורי מה לעשות איתה.
- 24 ש: **לשיקול דעתו?**
25 ת: תשמע, אני לא יכולה להתייחס למה אורי היה יכול וצריך לעשות עם חומר שברשותו,
26 ש: **אבל את חושבת שעיתונאי בישראל,**
27 ת: אני יודעת מה אני באה ואומרת כאן היום, מה אורי היה יכול וצריך לעשות מולי, לא עם
28 המסמכים. המסמכים מרגע שנתתי לו אותם אז כבר אין לי שליטה עליהם.
- 29 ש: **כן, אבל את אומרת, את אומרת הרי שהוא היה צריך להודיע לך כדי שאת תוכלי להשמיד
30 או לשקול להשמיד. עכשיו אני מדבר על אורי עצמו שאומרים לו אתה לא משמיד, האם את
31 חושבת שעיתונאי בישראל שהשב"כ אומר לו אתה לא יכול להשמיד מסמכים סודיים, צריך
32 להפר את ההוראה של השב"כ, זו השאלה?**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: אני חושבת שעיתונאי בישראל צריך להביא בחשבון מכלול של דברים חוץ מההוראה
2 הנקודתית הזאת של השב"כ, כי היא לא מצויה מחוץ להקשר מסוים.
- 3 ש: **השאלה שלי פשוטה, זה כן או לא?**
- 4 ת: זו התשובה שלי, התשובה שלי,
- 5 ש: **אז אני מבקש שתיתני לי תשובה לשאלה, האם הוא צריך להתעלם כעיתונאי ולהשמיד?**
- 6 ת: אבל השאלה היא לא כל-כך פשוטה, כי הנחיה של שב"כ לא ניתנת משמים, היא ניתנת
7 בקונטקסט מסוים ויש דברים נוספים שצריך להתחשב בהם.
- 8 ש: **אם השב"כ היה אומר לך לא להשמיד, היית משמידה?**
- 9 ת: אם השב"כ היה אומר לי לא להשמיד, כנראה שלא הייתי משמידה. אני לא מתימרת לדבר
10 בשם אורי או בשם כל עיתונאי אחר.
- 11 ש: **הבנתי. את ראית את ההסכם שאורי נאלץ להגיע עם השב"כ נכון?**
- 12 ת: הלב נשבר. כן, ראיתי את ההסכם.
- 13 ש: **סליחה?**
- 14 ת: ראיתי אתה הסכם באיחור.
- 15 ש: **את קראת את התצהיר שלו?**
- 16 ת: קראתי את התצהיר של אורי.
- 17 ש: **בתצהיר שלו הוא מספר שהיה מו"מ עם רשויות החקירה,**
- 18 ת: נכון.
- 19 ש: **כשהמטרה שלו היתה לשמור על המקור והוא אכן שמר עליו,**
- 20 ת: כן?
- 21 ש: **כן. והגיע להסכם שבעצם נועד להציל אותך, את קראת את הטיטות של המו"מ שהוחלפו**
22 **והניסיון לשנות אותן?**
- 23 עו"ד בומבך: סליחה, אני אבקש לקבל את הטיטות המקורית ולא את הצילום, אנחנו היינו רוצים
24 לקבל את זה לידינו, באמת את הטיטות המקורית שהוחלפה, הטיטות המקוריות
25 שהוחלפו. זה אדוני מה שקיבלנו, יש לנו טיטות אחת, אנחנו רוצים לקבל את כל
26 הטיטות,
- 27 עו"ד ז. ליאונד: מה ז"א? זו הטיטות.
- 28 עו"ד בומבך: וגם לקבל את המקור שלהן, אנחנו רוצים לקרוא אותן, לראות אותן.
- 29 עו"ד ז. ליאונד: אני לא מבין מה,
- 30 עו"ד בומבך: אני מעוניין לראות אותן. זה גם מסמך שלא היה בגילוי, מסמך שראינו אותו רק ממש
31 לאחרונה, חברי צירף אותו כמובן ללא רשות, ללא אישור, אבל לפחות אנחנו רוצים
32 לראות את הטיטות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 כב' השופט : יש לכם מקור אדוני?
2 עו"ד ז. ליאונד : אני אשאל, המקור ישנו? אני מבין, כך אני מבין, שזה בעצם ממדיה דיגיטאלית לא?
3 כב' השופט : תבדקו את זה ר-,
4 עו"ד ז. ליאונד : טוב, יבדקו את זה במשרד,
5 כב' השופט : תבדקו אם יש כמה טיוטות.
6 עו"ד ז. ליאונד : עו"ד מוזר העיד על זה ונתן תצהיר בעניין. אני פשוט מנסה להציע, הוא הרי יבוא
7 להיחקר,
8 עו"ד בומבך : אני רוצה לקבל את זה מבעוד מועד,
9 עו"ד ז. ליאונד : חברי יוכל לשאול אותו.
10 כב' השופט : תבדקו את זה עד הדיון הבא אדוני, עד מחרתיים לא מחר. תבוא עם תשובה.
11 עו"ד ז. ליאונד : בסדר. האם את ידעת שלפני שאורי בלאו הגיע להסכם הזה עם השב"כ, דרשו ממנו,
12 אחרי שנכשלה בעצם החקירה להגיע אל המקור על יסוד המסמכים שפורסמו
13 בעיתון, דרשו ממנו דרישה חסרת תקדים בישראל להביא את כל המסמכים
14 הצבאיים שיש בידיו, בלי קשר לקס, הרי הם לא ידעו על קס, ביקשו את כל
15 המסמכים שיש לו אחרת הוא יועמד לדין על החזקת מסמכים סודיים וינקטו הליכי
16 חקירה אגרסיביים שבטח לא היו מועילים גם לך, את יודעת שזאת היתה הדרישה
17 של השב"כ נכון?
18 ת : זה דברים שאני גיליתי עמוק בתוך התהליך הפלילי שלי. אני לא ידעתי עליהם כשאני הגעתי
19 לשב"כ לתשאול והם נודעו לי רק בשלבים מקדמיים של ההליך הפלילי שלי.
20 ש : את קראת מן הסתם את הדברים של עו"ד פלדמן שייצג אותך נכון? עו"ד פלדמן ייצג אותך
21 נכון?
22 ת : אכן ייצג אותי כן.
23 ש : קראת את הדברים שלו פה בראיון לגלובס שהוא אומר, שלמיטב ידיעתו זו פעם ראשונה
24 שנפתחה חקירה נגד עיתונאים שאז כבר היו מחוץ למשחק ודרשו פה משחקים שלא דרשו
25 מהעיתונאי שקיבל את כל המסמכים על האטום מוואנונו?
26 עו"ד בומבך : אני מתנגד אדוני.
27 כב' השופט : כן, אדוני מה אתה שואל אותה על מה שפלדמן אמר.
28 עו"ד בומבך : מה שפלדמן אמר לגלובס אתה שואל אותה?
29 כב' השופט : את לא צריכה לענות על זה.
30 עו"ד ז. ליאונד : את הערעור שלך את כן קראת נכון?
31 ת : הערעור לעליון על גזר הדין?
32 ש : הערעור שהגשת על גזר הדין נכון?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: קראתי. אני לא זוכרת אותו כרגע לפרטים אבל קראתי.
- 2 ש: את הסתמכת שם בין היתר על עדות שהיתה של דרוקר בבית המשפט המחוזי, את הזמנת את
- 3 העיתונאי דרוקר להעיד מטעמך?
- 4 ת: הזמנתי אותו אז כן,
- 5 ש: הוא העיד מטעמך?
- 6 ת: נכון.
- 7 ש: ודרוקר אמר שזה מקרה קיצוני שעושים כזה ואפילו מקור מהווה מעשה חסר תקדים, העד
- 8 שאת הבאת, נכון?
- 9 ת: אני לא זוכרת את דבריו.
- 10 ש: את לא זוכרת?
- 11 ת: תפנה אותי למקום בפרוטוקול.
- 12 כב' השופט: אדוני היא לא צריכה לענות גם על זה, יש לך את הפרוטוקול תפנה לפרוטוקול אם
- 13 יש לזה משמעות.
- 14 ת: אבל אם מה שאתה מנסה להפנות אליו זה שהחקירה נגד אורי,
- 15 כב' השופט: גברתי, את לא צריכה לענות על מה שאנשים אחרים אמרו או כתבו.
- 16 עו"ד ז. ליאונד: האם את מסכימה למה שאמר מר דרוקר שהובא להעיד מטעמך?
- 17 כב' השופט: שמה?
- 18 עו"ד ז. ליאונד: הוא אמר: "העמדתה לדין של המערערת בעבירות ריגול והיותה מקור לעיתונאי
- 19 ישראלי, מהווה מעשה חסר תקדים במשפט הישראלי".
- 20 ת: עד כמה שידוע לי, אני לא מכירה מקרים אחרים של מקור עיתונאי שהועמד לדין באשמה של
- 21 שני סעיפי ריגול.
- 22 ש: תגידי, מה אמצעי הזהירות שנקטת כדי שלא יחשפו אותך?
- 23 ת: מול אורי? כלומר כמקור מול אורי, אתה מתייחס אלי כרגע כמקור?
- 24 ש: אני שואל אותך שאלה, אני אחזור עליה עוד פעם, מה אמצעי הזהירות שאתה נקטת כדי שלא
- 25 תגיעי לאן שהגעת?
- 26 ת: ביקשתי מאורי כמה פעמים לא להגיד לאף אחד, כולל לא לעורכי בעיתון, שאני המקור שלו.
- 27 לא דיברתי על המסירה של המסמכים אליו עם אף אחד פרט אליו. אף אחד לא ידע מהצד
- 28 שלי שהעברתי לו את המסמכים. אף אחד לא ידע מהצד שלי שהוצאתי את הדיסק מהצבא
- 29 עם המסמכים, לא סיפרתי על זה לאף אחד. אני גם לא עשיתי בהם שום שימוש עד הניסיון
- 30 להעביר אותם לעיתונאי אחר. אלה היו האמצעים שאני נקטתי.
- 31 ש: זה במישור של היחסים עם אורי בלאו. אני שואל האם את בכלל, הרי את המעשה של הוצאת
- 32 המסמכים עשית שנה לפני שפגשת בכלל את אורי בלאו, לפי שיטתך, נכון?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: נכון.
- 2 ש: וכשאת עשית את זה הוא לא ידע שאת עושה את זה?
- 3 ת: נכון.
- 4 ש: ואת עשית את זה על יסוד עמדה עצמאית שלך?
- 5 ת: נכון.
- 6 ש: אני שואל, כשעשית את המעשים האלה, עוד לפני שמגיעים לאורי בלאו, איזה צעדים נקטת
7 כדי לא לחשוף את עצמך?
- 8 ת: לא נקטתי בשום צעדים כי לא עשיתי בתקופה הזאת עם המסמכים שום שימוש.
- 9 ש: ולא לקחת בחשבון שגם אם את לא תפרסמי יכולים להגיע אליך בדרך אחרת?
- 10 ת: לא חשבתי על זה באותו זמן, לא.
- 11 ש: מאיפה את יודעת שהיה מעקב, כך את אומרת, לא יודע על מה הבסיס, איזה סוג של מעקב
12 שלטונות היה אחרי אורי בלאו?
- 13 ת: איפה אמרתי את זה?
- 14 ש: איפה אמרת את זה? בואי נראה, בתצהיר שלך למיטב זכרוני.
- 15 כן, סעיף 49: "ידוע לי כי בלאו אף ידע היטב כי עובר לפרסומים ... הוא עצמו ופרסומיו
16 השונים היו מושא למעקב מיוחד של השלטונות בשל הצלחתו רבת השנים לפרסם מידע
17 צבאי מסווג". אלה חלק מהדברים שגם הוא דיבר עליהם באותה נסיעה מת"א לירושלים
18 שבמהלכה מסרתי לו את הדיסק און קי.
19 שמה, שהוא מושא למעקבים, שעוקבים אחריו?
- 20 עו"ד בומבך: שניה, את באמצע דבריך, שזאת,
- 21 עו"ד ז. ליאונד: סליחה, לא, לא, לא, תפסיק להפריע, תן 5 דקות שקט.
- 22 ת: מעקב מיוחד של השלטונות זה לאו דווקא האזנות או סוכני חרש שעוקבים אחריו או אנשים
23 שנמצאים לו מתחת לבית. מעקב מיוחד של השלטונות זה, לפחות במה שהתכוונתי אליו כאן,
24 זה תשומת לב מיוחדת של מערכת הביטחון לפרסומים שלו ואלה דברים שהוא אמר לי. הוא
25 אמר לי שהוא אוהב לאתגר את המערכת ושהוא נהנה לעצבן את המערכת ושזה מה שהוא
26 עושה.
- 27 ש: ולמרות זאת, שעכשיו את מציגה את זה כסוג של חיסרון, את החלטת דווקא לתת את החומר
28 לו, למה? למרות את אומרת החשיפה שישנה,
- 29 ת: בגלל הניסיון שלו ובגלל שסמכתי עליו.
- 30 ש: אבל הוא מושא למעקבים, למעקב של השלטונות, אז למה דווקא לו, למה להגדיל לשיטתך
31 את הסיכון?
- 32 ת: כי אני לא ידעתי אז את רמת המעקבים שיש,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 **ש :** אבל את אמרת שידעת והוא סיפר לך?
- 2 **ת :** כי "בלאו ידע היטב שהוא עצמו ופרסומיו השונים היו מושא למעקב מיוחד של השלטונות על
- 3 בסיס דבריו". מהמקום הזה היתה לו יכולת ולהבנתי החובה, להגיד לי, תקשיבי, אני גם ככה
- 4 תחת זכוכית מגדלת, אל תיתני לי את המסמכים או קחי אותם חזרה או שתדעי שמהו שאני
- 5 חתום עליו יהיה משהו יותר מאתגר מבחינת השלטונות. כלומר, הגאווה שלו בעבודה שלו היו
- 6 באותו זמן, לא יודעת, גם אולי אפילו חלק מהשיקולים שלי לתת לו את זה,
- 7 **ש :** למרות שאת אומרת שהוא אמר לך שהוא מושא למעקבים ולמרות זאת חשבת שהכי טוב זה
- 8 לתת את זה לו?
- 9 **ת :** כי סמכתי עליו ו-*clearly* עשיתי טעות, אבל סמכתי עליו כי עיתונאי ותיק ומנוסה שפרסם
- 10 דברים, שאתגר את המערכת, שהיה מספיק אחראי כדי להעביר את הפרסומים שלו לצנזורה
- 11 ועדיין לפרסם דברים שאתגרו את המערכת, שוב אני נאלצת לחזור על הביטוי הזה, וכן וכי
- 12 סמכתי עליו שהוא ידע לעשות שימוש ראוי בחומר שלי.
- 13 **ש :** כן, אז אני רוצה להבין, אז אם היית הולכת לכתב אחר שהוא לא מושא למעקבים, אז אולי
- 14 לא היה קורה שום דבר?
- 15 **ת :** אולי.
- 16 **ש :** אז למרות זאת פנית אליו?
- 17 **ת :** כי סמכתי עליו,
- 18 **ש :** למרות שהוא מושא למעקבים?
- 19 **ת :** כי סמכתי עליו, כי אני יודעת שהוא מפרסם דברים שהמערכת לא ששה שיתפרסמו,
- 20 **ש :** ולכן הוא מושא למעקבים?
- 21 **ת :** אתה מפרש את המעקבים בצורה מוקצנת.
- 22 **ש :** אני לא מפרש, זה מה שאת אמרת.
- 23 **ת :** אני יודעת שהוא נמצא תחת תשומת הלב של המערכת,
- 24 **ש :** ולמרות זאת החלטת,
- 25 עו"ד בומבך : אבל תן לה להשלים את התשובה. באמת אדוני, אי אפשר,
- 26 עו"ד ז. ליאונד : דווקא אצלו לפרסם.
- 27 **ת :** כי סמכתי עליו. זה לא קשור אחד לשני.
- 28 **ש :** עוד לפני שפגשת אותו, עוד לפני שפגשת אותו את הרי אמרת שאת ידעת טוב מאוד שהוא
- 29 מפרסם תחקירים כולל ציטוט מסמכים סודיים,
- 30 **ת :** נכון.
- 31 **ש :** ידעת את זה גם כן?
- 32 **ת :** נכון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: לא רק זה שהוא מושא לחקירות?
2 ת: אמרתי את זה. יש הבדל בין ציטוט לבין פרסום מסמך סרוק.
3 ש: כן, הבנתי. לשיטתך בכלל לארץ אסור היה לקבל מסמכים או לבלאו, כי הם נמצאים על
4 הכוונת של השלטונות?
5 ת: זה ממש לא מה שאמרתי.
6 ש: אז מותר היה להם לקבל?
7 ת: חובתם כעיתונאים לקבל, חובתם כעיתונאים גם לנהוג במקורות של המסמכים האלה בצורה
8 הגונה.
9 ש: עכשיו בואי נדבר על הצורה שהמסמכים פורסמו. אחרי שהמסמכים פורסמו היתה חקירה
10 ארוכה מאוד של כשנה, שעל יסוד הצילומים לא הגיעו לשום דבר, לא הגיעו.
11 ת: על יסוד הצילומים פתחו בחקירה חסרת תקדים בהיקף שלה.
12 ש: כן, נכון. והרימו ידיים אחרי שנה,
13 עו"ד בומבך: היא באמצע דבריה,
14 עו"ד ז. ליאונד: ואחרי שנה הרימו ידיים והסתיימה החקירה בקטע הזה,
15 ת: אני לא יודעת מה קרה.
16 ש: בסדר,
17 ת: המדינה סירבה לגלות לי.
18 ש: הדברים כתובים, אין טעם שאני אביא עכשיו לבית המשפט, הדברים כתובים.
19 עו"ד בומבך: אז מה אתה רוצה ממנה, מה היא יכולה לבדוק ויכולה להעיד?
20 עו"ד ז. ליאונד: לא, סליחה,
21 עו"ד בומבך: אתה מדבר על ספקולציות, מה היא קשורה אליהן?
22 עו"ד ז. ליאונד: אנחנו דיברנו על פרסום מסמכים ועל פרסום מסמכים לא הביאו, חקירה מאומצת
23 של שנה לא הביאה, אותם מסמכים לא הביאו לחשיפת המקור?
24 ת: אני לא יודעת אם החקירה הזאת היתה מאומצת, כי המדינה סירבה לגלות לי מה היא עשתה
25 בשנה הזאת.
26 ש: את לא יודעת גם ההיפך, נכון? אה, ז"א את חושבת שבעצם השב"כ, למרות הודעת התובעת
27 בבתי המשפט, לא היתה חקירה מאומצת?
28 ת: אני לא יודעת מה השב"כ עשה.
29 ש: את לא יודעת, אבל את יודעת הפוך?
30 ת: אני אומרת לך שוב, המדינה סירבה לגלות לי. מה שאני כן יודעת, זה שחודשיים אחרי, חודש
31 וחצי אחרי שאורי חתם על ההסכם אז כן הגיעו אלי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- ש: אני עדיין בשלב של המסמכים. אני מזכיר לך, אנחנו כרגע, תכף נגיע להסכם, אני עכשיו בשלב של המסמכים. בזמן שהיו רק המסמכים לא הגיעו לאורי בלאו. זאת עובדה שאי אפשר להתכחש לה.
- ת: מה לא הגיעו לאורי בלאו, עופר קול התקשר אליו אחרי שלושה ימים, איך לא הגיעו לאורי בלאו?
- ש: אז למרות שהגיעו אליו, אחרי שלושה ימים את אומרת, ואז במשך שנה, למרות שהגיעו אליו, במשך שנה לא מצאו את המקור, לא מצאו את ענת קם, נכון?
- ת: נכון.
- ש: את אומרת את זה בשקט אני לא יודע אם זה נקלט.
- ת: במשך שנה מאז הפרסום של המסמכים בעיתון הארץ לא הגיעו אלי. מה הם כן עשו בשנה הזאת אני לא יודעת. עובדתית הם הגיעו אלי חודש וחצי אחרי שאורי מסר את המסמכים.
- ש: את גם לא יודעת בעצם אם אחרי ההסכם של אורי בלאו מה היה, איזה פעולות חקירה הביאו לכך שקראו לך לשיחה?
- ת: אני אכן לא יודעת איזה פעולות חקירה נעשו בתקופה הזאת.
- ש: כל מה שאת עושה זה הנחות, אין לך שום מידע?
- ת: אין לי מידע, אבל יש לי עובדות כמו שיש לך.
- ש: לא אין לי עובדות, את התובעת ואני שואל אם יש לך מידע?
- ת: אז אין לי שום מידע מה נעשה אחרי חתימת ההסכם עם אורי.
- ש: אז לפי שיטתך, 3 ימים אחרי החקירה, אחרי פרסום הכתבה עופר קול שביקש את המסמכים שפורסמו, זה מה שהוא ביקש, לשיטתך היו צריכים לתת לו את המסמכים האלה?
- ת: זה לא מה שאמרתי.
- ש: אני שואל אותך, אני אמרתי מה אמרת, עוד לא שמעת, אני עוד לא שאלתי, עכשיו אני שואל. לשיטתי, כשעופר קול התקשר לעיתון הארץ וביקש את המסמכים חזרה, אני לא יודעת מה היה צריך לעשות כי אני לא מנוסה בפרקטיקות האלה.
- ש: אני לא שאלתי אותך מה היה צריך לעשות, תקשיבי טוב גברת קם, בואי, אני מקשיבה.
- ת: אני מקשיבה.
- ש: אנחנו כבר בשעה 15:13 אז אנחנו צריכים לנסות לפחות להיות מרוכז בשאלה שאני שואל.
- ת: אני מקשיבה.
- ש: אני שואל אותך, את אמרת לפני כמה דקות ששלושה ימים אחרי הכתבה צלצל עופר קול וביקש מאורי בלאו את המסמכים שפורסמו בעיתון, נכון אמרת את זה? כן או לא?
- ת: כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: אמרת את זה. ואז, אוקיי, עכשיו אני אומר, אני אורי בלאו, אם היה אורי בלאו, לדעתך היה
2 צריך לתת את המסמכים, את המסמכים האלה שהיו בעיתון היה צריך לתת גם את המקור
3 שלהם?
4 ת: אני חושבת שאורי היה צריך להתייעץ עם העורכים שלו ועם הייעוץ המשפטי שלו, כפי שאכן
5 לימים הוא עשה.
6 ש: אני לא שאלתי אותך,
7 ת: אבל הוא גם היה צריך באותה הזדמנות לעדכן אותי שפנו אליו ושהכתבה הזאת והמסמכים
8 האלה הם תחת מוקד חריג
9 ש: גברת קם, את לא מקשיבה מה ששואלים אותך. על מה שהוא היה צריך לעדכן אותך כבר
10 שמענו,
11 ת: כי אתה שוב מפשט דברים איפה שהם קצת יותר מידי מורכבים.
12 ש: מה לעשות שהשאלות הן לפעמים מורכבות ואת לא כל-כך משתפת פעולה ומנסה לענות
13 עליהם. אני אשמח יותר אם תעני לי לשאלה מאוד מאוד ברורה. האם לדעתך מי שנתבע על
14 ידך היה צריך לתת את המסמכים שפורסמו בכתבות הללו?
15 ת: רק המסמכים שפורסמו?
16 ש: זה מה שעופר קול ביקש, זה מה שאת העדת פה.
17 ת: עופר קול ביקש את המסמכים שפורסמו. אני לא חושבת שהוא היה צריך להחזיר להם.
18 ש: לא היה צריך להחזיר,
19 ת: ואני כן חושבת, שוב, שיכול וצריך להתייעץ עם עורכיו ועם עורכי דינו ויכול וחייב לעדכן אותי
20 שהבקשה הזאת התקבלה אצלו.
21 ש: אבל להחזיר הוא לא היה צריך להחזיר?
22 ת: לא על בסיס בקשה אחת.
23 ש: אז כמה, שתי בקשות?
24 ת: צו משפטי למשל. לא יודעת, הוא אומר בתצהיר שלו שאם הוא לא היה מוסר את המסמכים
25 מיוזמתו בהסכם, אז בית משפט היה מוציא לו צו לעשות את זה. כשיש לך צו של בית משפט
26 אתה לא מסרב. אבל כל השלבים בדרך היו נקודות שבהן אפשר היה וצריך לסרב להחזיר
27 מסמכים, בוודאי ככל שמדובר במסמכים שיש בהם כדי להסגיר את המקור.
28 ש: את קראת את התצהיר של אבי זילברברג?
29 ת: קראתי אותו. אני לא זוכרת אותו לפרטיו.
30 ש: קראת אותו אז אני אזכיר לך מה אבי זילברברג ענה לשב"כ, סליחה, לעופר קול,
31 עו"ד בומבך: יש לך את זה?
32 ת: יש לי את החקירה של עופר, כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד ז. ליאונד : בטח קראת את זה, נכון, קראת את התצהיר לפני הדיון היום?
- 2 **ת: את התצהיר של עופר קול?**
- 3 **ש: לא, את התצהיר של אבי זילברברג?**
- 4 **ת: אני קראתי אותו, אבל אני אומרת לך שוב שאני לא זוכרת אותו לפרטיו.**
- 5 **ש: אוקיי, אז אני אפנה את תשומת לבך לסעיף 8, יש לך אותו?**
- 6 עו"ד בומבך : כמו שאתה זוכר, זה לא הוגש מזמן, הוגש רק לאחרונה.
- 7 עו"ד ז. ליאונד : מר בומבך, אתה מעיד בסוף הבנתי.
- 8 עו"ד בומבך : אני כן, אחרי,
- 9 **ת: לאיזה סעיף בדבריו?**
- 10 עו"ד ז. ליאונד : לסעיף 8. אומר מר זילברברג: "סמוך לאחר פרסומה של הכתבה "מכירת חיסולי",
- 11 התקשר אלי"מ עופר קול מדובר צה"ל וקיים עמי שיחה קצרה, שבה ביקש ממני כי
- 12 אעביר לו את המסמכים שהופיעו בכתבה", ראית את זה?
- 13 **ת: כן.**
- 14 **ש: "אמרת לי שבקשה זו אינה מקובלת ושהעיתון אינו מוסר מסמכים. שאלתי אותו אם יש**
- 15 **ברשותו צו של בית משפט שמורה לנו להעביר מסמכים לצבא ואם כן, שישלח את הצו**
- 16 **למערכת. מאז לא שמעתי אותו". אז בעצם מר זילברברג אימץ את הרעיון שלך, אמר שאם**
- 17 **אין צו משפטי, זה מה שאמרת, אי אפשר להחזיר?**
- 18 **ת: כיוונתי לדעת גדולים.**
- 19 **ש: זה מה שהיה צריך לעשות?**
- 20 **ת: זה נראה לי הדבר החכם והנכון לעשות. שוב, זה לא הדבר היחיד שצריך לעשות בסיטואציה**
- 21 **הזאת ואגב,**
- 22 **ש: אני שאלתי על זה, על הדברים הנוספים כבר אנחנו שומעים ממך כמה שעות, אני דיברתי**
- 23 **על זה.**
- 24 **ת: ואגב, מה שאבי זילברברג אומר כאן זה לא לגמרי תואם את הדברים שאומר עופר קול**
- 25 **בחקירה שלו במשטרה.**
- 26 **ש: סליחה?**
- 27 **ת: אבי זילברברג אומר כאן שעופר קול ביקש ממנו שיעביר לו את המסמכים שהופיעו בכתבה.**
- 28 **עופר קול אומר בחקירתו במשטרה,**
- 29 **ש: אני מבין שאת כן קראת בעיון את התצהיר של אבי זילברברג?**
- 30 עו"ד בומבך : זה גם לא טוב?
- 31 עו"ד ז. ליאונד : לא, זה מצוין, אבל אתה יודע, אבל אי אפשר לקרוא ולא לקרוא,
- 32 **ת: אני מתייחסת למשפט,**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 : ש: אי אפשר גם לקרוא וגם לא לקרוא, זה מסובך.
- 2 : ת: אני מתייחסת למשפט שהקראת לי עכשיו ואני לא אמרתי שלא קראתי בעיון,
- 3 : ש: את זוכרת את השאלה גברת קס?
- 4 : ת: תן לי לסיים.
- 5 : ש: לא,
- 6 : ת: אני לא אמרתי שלא קראתי בעיון,
- 7 : ש: שאלתי אם את זוכרת את השאלה?
- 8 : ת: כן.
- 9 : ש: מה היתה השאלה?
- 10 : ת: אמרתי,
- 11 עו"ד בומבך: אדוני, אני מבקש לתת לה להשלים, זה קוטע את חוט המחשבה.
- 12 עו"ד ז. ליאונד: מה היתה השאלה?
- 13 עו"ד בומבך: זה פשוט קוטע את חוט המחשבה.
- 14 כב' השופט: די. גברתי תעני על השאלה.
- 15 עו"ד ז. ליאונד: מה היתה השאלה את זוכרת?
- 16 ת: השאלה היתה,
- 17 כב' השופט: אדוני תן לה לענות.
- 18 ת: אם היה צריך למסור את המסמכים ואני אומרת שלא, ואני אומרת שזה לא רק, זה לא היה
- 19 צריך להסתפק בזה, בלא למסור את המסמכים כי היו עוד,
- 20 עו"ד ז. ליאונד: זה לחקירה חוזרת, לא שאלתי אותך.
- 21 עו"ד בומבך: תן לה להשלים.
- 22 ת: שניה, תן לי רגע. אבל אבי זילברברג אומר באותו משפט שעליו אתה שאלת אותי עכשיו,
- 23 שעופר קול יעביר לו את המסמכים שהופיעו בכתבה. עופר קול ביקש ממנו את המסמכים,
- 24 "ביקש ממני שאפנה לכתב ממערכת העיתון ואבקש מהם שיחזירו את המסמכים
- 25 שברשותם". זה הרבה מעבר למסמכים שהופיעו בכתבה.
- 26 עו"ד ז. ליאונד: איפה, רגע, רגע, "שברשותם שהציגו בכתבה".
- 27 ת: לא. ממש לא.
- 28 : ש: מאיפה את יודעת את זה?
- 29 : ת: את המסמכים שברשותם,
- 30 : ש: זה על יסוד הפרשנות של מי?
- 31 : ת: לא, זה תמליל חקירה של עופר קול במשטרה.
- 32 : ש: אז פה התמליל בסדר? הבנתי. כשאחרים מדברים התמליל בסדר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: אני אף פעם לא התכחשתי לתמלילים שלי במשטרה, היתה לי בעיה עם התמליל בשב"כ.
- 2 ש: אז אני רוצה להבין, אז כל מה שאת עכשיו אומרת זה פרשנות,
- 3 ת: זה לא פרשנות,
- 4 ש: של מה שאמר עופר קול?
- 5 ת: זה ציטוט.
- 6 ש: אז עופר קול יבוא להעיד, נכון?
- 7 ת: עופר קול יבוא להעיד.
- 8 ש: אז אנחנו נשאל אותו.
- 9 ת: אוקיי.
- 10 ש: אבל את שאלתי זכרת, נכון?
- 11 ת: שאלתי, לשאלתך, לא היה צריך למסור את המסמכים ובנוסף, היה צריך לעדכן את המקור
- 12 שהבקשה הזאת בכלל התקבלה.
- 13 ש: אה, לעדכן את המקור.
- 14 ת: כי בשלב הזה,
- 15 ש: למה, שאז מה תעשי?
- 16 ת: כי בשלב הזה זה לא שיבוש הליכים, כי אין שום חקירה עדיין.
- 17 ש: אה, אז אני מביין שאת כבר, לפני 5 דקות אמרת שאת לא מבינה בשיבוש,
- 18 ת: אני אכן לא מבינה בשיבוש,
- 19 ש: עכשיו את מומחית גדולה כבר, שאת יודעת שאפילו,
- 20 עו"ד בומבך: מה, אתה מתנצח איתה? נו באמת.
- 21 עו"ד ז. ליאונד: כן, אני רוצה,
- 22 ת: כן אני מבינה שכשעופר קול מתקשר לבקש את המסמכים זה עוד לא חקירה.
- 23 ש: ככה את חושבת?
- 24 ת: ככה אני מבינה, זה נראה לי דבר הגיוני שכשעופר קול מתקשר זה עדיין לא חקירה ואז גם אי
- 25 אפשר לשבש אותה לכאורה.
- 26 ש: את קראת מה שעופר קול אומר?
- 27 ת: קראתי.
- 28 ש: עופר קול אומר בתצהיר שלו שהוא התבקש על-ידי רשות חקירה מובהקת של הצבא,
- 29 ת: מחלקת בטחון מידע זה לא רשות חקירה.
- 30 ש: ודאי שכן,
- 31 ת: זה לא רשות חקירה, זה גוף מניעתי, זה גוף שאמור לאבטח מידע לא לחקור הדלפות.
- 32 ש: זה בלי חקירות?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: אני לא יודעת,
- 2 ש: אבל קודם ידעת, אז זה עם חקירות או בלי חקירות?
- 3 ת: מחלקת בטחון מידע זה לא גוף חקירתי מובהק, לשאלתך.
- 4 ש: אה, לא מובהק, את קובעת אם זה מובהק או לא. ז"א הם לא חוקרים, הגוף הזה לא חוקר
- 5 דליפת מידע מצה"ל?
- 6 ת: מחלקת בטחון מידע אמורה לשמור על בטחון מידע בצה"ל.
- 7 ש: למה את אומרת שהגוף הזה לא חוקר הדלפות מהצבא?
- 8 ת: לא אמרתי את זה. אמרתי שזה לא גוף חקירתי מובהק.
- 9 ש: מובהק, הבנתי.
- 10 ת: כן, אתה רוצה לחדד אז נחדד.
- 11 ש: על הקשקש הזה של המובהק את רוצה שישבשו חקירה ויספרו לך, בגלל שזה לא מובהק
- 12 מידי לטעמך, כן?
- 13 ת: כי בשלב הזה לא הזמינו את אורי לשב"כ, בשלב הזה לא הזמינו אותו למשטרה, בשלב הזה
- 14 לא הזהירו אותו על שום דבר. התקשר עופר קול למערכת, ביקש את המסמכים חזרה. אפשר
- 15 היה להרים טלפון ולהגיד, ענת תשמעי, כאילו הכתבה הזאת נורא עצבנה אותם. כן, אפשר
- 16 היה וצריך היה לעשות את זה.
- 17 ש: אז את אומרת זה כדי להרגיע את העצבים שלהם, זה היה כל השיחה הזאת?
- 18 עו"ד בומבך: מה?
- 19 ת: לא הבנתי.
- 20 עו"ד ז. ליאונד: מה זה הכתבה עצבנה אותם, סליחה, אני שואל אותך?
- 21 ת: בשיחה ביני ובין אורי שהיא לא רשמית אז אפשר היה להתייחס לזה בצורה כזאת. אני לא
- 22 ביקשתי מאורי שישלח לי מכתב בשלושה עותקים על מה ואיך אני צריכה לעשות. אבל בשלב
- 23 הזה כשעדיין יש בינינו איזושהו קשר להרים טלפון ולהגיד, שוב, בצורה לא פורמלית, תשמעי,
- 24 יש פה משהו, תיזהרי, אז כן, אז אפשר וצריך היה לעשות את זה.
- 25 ש: ומה היית עושה גברת קס?
- 26 ת: אתה חוזר שוב לנקודה הזאת,
- 27 ש: מה היית עושה?
- 28 ת: הייתי לוקחת עו"ד למשל, כי זה מה שהיה לאורי מהרגע הראשון ולי לא.
- 29 ש: תגידי לי, את עדכנת את בלאו לאחר החקירה שלך בשב"כ?
- 30 ת: לא, כי הוא לא היה בארץ.
- 31 ש: ואם הוא היה היית מעדכנת?
- 32 ת: בשלב הזה לא, כי הוזהרתי שלא ליצור איתו קשר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: הבנתי. למה את חושבת שפורר לא היה באותו מצב אחרי שהוא נחקר?
2 ת: אני לא יודעת באיזה מצב פורר היה, אני לא רואה, אני לא זוכרת שראיתי בזיכרון הדברים
3 של החקירה שלו שהוא הוזהר לא ליצור קשר עם אורי.
4 ש: ז"א, ואם הוא נחקר ובמסגרת תנאי השחרור שלו אסור היה לו ליצור קשר עם אנשים?
5 ת: אז אם ואם ואם, אני לא יכולה להתייחס לזה.
6 ש: אז את לא יודעת?
7 ת: אני אומרת שאני לא יודעת אם ואיזו אזהרה ניתנה לנועם פורר ואם ומה הוא עשה איתה.
8 ש: ואת לא יודעת אם נועם פורר דיבר עם בלאו, אלא חשש באמת שהוא ידע שהוא במעקב
9 ובחקירות ואת חושבת שלמרות זאת הוא הפר את כל התנאים האלה ודיבר עם בלאו?
10 ת: אני לא יודעת מה נועם פורר עשה ואני לא יכולה להתייחס לזה. אמרתי בתצהיר שלי
11 שבסבירות מאוד גבוהה, נועם פורר מצא את הדרך לעדכן את אורי שהוא נחקר בגין כתבות
12 שהוא פרסם.
13 ש: ז"א זו ספקולציה שלך?
14 ת: זו ספקולציה שלי שהיא לא מופרכת.
15 ש: מאיפה את יודעת, הזמנת את פורר לחקירה, שאלת אותו, שאלת את פורר, ניסית להזמין
16 אותו לעדות, יש פה טענה,
17 ת: קיימות הסתברות גבוהה ביותר, כי זה commonsense, זה ענין נורא הגיוני. כשאדם נחקר
18 כמקור על משחו שעיתונאי פרסם, זה נראה לי לא בלתי סביר ואף יותר מזה, שהעיתונאי
19 יעודכן על כך באיזשהו אופן.
20 ש: אבל את אמרת לבד שאת לא היית מעדכנת את העיתונאי,
21 ת: כי אותי הזהירו.
22 ש: ואת חושבת שאת פורר לא הזהירו?
23 ת: אני לא יודעת.
24 ש: אז זה לא נראה לך קרוב לוודאי וסביר שפורר, שהיה בחקירה פלילית על הדלפה, הוא לא
25 הוזהר?
26 ת: אני לא יודעת.
27 ש: על יסוד מה את אומרת את זה שהוא לא הוזהר?
28 ת: אני לא יודעת אם ומה הזהירו את נועם פורר. הדבר היחיד שיש לי זה את זיכרון הדברים
29 מאצלו בשב"כ שזה לא, ששם למיטב זכרוני לא כתוב שהוא הוזהר במפורש לא ליצור קשר
30 עם אורי.
31 ש: אבל לפני שכתבת את התצהיר ביררת את הנושא עם פורר?
32 ת: למיטב זכרוני, עורכי דיני ניסו ליצור איתו קשר והם יוכלו לענות טוב ממני מה עלה בגורל,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ש: אה, והם לא סיפרו לך, הסתירו את זה ממך?
2 ת: אני לא זוכרת. לא הסתירו ממני. לא הסתירו ממני כלום. אני עובדת על התביעה הזאת 3
3 שנים. אני לא זוכרת כל שיחת טלפון שנעשתה במהלכה.
4 ש: סליחה, אז על יסוד מה את כותבת בתצהיר שבוודאות,
5 לא, קיימת הסתברות גבוהה,
6 ש: גבוהה זה קרוב לוודאי,
7 ת: קרוב לוודאי זה לא ודאי.
8 ש: אבל על יסוד מה את אומרת, כבר שמענו שעורכי הדין פנו,
9 על יסוד commonsense.
10 ש: תרשי לי להשלים את השאלה,
11 ת: על יסוד ה-commonsense,
12 ש: על commonsense, אבל אנחנו כבר לא ב-commonsense, שמענו יותר מזה, שמענו
13 שעורכי הדין שלך פנו לפורר ואם זה היה נכון, היו מן הסתם מביאים תצהיר של פורר כמו
14 שהביאו תצהיר של עופר קול,
15 ת: אז שוב, אם ומן הסתם ואולי,
16 ש: סליחה, לא אמרתי לך סליחה, לך אמרתי אל תפריע, לה אמרתי סליחה. כן, את מוכנה לענות
17 לשאלה?
18 עו"ד רונן: אז אני אומר לך סליחה.
19 עו"ד ז. ליאונד: תודה.
20 ת: אני לא יודעת מה עלה בגורל ניסיונות עורכי הדין שלי ליצור קשר עם נועם פורר, אני לא יודע
21 אם ומה הוא אמר להם, אני לא יודעת אם ומה נאמר לו בשיחה בשב"כ, אני כן חושבת שזה
22 דבר הגיוני ומתבקש לעשות, זה ליצור קשר עם העיתונאי שבגללו הוא בילה 24 שעות במעצר.
23 ש: אני רוצה להבין,
24 ת: ואגב, אחרי החקירה שלי בשב"כ אני יצרתי קשר עם אבי זילברברג כי אורי לא היה בארץ.
25 ש: לפני החקירה שלך בשב"כ?
26 ת: לא, אחרי החקירה שלי בשב"כ.
27 ש: אחרי החקירה שלי בשב"כ?
28 ת: כן, כי לא הוזהרתי לא ליצור קשר עם אבי.
29 ש: אה, אמרו לך עם מי לא ליצור?
30 ת: כן, אמרו לי אסור לך ליצור קשר אם אורי בלאו.
31 ש: רק אם אורי בלאו?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 ת: בצורה מפורשת, כן. עד כמה שאני זוכרת. בנסיעה מהשב"כ ליאחב"ל בלוד סימסתי לאבי
2 זילברברג, יש לכם דרך לעזור למקור שלכם שהסתבך, הוא כתב לי חזרה תלוי בנסיבות. משם
3 נגמרה האינטראקציה שלי איתם ואחרי זה בחקירה שלי במשטרה,
4 **ש: את זוכרת את השאלה הגברת קם? את מפליגה,**
5 כב' השופט: תן לה להשלים את התשובה.
6 עו"ד בומבך: זה כל הזמן,
7 עו"ד ז. ליאונד: בסדר, על מה, על מה היא עונה?
8 כב' השופט: על מה ששאלת אותה.
9 עו"ד ז. ליאונד: סיפורי זילברברג. אני שאלתי אותה על זילברברג, שאלתי אותה למה היא לא הביאה,
10 עו"ד בומבך: אבל תן לה כבר להשלים, כל הזמן אתה מצליח ואתה קוטע לה את המחשבה, זו
11 הטקטיקה.
12 עו"ד ז. ליאונד: לא, לא כל-כך מהר קוטעים לה את חוט המחשבה.
13 ת: על יסוד זה שאתה נחקר בגין משהו מסוים, אתה מעדכן את הצד השני של המשהו הזה, כי
14 זה הדבר ההגיוני והמתבקש לעשות.
15 **ש: למרות שיש הסתברות גבוהה מאוד שאותו נחקר על הדלפה, מן הסתם קיבל הוראה לא
16 להדליף את החקירה?**
17 ת: אני לא יודעת איזה הוראות הוא קיבל.
18 **ש: אבל את לא יודעת גם כן או לא, את 2 הדברים את לא יודעת?**
19 ת: נכון, לכן אני מתייחס בהסתברות ולא בוודאות.
20 **ש: הבנתי. תגידי לי בבקשה, מסרת את המסמכים לבלאו, למה לא השמדת אותם אז ונגמר
21 העניין?**
22 ת: זו כנראה היתה טעות שלי.
23 **ש: סליחה?**
24 ת: הייתי צריכה לעשות את זה.
25 עו"ד ז. ליאונד: אולי עם זה נסיים היום?
26 כב' השופט: אוקיי. תודה. גברתי את עדיין תחת חקירה נגדית.
27 העדה: כן, אני רציתי לשאול לגבי זה. אני כאילו יומיים לא יכולה לדבר בטלפון עם אף אחד על כלום?
28 כב' השופט: את יכולה לדבר, על החקירה את לא יכולה לדבר.
29 העדה: על החקירה אני לא מדברת.
30 כב' השופט: על החקירה, על התיק, על העדויות,
31 עו"ד ז. ליאונד: על המשפט,
32 כב' השופט: על המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 העדה : שום דבר לא ידובר.
- 2 כב' השופט : את יכולה לדבר על עניינים אישיים כמובן, אישיים שלך.
- 3 עו"ד בומבך : אדוני, יש רק בעיה אחת שאנחנו את הפלטים האלה קיבלנו היום. מאוד נפגעת
- 4 ההגנה שלה כתוצאה מזה שאני לא יכול לדבר איתה על הנושא של הפלטים האלה,
- 5 ודווקא על זה אני חושב, על הנושא הספציפי הזה שכן יאפשרו לנו לדבר רק על העניין
- 6 הזה, כיוון שבכך נמנעה ממנה האפשרות להיערך ולהתכונן לחקירה הזאת. אנחנו,
- 7 עו"ד ז. ליאונד : עם כל הכבוד, יש דברים בסיסיים, לא אחת בתיקי נזיקין יש מצבים שבכלל לא
- 8 מגלים דוחות חקירה על ביצועים של התובע שרוקד בחתונות, לעומת זאת מגיש
- 9 תביעה וכו' וכו'. המקרה הזה במפורש היתה פה התנגדות נמרצת, נמרצת ממש,
- 10 ונחרצת חוזרת ונשנית לתת את הפלטים עד שהגענו לבית המשפט. לבית המשפט
- 11 הגשנו בקשה וקיבלנו תשובה,
- 12 כב' השופט : אין בעיה,
- 13 עו"ד ז. ליאונד : נתנו תשובה לתשובה. ברגע שאדם נלחם, נותן תצהיר כוזב, זה כוזב,
- 14 עו"ד בומבך : נו באמת,
- 15 עו"ד ז. ליאונד : ומתנגד כל-כך להביא את העובדות הבסיסיות שהוא יודע ושם הוא לא יודע הוא
- 16 יכול בקלות לדעת, זה הרי בידיעתו, על יסוד זה בית המשפט נתן את הצו. אז עכשיו
- 17 לבוא, לתת לה ככה, לתת לה פתח להיפגש עם עורכי הדין, לחשוב שהם מדברים רק
- 18 על א' ולא על ב', על מה, עם כל הכבוד?
- 19 כב' השופט : אדוני זה כבר לא לסמוך על חבריך,
- 20 עו"ד ז. ליאונד : לא, זה לא ענין של חברי ולא ענין של לסמוך, עם כל הכבוד, הטלפון הזה, זה לא
- 21 איזה ענין כירורגי מבודד מכל התיק,
- 22 עו"ד בומבך : אז בוא נוותר על זה באמת.
- 23 עו"ד ז. ליאונד : מה זה בוא נוותר. אני מבין שאתה שמח לוותר, כמו שרצית שלא יראו את זה. ברגע,
- 24 עו"ד בומבך : אני בעצמי לא ראיתי. אני אומר ברגע שזה הוגש, ברגע שזה גולה,
- 25 עו"ד ז. ליאונד : אבל אני הראיתי לך את זה היום,
- 26 עו"ד בומבך : מרגע שזה השלב אני צריך לראות איתה ולא לפגוע בהגנתה.
- 27 עו"ד ז. ליאונד : למה הם התנגדו, הם לא רצו שהאמת תיחשף.
- 28 עו"ד בומבך : אוקיי, אז עכשיו, אני לא יודע,
- 29 עו"ד ז. ליאונד : מה עכשיו הוא צריך להדריך אותה?
- 30 עו"ד בומבך : אני לא רוצה להדריך אותה, אני רק רוצה לראות את זה.
- 31 עו"ד ז. ליאונד : אני רוצה להבין. היא באמצע חקירה נגדית עם כל הכבוד, מה זה?
- 32 כב' השופט : טוב, אז קודם כל תראה את זה ואז אם יהיה צורך,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ " ואח'

- 1 עו"ד בומבך : הדיון הוא בעוד יומיים, אני רוצה,
2 כב' השופט : אני אתן לך, אם יהיה צורך, אני אתן לך עוד יומיים 10 דקות, 15 שעה לדבר איתה
3 על העניין הזה. הרי לא צריך יותר מ- 10 דקות.
4 עו"ד בומבך : בסדר גמור.
5 כב' השופט : אז קודם כל תראה וביום רביעי בבוקר תטען אולי, חמישי.
6 עו"ד ז. ליאונד : רגע, לא הבנתי את העניין,
7 כב' השופט : כרגע אסור להם לדבר,
8 עו"ד ז. ליאונד : מתי, לפני הדיון,
9 כב' השופט : לפני הדיון חברך יטען מה שיטען,
10 עו"ד ז. ליאונד : לא, לא, עוד פעם, לטעון הוא יכול,
11 כב' השופט : ואם יהיה צורך לשוחח,
12 עו"ד ז. ליאונד : שיטען אין שום בעיה, העניין הוא השיחה איתה,
13 כב' השופט : זה נחליט על זה ביום חמישי בבוקר.
14 עו"ד ז. ליאונד : ביום חמישי נחליט אם תהיה שיחה או לא. זהו. בסדר.
15 כב' השופט : כרגע לא לשוחח.
16 עו"ד בומבך : תודה רבה.
17
18 **-סיום הישיבה-**
19 הוקלד על ידי סטפני ז'ילינסקי